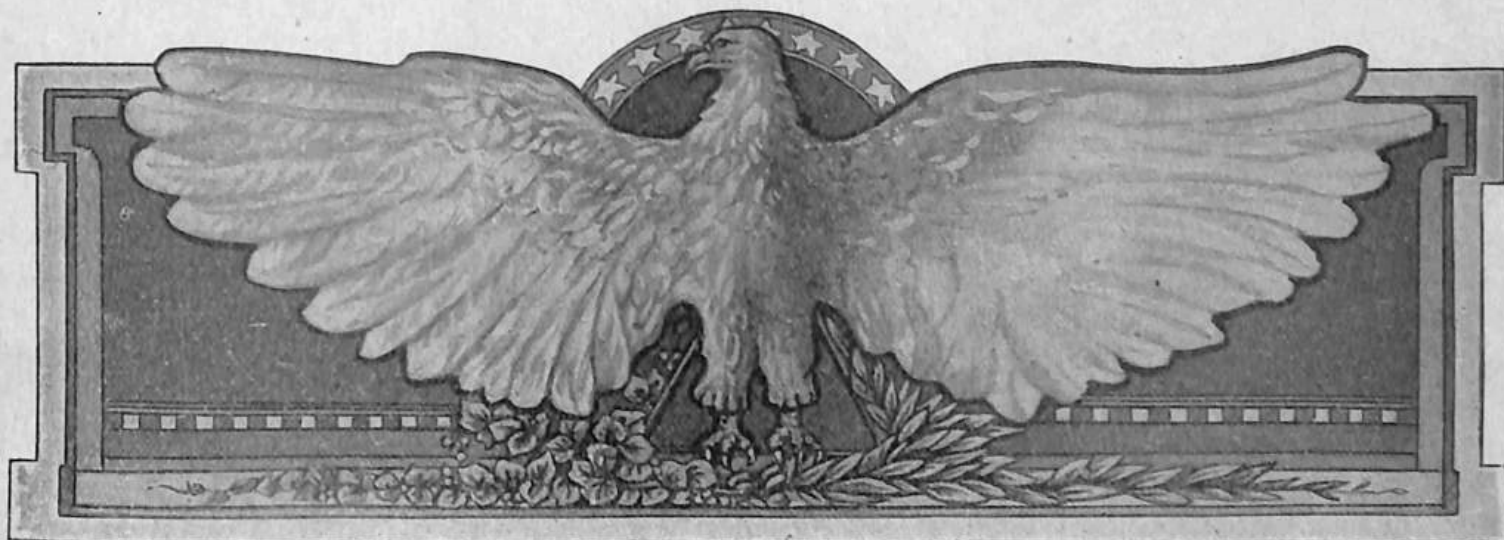

SOKOL AMERICKÝ

ROČNÍK XXXIX.

CHICAGO, ILL., 15. LEDNA 1917.

ČÍSLO 1.

Jaroslav Košar:

JSME SPOJENI !!!

SME spojeni!" — To sladké slovo
jak v nitru duše hřeje nás,,
neb bratrství tu Fuegnerovo
se s cílem Tyrše zcelí zas!

Vždyt' stát tu Obec velká bude,
v ní svorné šiky bratří všech,
byť barvy modré nebo rudé,
však srdcem každý Sokol — Čech!

Ach! Konečně nám svitlo v duši,
že nelze cestou dvojí jít,
že nemůžem' být nadál hluší,
když spojení si ždá sám lid!

Cop olověný mnohé hlavy
nás tížil jako příšera,
než poznali jsme, kde cíl pravý,
kde meta Tyrše, Fuegnera . . .

Jsme spojeni dnes k jedné práci,
z ní požehnání má-li být —
necht' všude shnilé trsy kácí,
by Obec nesla čistý štít!

Jsout' dosud ještě velké lány,
kde zdravé símě nutno sít,
kde hroudy nejsou obdělány
a lhostejný k nám stojí lid!

A v dnešní vážné, těžké době,
již prodělává národ náš —
Tu musí Sokol cítit v sobě,
proč tužil s duchem svoji páž!

Že vlast' dnes závodistěm jeho
a pro ni v obět' statky klást —
ne cenu z věnce lípového,
však dobýt volnost pro svou vlast'!

Pryč s ohledy na vlastní zájem,
dnes činy musí mluvit z nás!
Či na Sokoly jen si hrajem'?
Pak at' nás se vším vezme d'as!

Bud' dospět k metě vytoužené,
neb raděj' strhnout lesklý štít,
než zřít, jak katan v jatky žene
vlast' ubohou, s ní český lid —

Ó, nezklamete, bratří moji,
to svaté naše poslání?
Nuž, za svobodu českou v boji
necht' Sokol vlast' svou ochrání!!!

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Tužme se! Tolik místo jakýchkoli slov úvodních na začátku nového ročníku našeho listu a na začátku, kdy spojenými silami jdeme k dílu vytčenému za dob pro národ náš přetěžkých. Zdaliž dovedeme si uvědomiti všichni bez rozdílu povinnosti své? A musíme si uvědomiti, jdouce budoucnosti lepší vstříci. Mezi tím co spojenci odmítají drzé návrhy Němce a jeho nohsledů na mír nečestný, na mír, jenž ponižením byl by věci jejich společné i hodlají vytrvati až do konečného vítězství práva, pravdy a spravedlnosti i volnosti všech i malých národů, vlasti naší staré svítá rovněž jitřenka svobody! V podmínkách míru mluví se o samostatnosti českého státu a jako bratři naši v dymě ruské, tak i ve shromážděních národních druhých národů a spojenců dnes tužby lidu našeho se znají, tak že snad ty naše oběti tam na krvi a statech, zde na nějakém tom dollaru nebudou věru marné . . . Jen slaboch sám v sebe by mohl ztratiti víru, my slabochy v tom šiku sokolském býti nemůžeme, nesmíme . . . A podle toho jdeme novému roku vstříci, nové práci a nové činnosti. Slovo nežádáme, ale skutků! Také nechtíme národ a Slovanstvo stále jen na rtech mít. My o voce skutku chceme nésti a jen takovými v budoucnu být, aby ti naši co po nás přijdou s hrdoostí na činnost naši poukazovati mohli. Mluvme raději méně, ale pracujme, přemýšlejme zejména nyní v době přítomné o prostředcích k dosažení budoucnosti šťastnější těch našich tam doma i naší zde v nové vlasti. Bud' me k obětem pro vlast ochotni do míry nejvyšší! Tak dobře bude.

Z celé naší družiny lékařů a ošetřovatelů, jakž roku 1914 za štědré pomoci přítele Slovanstva obě. Johna W. Frothinghama odjeli jsme do Srbska, kde po celý rok jsme byli pracovali, zůstalo nás celkem šest a z těch poslední vrátil se v těchto dnech br. Fr. Klepal, když byl mnohé zkušenosti zažil nejen v zdeptaném Srbsku, ale nyní i v poraženém Německem a Bulharskem — Rumunsku. Br. Klepal byl s námi ve Skoplji, v Srbsku a pak na popud náš odebral se i na Černou Horu s částí naší družiny. Když lhůta naše vypršela a my, jako všichni Američané povolání byli zpět br. Klepal rozhodl se, že zůstane a tak prodělal mimoděk záplavu "bratří" Bulharů, sloužé v anglické missiji Lady Paget. Konečně přispěním našeho přítele a vyslance Spojených Států obě. Vopičky dostal se na Rus a do Londýna a odtud opět zpět do Sofie a konečně "na jemný pokyn bratří bulharských" do Bukurešti, před vlastním vypovězením války Rumunskem na straně spojenců. Z družiny naší, jakž známo zahynuli: Dr. Kára, sestra Gučová, Krejčíková a sestra Hamplova, tato při druhé výpravě na Černou Horu, kdy při výbuchu lodi z Brindisi, téměř u cíle cesty své utonul i br. Synáček. A tak zůstali jsme pisatel těchto řádek, Dr. Guča, Dr. Czaja, sestra Boudalova, br. Skřivánek a nyní br. Klepal na živu. Týž chtěl trochu více zažítí a proto zůstal zpět. Br. Skřivánek na novo se vydal do Kanady, kde slouží

u české družiny, jako dobrovolník a to v nemocničním oddělení.

Když Pomocný výbor v Chicagu, který před odjezdem do Srbska na začátku války pomáhali jsme zakládati, poslal nám pro zajatce české určitou sumu rozdávali jsme tyto dinárky s takovou radostí a takovým nadšením, vidouce jak působí na mnohé ty z nejubožejších, nemocné i zmražené bratry naše — krev z krve naší. A vidíte, my netázali se, jsou-li katolíky, protestanty aneb i docela israelity. Nám stačilo české jejich jméno, jejich chování a to jejich všech společné neštěstí jako následek hrozné války! Pomocný výbor pomohl těm trpícím našim lidem, kterým ani ti nejbližší doma pomoci nemohli, třeba sami ob čas různé obnosy a podpory poslati se snažili. A nový krásný čin vykonal tentýž Pomocný Výbor před vánoce roku minulého. Poslal totiž cestou bezdrátové telegrafie 12.000 našich hochům, zajatcům a na frontě ruské značný obnos jako dáreček z lásky a bratrské upřímnosti v době slunovratu: deset tisíc rublů, kdežto pro vdovy, sirotky a raněné po českých legionářích ve Francii a nemocným i jiným zajatcům těžce zkoušeným a prodělavším strašnou cestu ze Srbska skrze Albanii celkem obnos dvanácti set dollarů. Co tu bylo franků a co pomoci vydatné, považíme-li, že i dosti beden různého šatu, prádla, obuvi atd. posláno jest našimi z New Yorku, Clevelandu a Chicagu. Pokud nás se týče obstarali jsme novou zásilku peněžní dollarů 40, jakž byla nám našimi z Clevelandu na popud členstva T. J. S. Cleveland poslána i poslali našim hochům Sokolům na pět míst ve Francii, čili rovněž těm, kdož byli s námi v Srbsku. Na Rus poslali jsme opět dollarů šestnácte, dar ze St. Paul., Min. Nepovídáme, abychom se jako lidé svobodomyšlní chtěli chlubit, neboť u nás prostě považuje se za naši povinnost, vedle všeho toho co koná se na prospěch Českého Národního Sdružení. A tu jsme u vlastního bodu. Či opravdu čeští katolíci nemají ku svým vlastním lidem docela žádného závazku? Kde jsou oni a kde jsou jejich příspěvky? Když začalo se v Pomocném Výboru v Chicagu, pozvali jsme je ihned k součinnosti a hned v prvé schůzi poradní nám jednoduše odřekli, čili vzdálili se, slíbili a při těch slibech levných zůstalo až do dneška. Již minule vyslovili jsme své pochybnosti, že vše to co najednou se bájilo o součinnosti českých katolíků s námi na prospěch staré vlasti a těch našich vůbec, mínilo se upřímně, již minule jsme poukázali na několikrát jen ústy projevované vlastenectví některých jejich kněží i smáli jsme se, že všeliké ty sliby jejich halily se zde najednou v plášť velikého Čecha Beneše-Třebízského, tam docela i Jablonského a ještě jinde mnozí naši svobodáři div radostí nad součinností katolíků nebili se v prsa. A dnes? Dnes stačí po těch tyrádách novinářských v Clevelandě a jinde poukázati na usnesení českých katolíků. Stačí poukázati na "zaslána" kněží, a tu nám svobodomyšlným již jednou by mělo býti stydno navazovati stále styky s těmi, jichž pravé oko hle-

dí k Římu a levé do všech kapes ověček jejich zvláště. A mluvili-li tací lidé o českosti a vlasteneckém svém přesvědčení, jestli přes černé hávy své nalepují slovanské trikolory, aneb české mašličky a republikánské kokardy mějte se vždy na pozoru, protože obyčejně ty kokardy záhy přejdou do žluta a spolu s tím hávem i vším co uvnitř je zčernají. Že jsme se nemýlili ani minule zde doklad: "V Clevelandu, O. založen byl právě Cyrillo-Methodějský Pomocný Fond, jehož účel je pomocný a politický. Z fondu, který má býti utvořen z dobrovolných příspěvků, má se poskytnouti pomoc krajanům válkou trpícím a sice v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, a ta pomoc má se poskytnouti všem trpícím, bez ohledu na jejich náboženské přesvědčení. Vedle toho má se pracovati k docílení větší samostatnosti zemí Koruny České, **asi k témuž cíli**, ku kterému pracuje České Národní Sdružení. Správa místního Pomocného Fondu bude usilovati docílit u věci té dohodu mezi všemi podobnými katolickými organizacemi již stávajícími a těmi, které založeny budou v ostatních českých osadách amerických. Prozatím bude se v směru tom pokračovati **jinými cestami a jinými prostředky**, než se běře Národní Sdružení, ale s jistotou se očekává, že dojde k úplné shodě a že u věci té sestoupíme se v jeden mohutný šik, bojující za jedním, nám společným cílem. To ovšem záležitosti bude na tom, jaké stanovisko Národní Sdružení v budoucnosti vůči svým katolickým krajanům u věci zaujme." Kdo že jste to kdys povídal, že přijdou? Nu, přišli, ale jak přišli, čili jak neupřímně přišli a znovu proti nám, jenže "jinými prostředky, k témuž prý cíli." Zdaliž nezardíte se svobodáři konečně, zdaliž nezastydíte se? Nám přece není třeba lézt ke kříži a byt' ten kříž byl zahalen ještě jemnějším a průsvitnějším organtýnem v barvách českých také českých lidí z katolického tábora.

Článek náš "Snahy o kulturní jednotu všech Slovanů," jakž měli jsme v čísle listopadovém roku minulého, jako ukázkou z toho o čem doufali jsme, že pohovoří se na Slovanském sjezdu slovanských novinářů v New Yorku, pronikl dále, nežli jsme si mysleli. Otiskoval se, tu dal se kredit, tam nikoliv, ale nám stačí, protože dostal se i do Slovanské aliance nového to Sdružení, kde zastoupeny jsou téměř veškeré větve slovanské, až na bratry Poláky, jako obyčejně. V New Yorku slovanští novináři pochopili co prvním a hlavním úkolem jest všech nás Slovanů a v Chicagu nyní sdružení druhé uznává i slibuje se pracovati. Pakli dojde ku spojení všech hlavních těles, jako ochotnost svou již vyslovivšího se Českého Národního Sdružení, pak Jednoty Jiho-slovanů, Slovenské Lígy a konečně i Alliance Polské ku společnému postupu jednotnému a vzájemnosti slovanské i po stránce praktické, to jest navrhovaným námi v dotyčném článku zařazení slovanské tiskové kanceláře, oznámkové její-jednatelny a vydání společné slovanské revue, pak budeme spokojeni, neboť stane se tak po vzoru veliké výchovné instituce sokolské. Sokolstvo nejdříve dovedlo chápati společný postup Slovanů v Evropě i zde za tou vo-

dou a jeho tisk se v tom ohledu vždy snažil, nemluvě o vzájemné pomoci na sletech, po stránce technické, společných cvičitelů a našich cvičitelů dobrovolců u jiných bratrů slovanských, začátečníků a konečně na školách na Rusi a jinde. Doba nynější ku vzájemnému se dorozumění jest naprosto nejvhodnější a zejména tehdy, kdy Němečik hraje na šalmaj míru. Necht' hrůzy této války nasijí do života Slovanstva bohatšího zrní poznání. Myšlenkový proud, jemuž francouzská revoluce pustila stavidla a nyní pouští i věnuje celé potoky krve, nemůže býti zastaven žádným "požehnáním z Říma", ani zadržén chytristikou pruského militarismu. Slovanstvo jen poznenáhlu přijímá myšlenky volnosti, ale přijímá i prožívá ve vlastní mysli, prožehlo žářem vlastního srdce i vydá co plod ryze slovanských tužeb vše to co povede k osamostatnění a vysvobození všech malých národů slovanských, jakž k tomu a všemu dobrému pomůže nám Rus, dnes demokratická Rus ruského lidu obětavšího vše na krvi i statech. Na Balkáně Rus vždy dokázala a nyní za vzniku liberálního hnutí dokáže i pro nás druhé Slovany upíci pode jhem jiným, nežli půlměsíce. Na německé mírové nápady odpověděla nejprve ruská дума a tam jsou naše záruky, tam spočívají i naše naděje, jenže i my musíme se přičiniti, snažiti a na sebe upozorňovati činy — činy a zase činy.

Po New Yorku došlo i na Chicago. Všichni žáci vyšších škol v Chicagu mají dostati příležitost k nácviku vojenskému. Supt. Shoop chicagských škol požádal před nedávnem tajemníka války Bakera, aby i školám našim dostalo se "militaristického" rázu jisté části tělesné i mysle výchovy, zejména ve vyšších třídách a již jest to tu. Kapitán E. Z. Steever, od armády Spojených Států, jenž jest původcem tak zvaného plánu státu Wyoming sám žactvo naše mužského rodu "vojensky připraví" a s celou řadou asistentů ukáže nám, pokud takováto výchova jest lepší soustavného tělocviku, jakž my rozhodně vždy mu přednost dávali, nevěříce ve všeliké ty "fads" a p., jimiž školní rady těch kterých měst mládež svou obšťastňovaly. Nám zdá se, že v některých městech se pořáde na tělesné výchově mnoho mění, stále něco "zlepšuje" a facit toho jest, že v konecích výsledky jsou poměrně jen nepatrné. Jinde opět o tělesné výchově školní rady ani slyšeti nechtí a tělocviku vedle výchovy mysle náležité místo nezajistí, spokojující se tím starým vzorem starých kantorů, jimž pouhé "nabíflování" stačilo. Ze žáků na vyšších školách našich budou najednou kadeti a nnutí to již táhne se po celé zemi. Nebude sice u nás prozatím nucené, ale vsadíme se, že z těch hochů, každý pohrme se do uniformy jen co, aby učinil dojem jako "sukno." Všude samá "připravenost" a proto i pro děvčata na vyšších školách našlo se něco nového čili budou je vyučovati ve všem co třeba při prvé pomoci a pomoci Americ. Červeného Kříže. Naučení se prvé pomoci doporučujeme každému a nejen děvčatům, ale žactvu veškerému, ano i žactvu a dorostu našich tělocvičných škol. V tom jest mnoho a mnoho značí, když Sokol aneb Sokolka za v čas

a vždy vědí si rady, dovedou pomoci a někdy i život jiného zachránit, aniž by si při tom hráli na vojáčky. Pro ty menší jsou tu skauti a nyní pro ty větší budou kadeti! My nikdy nekladli ani tak důraz na statečnost fyzickou pouze, projevovanou v zápase, bitvě a v pohrdání se smrtí na vojně, jako na statečnost morální, jež vhodně doplňuje statečnost těla i mysle. Napsal kdysi jeden z vynikajících samurajů starého Japonska: "Vrhnouti se do zástupu nepřátel a dát si od nich zabít, jest věc, kterou skoro každý dovede; pravá statečnost spočívá však v tom, abychom dovedli žít, je-li potřebí našeho života, abychom dovedli umřít, je-li třeba naší smrti." Jsme pro to, aby každý synek náš byl utužen a vychován po sokolsku, kde statečnost jest zmírňována v povaze pravého muže účinnou láskou k bližnímu, mírností a ochotou ku všem, již přispění a pomoci mají zapotřebí.

Tak soudce Karel v Milwaukee již se Sokolství vzdal, jsa jednotou ku kroku tomu pro nezásadnost svou přinucen. A dobře tak. Že dobře, dokazuje jeho nová nezásadnost, kterou se v odpovědi jednotě své ještě chlubí, čili povídá, že "když mluví ku shromáždění lidí věřících, čili sektářských, že vypráví jim o povinnostech jejich ku vlastnímu spolku, sobě samým, rodině, své obci, svému národu, kostelu své volby a svému bohu, kdežto, když hovoří ku spolku volných lidí, když řeční svobodářům boha a kostel prý jednoduše vynechá a mluví dále." Čili ve "své zásadě" srovná i se svým svědomím politického náteru nositi na obou ramenou! Anglicky psaný dopis jeho českému spolku, českému Sokolu, jest opravdu zajímavý doklad o tom, kdo do našich řad rozhodně nepatří, byť zajímal politicky místo sebe vyšší, byť byl by i tisíckrát soudcem, jenž o volbě shání hlasy pro sebe a přívržence své. Řekli jsme již tolikrát na těchto místech jak politika jest špinavá a Sokolu, že nesluší "wardní a jiná honba". Příklad tento nejlépe dokázal. Člen pokrokové jednoty sokolské mluví katolickým Sokolům a to co mluvil znovu přibíjíme: "Nikdo nemůže býti dobrým a loyálním občanem této země, kdo nezůstal věren náboženství a kostelu." Tohle, kdyby mohl čísti starý a dobrý svobodář otec pana soudce, zvěnělý Karel jistě, že by v hrobě se obrátil. Příklad tento měl by býti výstrahou všem obojživelníkům a ramenářům, již do řad našich nám nalezli "k vůli businessu", aneb z choutek politikářské mašinace.

Bratři a sestry, pochybujeme, že můžete dostati lepší pohlednice, výstižnější a pro dobu přítomnou sokolštější, nežli ona, kterou vydala T. J. S. Cleveland, O. Již minule jsme byli snímek téže přinesli v čele listu jako ozdobu básně úvodní "V jednom šiku" i popsali na místě vhodném. Jest myšlenka to člena zmíněné jednoty, nadějněho umělce br. Karla Nového. Daroval odbožce Č. N. S. dílo své, obraz ten v olejových barvách. Obraz se obsazuje spolky českými i bude vylosován při bazáru, který pořádá tamní Č. N. S. ve dnech 11. — 17. března. Pohlednice rozesílají se po celých Spojených Státech a to

opět ve prospěch Č. N. S. Kus stojí pouze pět áček. Tajemník jednoty br. Huml, těší se, že budou hlavně Sokolové a Sokolky, jež se o prodej pohlednic postarají i skoupí co nejvíce. My doporučovali bychom, aby pohledničky ty rázu sokolského posílaly se též našim hochům, zajatcům i těm, kdož jsou v spojeneckých táborech dobrovolníků.

Když pozorujete činnost jednotlivých jednot v Chicagu, když nahlednete do kněh jejich, jak ve vlastní správě, tak seznamů cvičících, počtu žactva obého pohlaví i žen a dívek, shledáte ku svému potěšení, že Sokol Chicago nad jiné vyniká. Nejen, že v zápolu ze Župy Střední měl nejvíce družstev a ve vyšším oddělení zvítězil minule, když borci naši střetli se v Chicagu, ale i tolik lze tvrditi, že tu několik boreců, již skutečně slávu jména sokolského i do jiných šiků zanášejí i vynikají a od té doby co bratři a sestry od Klatovského Sokola se připojili je tu členstva nejen mnoho, ale i sil vydatných, pracovníků nadšených a činovníků, již všichni se přičinují i ve vzdělávací činnosti: divadlem, přednáškou, prací před šikem atd. a připravují na 6. březen, kdy Sokol Chicago bude míti své pětadvacetiletí. Jednota, ač musí zápasiti těžce s dluhem na budově váznoucím, jest dnes jednou z nejpokročilejších a zajímavých, že členstvo její a hlavně cvičící udržovalo vždy dobré styky s členstvem jednoty Karel Havlíček, tak že by nás ani dost málo nepřekvapilo, kdyby někdy i zde jako na příklad v Detroit došlo ku stykům ještě bližším a postupu jednotnému. V Detroit T. J. Sokol Podlipný, Sokol Budivoj a Sokol Palacký se spojily a budou cvičiti i pracovati pod jednou střechou, zvolivše pro budoucno své a svých kraj červeny. O takové a podobné dohodě mluví se, že by byla možnou i u Tábor-Slovanské Lípy s jednotou Slavoj a tu nebylo by tedy divu, kdyby i u Sokola Chicago šlo se dále a bratři i sestry v blízkém sousedství ještě více se sblížili i našly se cesty, jakž docíliti by se dalo nejlépe a na prospěch celku.

Vědomí vykonané povinnosti blaží a spokojenost se dostavuje, když v práci naši dostaví se výsledky, jež dokazují, že nepracovali, nežli jsme nadarmo. Ušlechtilý způsob s jakým povinnosti své plníme, donutí k úctě všechny, na jejichž posudku nám záleží. Ve skutečném životě děje se vše tak, jako bývá na jevišti. Všichni nemůžeme hráti své úlohy, k tomu každého z nás zvláště třeba určité spůsobilosti. Ale nikdy nejdeme z divadla spokojenější jako, když vše bylo hladce sehráno a jednotlivé úlohy podány co nejlépe. Ne tedy čím člověk jest, ale jak naplňovati dovede úkol, který naň jiní vložili, aneb osud mu přirkl, abychom tak děli, jest rozhodující pro každého a lépe jest býti prvním mezi posledními, nežli posledním mezi prvními. "Věčná nespokojenost" kázal nám Tyrš a my na těchto místech tu nespokojenost svou poctivě a bez škrabošky vždy dávali na jevo, zejména, když jednalo se o dobro toho našeho celku, o dobro toho našeho Sokolství. Carlyle praví: "Závodění o život stalo se úžasným; závodníci šlapou si na paty, a bě-

da tomu kdo se zastaví, aby si přitáhl řeménky obu-
vi své." Necht' jsou o tom názory jakékoli, jisto
jest, že nespočívá-li štěstí člověka ve zdaru, v ne-
úspěchu je nenacházíme a proto v novém roce k no-
vým činům, k novému zdaru a nové práci! A té prá-
ci sokolské věnujme nezištně ruku, oko, jazyk, srdce
i mozek.

Naše stanovisko vůči skautům a vůbec všemu co
jest jen poněkud rázu militaristického jsme objasni-
li nejedenkrát a proto zajímá nás vše co shoduje se
s našimi poznatky v této a jiných věcech. Ústředí
skautů prohlásilo, že militarismu se rozhodně nepro-
půjčí. Dobře tak, ale dokud se jak náleží nedoká-
že musíme vyčkávati, doporučujeme našim lidem spí-
še tělocvičné školy sokolské pro mládež naši, nežli
organisace skautů, kadetů a jiných "her na vojá-
čky". A nejsme v tom ohledu sami, tak čtli jsme
v minulém čísle "Typografa": "Na poslední kon-
venci státní Illinoiské Federace Práce byla také při-
jata resoluce proti "boyskautům", jakož i proti
každému hnutí které se nese rázem i duchem mili-
taristickým, což zajisté bylo by zcela v pořádku, ale
jenom bylo by žádoucí, aby v prvé řadě usnesení
to si hodně hluboko v duše samotní naši unionisti
vstoupili a nedovolovali svým synkům, aby v řady
těch boyskautů vstupovali, když máme zde dosti so-
kolských, i jiných organisací mládeže, kde mnohem
lépe může se mládež pobavit i vzdělat, nežli v této
duchem militaristickým proniknuté a vedené orga-
nisaci."

Strašné následky války, hrozná zmrzačení a zni-
čení údů člověka vedou odborné kruhy a ovšem hlav-
ně lékařské k tomu, aby napravovalo se co se dá,
aby provedly se různé změny pohybů jednotlivých
skupin svalových, jež amputací, aneb těžkými ra-
nami trpěly, znetvořením údů, zejména končetin čili
jednoduše, aby takový zmrzačený "ochránce vla-
sti" změnou pohybů získal i naučil se jinému za-
městnání a končetin svých všelijak stroji a pomů-
ckami různými opatřených užíval jinými směry a
k jiným účelům, nežli když byly zdravé. Nový vý-
evik děje se pak zvláštními, soustavně naučenými
pohyby čili použije se tělocviku, jako použije se i
passivních pomůcek strojových a jiných, kde jsou
poruchy nervové a třeba i masáže. Tak tělocvik stá-
vá se mimoděk dobrodiním mnohým nešťastníkům.

Vy, jejichž slovům lid rád naslouchá, rádcové jeho,
zástupci, spisovatelé, řečníci a učitelé, to naučení lidu
svému vštěpujte, že rodina má býti sídlem lásky, míru,
práce, blaha; u ní at' každý pravých radostí hledá, ji at'
povznáší, ji šťastnou činí." K. V. Rais.

"I malý národ může dokázati věci velké, neztrácí-li
víru v sebe a ve své ideální cíle. My kdysi s nezměrnými
obětmi první pozdvihli prapor svobodného myšlení a ra-
zili cestu velikému obrození lidstva. Těžce jsme to za-
platili, ale za to naše tragická historie dává nám právo,
abychom třeba malí, neztráceli sebedůvěru mezi národy
velikými."

Dr. Karel Kramář.

F. K. Šnepp:

NA STRÁŽ I V BOJ!

Hej, Sokole, hej, zjeve čacký, lepý,
let' do boje, let' v neústrašný sraz!
Jen rozpni svaly tažné, pařát křepý
a na stráž um a oko v napjetí,
jen napni energie ocelový vaz
a vyrví srdce z chaba zajetí!

Hoj, Sokole, ty zjeve zdatných činů,
vzlet' k nejvyšší až mety obzoru!
Aj, Sokole ze zdárných vlasti synů,
v šír lítej, bděle kruž a směle viř
a nabádej i bud' vše vůkol k pozoru,
a v boji strašném přesně, zorce mír!

Jsout' černých nepřátelů celé voje,
jež zřejmy nám a — tajných v nepočet,
a jejich úskoků a léčí roje,
věz, nesčíslné v touhách mstivě zlých,
jichž jediný a zlověstný, hle; výpočet —
nás, plémě sivé, v chvílích zastal mdlých!

A sokolímu plemeni v tvář tváří
boj otevřený není k strachu, v děs —
ne, na odkrytém poli nám vždy září
a plaje slunko živných, skvělých tuch,
však tam, kde v temnotě se plouží černý běs,
zkrivený v zálud, ošemetný vzruch —

tam srdce sokolí se újí, chvěje.
Je nejhorší a nejbídnější zjev,
když podloudně se temné strojí děje
a jezuitsky kuje lotří čin,
kdy sourozenec mrzce zrazuje svou krev
a popravuje toho, kdo bez vin.

A takých černých běsů, černých reků
se svíjí, najde dost vždy kolem nás —
jsou hrdinové zlolajných to vzteků
a svatokrádci věci, učení
i jeho světlých, vznešených a ryzích krás,
jež v ideovém hoří vzrušení.

Ba, na tisíce nepřátel se točí
kol hnízda sokolího plemene
a šplhají a rvou se na úbočí
hor, na nichž pne se naší víry hrad,
ježž otcové nám vystavěli z křemene
a na nějž se teď žene útok zrad.

A proto na stráž, Sokole ty sívý!
Pust' ve zápol se s myslí zkušenou
a obhaj dílo otců — odkaz tklivý
a zvedni jejich čistý prapor, znak,
at' nad državou jejich, běsy rušenou,
zas zaplá radostný a jarý zrak!

Hej, Sokole, ty bytosti všech dražší,
vzpruž do boje své síly nejvyšší!
Nebť s celým světem zápolit je snažší,
než s vlastním bratrem, jenž nám míří v zad,
smrt připravuje plazivostí chřestýší...
Hoj, na stráž, v boj proti těm rekům zrad!

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB.
CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the National Gymnastic Union of Sokols of U. S.,
North America.

Vychází 15. každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel:

Dr. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, 1900 Blue Island Av., Chicago, Ill.

Editor:

SUBSCRIPTION - - - - - \$1.00 per year
Předplatné \$1.00 ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázku, zdeň tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednatele V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatele zvláštní.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídliší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

VÝZNAM JMÉNA SOKOL A VZÁJEMNOST SLOVANSKÁ.

Při druhém shromáždění, kdy jednáno bylo v Praze o založení českého spolku tělocvičného, navrhl Dr. Em. Tonner, jihoslovanský název "Sokol", jako symbol utužení, statečnosti a jarosti a nebylo také vhodnějšího jména které by se bývalo více srdci národa českého tehdy zamlouvalo. Jméno "Tělocvičný Spolek Sokol" shromážděním jednohlasně přijato a později změnilo se na jméno: "Sokol Pražský." Tak bylo roku 1862. Jestli však chceme pochopiti ještě hlubší význam tohoto slova musíme zajíti v doby, kdy jeví se vznik liberálního hnutí a myšlenkový proud francouzské revoluce sbližuje zejména pracovníky všech větví slovanských i ukazuje jim cestu společnou, kterou po praktické stránce: těla i mysle výchovy Sokolstvo napsalo si v jasný svůj štít.

Myšlenka slovanské vzájemnosti nabývá formule pěvcem "Slávy deery" Janem Kollárem, jenž pod svůj prapor přivábil celou řadu nadšenců a přívrženců v Čechách, na Slovensku, na Rusi, v Chorvatsku a pak v ostatních zemích jihoslovanských. Kollár nejprve jazykem německým, pak již v překladech všech jazyků slovanských vyjádřil co žilo v myslích a citech jeho pokolení, navrhuje nejprve a prozatím literární vzájemnost slovanskou. Tak byl dán mocný podnět k vyjasnění pořadu všech slovanských větví ve spojení a vzájemném se poznávání i pochopení jich sebeurčení a svobodný vývoj na kulturním a literárním základě. Jednotlivé stolice vyšších učelišť slovanských řídily se tímto povzbuzením a tak došlo posléze k prvému všeslovanskému sjezdu v Praze roku 1848 a roku 1867 ku

sjezdu v Moskvě. Zabolotskij upozorňuje, "že v Rusku pak od té doby historie nového mysle hnutí jest těsně spjata s historií moskevské university." Tu jsou již Pavlov, Naděždin, Ševyrev, Pogodin a jiní, kteří velikou myšlenkou veliké Slavie se zabývají a jejich žáci Lermontov, Gončarov, Hercen, Ogarev, Stankevič, Aksakov a později i znamenitý kritik Bělinskij již se přičinují, že Moskva stává se opravdu srdcem slovanské vzájemnosti. V ní pojily se myšlenkové cévy všech národů slovanských a ohnisko v pravdě všeslovanských styků tu povstává a mezi těmi styky česko-ruské a srbsko-ruské byly velice živými.

Styk s Ruskem na vývoj národů slovanských nezůstal bez vlivu. Gogol svým slovanským naturalismem odhalil vnitřní bolest Ruska a stal se otcem slovanského realismu. V Čechách Karel Havlíček Borovský, v Srbsku později, belletrista Olišič jsou jeho tlumočníky a následovníky. S Čechy a Srby byl Gogol nejvíce znám. To byla doba, kdy Havlíček odvažuje se k výroku: "Pravím, že my Češové třeba jsme neměli co jísti, přece za nějaký čas co do důkladnosti a původnosti nebudeme mít Rusům co závidět." Záhy bylo slovanských ohnisek více. Čechům byla Praha, Slovákům Prešpurk, Srbům Pešť, všem společně Vídeň, Štýrský Hradec, Segedin a jinde v Rakousku. Slované černožluté říše začali chápati, že nutno spoléhati jen na sebe vůči Germánům, jenž již tehdy rozpínavě měl choutky. Na mladé srbské pokolení měli silný vliv dva velcí Slavjané, Ludevít Štúr, profesor na luteránském lyceu v Prešpurku a Jan Kollár v Pešti, pěvec "Slávy deery", farář slovácké evangelické církve v Pešti. Čím byl Štúr v Prešpurce slovanskému studentstvu dle výroku jednoho z jeho žáků: oknem jímž s hrdostí ono pohlíželo na celé Slovanstvo i jeho úlohu v historii — tím byl budapeštským studentům slovanské národnosti Jan Kollár. V Prešpurce sdružení vůkol Štúra zvalo se "Sloboda" s rukopisným časopisem "Soko" — tedy Sokol. V roce 1844 vyšla tu první slovanská kniha v slovanském jazyce a pak již začaly vycházeti "Slovácké Národní Noviny." Studenti v Pešti měli rovněž rukopisný svůj časopis "Svetovid." Oba názvy dokazují jaký as byl listů těch obsah liberální a snah po vzájemnosti slovanské, nemluvě ani o časopisech radikálních, jako Bogdanoviče, jenž byl žákem pařížským "Vjestnik" a jiné. Styky s Jihoslovany a hlavně velikým Ruskem udržovány jsou pilně a také s Čechy ovšem byly blízké a pravidelné svazky. Netrvalo se jen na literárních stycích, nýbrž myslilo se později již i na výchovu národa a probuzení národního uvědomění i práce aktivní!

Tyř vše toto znal, i počátky našeho probuzení a protože znal veliké příklady statečného národa helenského i věděl v čem velikost jeho kořenila přenesl vzory řecké do výchovy lidu, který naučil se milovati, třeba sám německy byl vychován. Prostudoval Komenského, přesvědčil se, že Jahn tvůrce německého Turnérstva byl vlastně potomkem Českých Bratří a tak stvořil nám sokolskou soustavu tělocvičnou, jež vyznačuje se před jinými všestran-

ností a bohatostí cviků, jež nezůstaly by bez vlivu i na mysl a její utužení. Tak tělocvik byl mu můstkem k výchově junáků jedinců a s utužením těchž šel k utužení národa svého i všech druhých bratrských národů slovanských. Byla to skvostná myšlénka výchovná a povážíme-li vše to co předcházelo, zdaliž hned nechápeme i ten hlubší význam toho slova Sokol, jako představitele nejen všeho národního, českého, ale představitele posily všeho Slovanstva! Tyrš několikrát zdůraznil a proto návrh na jméno organisace Sokol byl mu velice vhod, tím jakoby vlastní pole činnosti se rozšířilo a co Kollár slovem, to Tyrš činem hlubšího významu a všemu lidu slovanskému přístupným dokázal, nespokojuje se pouhým zdravotnictvím, ale připojuje vždy výchovu mysle slovanského člověka—sílu spojenou s krásou, statečností, strídmostí a kázní—tedy charakterem a to vždy v duchu toho národa slovanského, jehož členy jsme. Trvalo dlouho, nežli činnost jednot slovanských přestala omezovati se na pouhé cvičení těla, aneb okázalé vystupování pouze. Však moeným proudem k nové činnosti a vzpruhou k zahájení nové práce sokolské byly zejména sokolské slety české, všeslovanské a hromadné zájezdy českých výprav sokolských k bratřím slovanským, přátelům francouzským atd. Těchto výsledků želel, Tyrš se nedočkal, ale výsledky práce slovanské a vzájemnosti byly přece, ano byly prvé můstky v tom směru stavěné, jež i mimo Svaz Slovanského Sokolstva vedly i k mnohým opatřením národohospodářským a stykům praktickým. Hrozná nadešla válka a slůvko Sokol na mnohých těch bojištích činilo divy. Sokol všude bratry měl a všude zachoval se dle toho, jak srdce cit mu velel, čili zachoval se jako Slovan, jako bratr.

Slůvko Sokol značilo tedy v těch dobách prvotních nejen statečného, ale i slovanského člověka, junáka. Čisté junáctví bylo národním ideálem jednotlivých pracovníků slovanských, nejprvé junáctví pérem a pak již přišlo ono našeho Tyrše. A vidíte, kde začalo původně, kde označením jménem Sokola byl nejen ideál mužné dokonalosti, ale pravý rytíř vzájemnosti slovanské, tedy mezi bratry Slováky a vedením jich lidí nejlepších, tam Sokolů v našem smyslu želel není. Již v zárodku potlačen byl každý pokus vstřípní sítě sokolské v půdu Slováků uherských, kterým zlovůle maďarská asi ze strachu, že zná cenu tělesné výchovy národní nedopřála nikdy volně dýchat, tím méně jednoty sokolské organisovati. Avšak Slovák na svobodě žijící, vzdálen vlasti staré, ukázal smysl pro ideu sokolské v Americe, kde založil na sta jednot sokolských a za pomoci naší snaží se vykonati velikou jednotou svou i listem svým co nejvíce na povznesení lidu svého i mysle jeho uvolnění. I zde v Americe udržovali jsme styky vzájemné, sokolské, pokud bylo možno, pomáhali, cvičili s bratry druhých kmenů slovanských i na slety je zvali, snažíce se dokázati, že u nás to slovanské bratrství nikdy nebylo jen planou frází, třeba nedařilo se vše ještě tak, jak bychom si všichni přáli. V době nynější, kdy všem jedná se o osamostatnění našich starých vlastí, osvobození jich od vlivu

Němčika a veliké kulturní poslání veškerého Slovanstva, těšíme se, že nadejde záhy doba, kdy Slované všichni si porozumí a i zde za tou velikou vodou, ve veliké republice Spojených Států pochopíme myšlenku velikého Kollára

A kdo měl by být vždy prvním i v tomto ohledu nežli právě Sokolstvo?

POVINNOSTI STÁTU K DÍTĚTI.

Poměr státu k dítěti jest široký a v celku velice důležitý; povinnosti jeho a dítěte na vzájem jsou různé. Za naši vládní soustavy státu již zájem o sebezachování požaduje vzdělané a silné občanství a tu hlavně padá na váhu užitečnost a cnosti občanské všech příslušníků a jejich stav zdravotní. Pak-li stát vydáním zákonů vymáhá návštěvu školní i pečuje o vzdělání dítěte, nečiní tak pouze na prospěch toho dítěte, ale i na vlastní ochranu a tu především musí dbáti i jeho tělesného vývoje a utužení, rozumí se z těchž ohledů. Ano, ještě dále můžeme jít; stát jest zodpovědným nejen za zdravé tělo a náležitý jeho vývin, ale i za zdravou mysl. A tak cokoliv přispívá k fysickému povznesení národa a lidu jeho není nepatrným jen činitelem utváření se společenských poměrů, ale vedle vzdělání ducha vede ku štěstí a ozdravení všech vrstev stát tvořících čili utužením jedinců jde se k utužení celku. Zocelením svalů a tkáně těchž až do nejmenších buněk tělesných přispíváme ku větší výkonnosti, pohotovosti a síle těch, kdož mají býti příštími pracovníky společnosti a tato společnost nemusí se starati, že by ji takový a podobný materiál padl někdy za obtíž.

Vzdělání dnešní musí se nésti k tomu, aby úroveň jeho byla s národy jinými, aby bylo v celku lepším po stránce materiální, mysle i ethické a vedle mysle, aby i tělo náležitě se pěstovalo, aniž by se na školách našich veřejných, vyšších, kolejích a universitách mnohých za tím účelem sahalo k nějaké výchově militaristického rázu, jakž želel v době poslední za časté brzy v tom a zase onom větším městě se objevilo. Nejdříve začalo se v New Yorku, pak již v městech jiných na Východě a zde v Chicagu místo náležitého soustavného postupu tělesné výchovy, jakž mnohé pěkné výsledky vykazovala, také různé choutky militaristického rázu do škol našich se derou. K výchově tělesné skutečně a účinně, pouhá hra na vojáčky nikterak nestačí a sami jsme se o tom za časté přesvědčili, porovnávající po stránce lékařské a zdravotní různé ty výsledky utužení a postupu všestranného s výsledky výchovy jednostranné a třeba i v atletice vyvrcholivší. Stát a obec měly by znáti povinnosti své vůči dítěti i ve výchově těla, o tom nemůže býti pochybnosti. Stát pečuje na příklad tu a tam o náležité vyšetření zdravotního stavu dítek školních a tu hned již následuje možnost nápravy všelikých fysických poruch, čili takovéto zdravotní opatření nucené snižuje nebezpečí chorob, bídy, neštěstí a zločinu. Zdraví jest nejdůležitějším požadavkem hospodářství společnosti lidské. Jestli jeden člen společnosti stal se neproduktivním úplným aneb částečným poklesnutím

jeho fysických aneb mysle schopností životních celá společnost tím trpí. Proto společnost musí převzít úkol péče o ty již jsou neproduktivní a to prostřednictvím těch, kdož jsou produktivními jedinci čili vezme se část výtěžku oněch, kdož pracují i přispívá se hospodářsky neschopným a ubohým členům.

Mohutná intelektuální činnost jest možná pouze prostřednictvím buněk mozečných a to jen takových, které jsou dobře živeny a fyziologicky činný. Jakákoliv soustava výchovná, která ignoruje tělesný vývin není správná. Náležitá péče i tímto směrem o dítě pokud jest malé a pokud roste přináší nejlepší odměnu v životě jeho i když dorostlo a vyspělo. Ve velikých městech našich sotva tělesný vývin mládeže naší jest takovým, jakž bychom si přáli. Shledáváme se s mnohými nedochůdčaty, chudě narozenými, chudě bydlícími a chudě živými, zmraženými, všelijak zatíženými a mnohými poruchami trpícími a co zatím počet tento stoupá, jejich výkonnost občanská poklesá s mnohými ztrátami celé společnosti. Chudoba, nevědomost a nečistota mají mnoho co společného s dítětem před i po narození. Prvá dá se odstraniti; druhá jest založena na osobní vůli a třetí se jaksi vnutila; obyčejně jdou rukou v ruce. Chudoba působí na mysl, strhuje nadšení i otevírá cestu všelikým zlům i nezůstává bez vlivu na matku. Jako následek toho dítě objevuje se na světě za poměrů, jež nepřipouští ani obyčejné někdy péče; a opět nečistota otevírá dvěře do kořán nemocem. Také nevědomost může býti zdrojem a příčinou nemoci, poklesnutí a všelikých následků nákazy i jiných béd. A tu, když se dítě roz-nemohlo lékař navrhne náležitý způsob péče, čili dělá se věc celkem obráceně.

Skoro všechny fysické poruchy mohou se vymítni čili může se jim předejiti, zejména jestli za v čas byly rozpoznány a náležitá opatření se stala, tak že dítěte intelektuální vývoj pokračuje, aniž by se dostavily nějaké zlé následky i vyskytly nějaké překážky vůbec.

Stát uznáváje důležitost tohoto činitele, měl by přijmout na se povinnost a postarati se o příležitost, aby dítěte potřebných poruchy se náležitě léčily a věnována jim byla pozornost co nejlepší. Jen představme si jak tací ubožáčkové vlečou se životem svým, bez opory a někdy nevědomky, protože stát, jejich zákonný ochránce zapoměl se o potřeby jejich a zdraví postarati. Jak za časté se hřeší na školách mnohých i na mládeži celkem zdravé, jak zbytečně mysl její se přepíná, kdežto tělu nevěnuje se péče docela žádná. Ano, jsou ještě dnes i větší města na Západě, kde mluví školním radám o zavedení tělocviku na jejich školy veřejné panují náhledy přímo středověké. Jen, když mají "kindergartens", opatrovny, aby mohli rodiče i ty nejmenší dětičky své posílati co nejdříve do školy. Tam všeliké úlohy se jim dávají, pozornost naprostá požaduje a vše přirozené v živosti děcka kouskem barevného papírku a jinou hračkou utlumí, místo, aby se řádné a vydatné hry spíše prováděly a pěstovaly někde venku na trávníčku a na hřišti. Tak od nejtělejšího mládí již se na výchově dítěte prohřešujeme, strkáme je do

určité šablony tak zvané společnosti, dobrého chování a naučené mravnosti i slušnosti. Oči těch malých již záhy se učí napínati, čivý jejich se již předráždí, svaly v klidu nechávají a vše to jen proto, aby si ti maličtí prý na školu zvykli a něčemu se za shrbení v lavicích naučili. Tot' hotová převrácenost jak duchovně, tak fysicky i morálně. Kdybychom neposílali dítek do školy až někdy v sedmém roku aneb ještě později bylo by tu méně zřícenin nervových v žití pozdějším.

Zdaliž není té naší sokolské drobotině lépe? Zdaliž pochopujete celkem ten úkol Sokolstva, které právě v takovýchto případech tak mnohé a různé utužením svým mysle i těla vyrovnati dovede? Ani stát, ba ani rodiče nemají práva připravit dítě o jeho volné dětství. Jako ochrana proti příštím všem chorobám pořídí se záloha energie pro příští boj životní, když dítě zůstane mimo školu do věku naznačeného. Pak již bude silnějším, nad všechny ty, jež hnali jsme do školy příliš záhy a mozečky jejich všelijak a zbytečně unavovali i trápili. A o důkazy věru že netřeba jíti daleko. Jen podívejte se do našich Sokolen, podívejte se na tu živost, jarost a radost ze života těch našich maličkových, těch našich káňat i sledujte je ve vlastním jich vývoji po několik let a přesvědčíte se nad veškeru pochybnost, že Sokolstvo koná tu práci, které by se měl soustavně a svědomitě ujmouti stát, jemuž o ozdravení příslušníků jeho musí jíti nejvíce, jako o všestranný pokrok a blahobyt lidu vůbec.

Na práci opravdovou, na práci, jež by přinášela výsledky skutečné měl by si stát čili obec dáti záležeti. Nahrazovati skutečnou výchovu tělesnou, jež brala se s onou mysle, jsouc harmonicky a postupně vedena nějakými choutkami militaristickými bylo by velikou chybou a hned by v první chvíli muselo vésti k dotazu, proč jen hoši by měli evičiti, militaristicky vychováni býti a děvčata ponechána stranou. Namítne se, že i o ně by bylo postaráno. Dejme tomu. Jenže my známe výhody naší soustavy Tyršovy víme, že u nás na příklad nejlepší docílují se výsledky právě tím, že eviči obě pohlaví a umožněno jim pracovati at' jsou toho či onoho stáří, neboť vybírají se eviky vždy přiměřené a nikoliv vojensky na jednu formu naražené. U nás snažíme se poskytnouti tělesných eviků co největšímu okruhu lidí a mládež vychováváme i povznášíme ku zdatnosti bez rozdílu, nezapomínajíce, že všestrannost jest hlavním znakem sokolských evičení a konečný výsledek výchovy sokolské vysoký, všestranný vývoj evičence dobrovolně sloužícího celku. V tom naše soustava i soustavy druhé gymnastů a hlavně Němců nad pouhý "sport" vyniká, ba jiné předčí a v demokracii svém jest právě to co úkolem by mělo býti státu a obce v poměru jeho ku každému dítěti.

Úpadek lidského plemene a záchrana jeho budoucnosti, tot' otázka, jež v době poslední tak často se vyskytovala a jako lék napadlo některým "odborníkům" odporučiti do škol veřejných evičení vojenská a tělocvik vojenského rázu s militaristickou připraveností a p. My věříme v sílu národa,

jeho utužení a ozdravení, a protože věříme jsme vždy pro tělesnou výchovu mládeže, budoucna to každého národa a to výchovu rozumnou a takovou, jakž Tyrš nám naznačil: "... k stanovišti ze všech nejvyššímu a ostatní v sobě zahrnujícímu, jímž je dietetická a pedagogická důležitost tělesných cvičení, působení jejich ve zdraví, ve krásný a souměrný vývoj těla lidského a ve vychování povah mužných, vytrvalých, neoblomných — vyspěl toliko skrovný počet národů..."

Přihlížíme-li tudíž k této ceně tělesné výchovy, vedle všeho toho co krásného v životě našem volném a přirozeném dále poskytuje, Sokolstvem poskytuje, měli bychom všude na stát i obec působiti, aby různých militaristických choutek a zbytečných pokusů zanechal i dbal skutečné povinnosti své k dítěti — té pravé a zdravé výchovy těla i mysle.

NEZNALOST NEBEZPEČÍ.

Není vždy nebezpečí pouze tělesné, ale i mravní a estetické, třeba ono prvé snáze se poznávalo, jakž vidíme při úrazu těla, co zatím zkáza mysle neobjevuje se na ráz, nýbrž děje se smyslově vnitřně, skrytě a propuká teprve na konečném stupni vývoje. Proto je tím více opatrnosti třeba, zejména pokud se týče mládeže naší. Rozumný člověk varuje se jísti špatné pokrmy, zkažené ovoce, aneb píti špatnou vodu, aneb nápoje nezdravé a nebezpečné, dýchati nečistý vzduch, chovati se nestřídmě vůbec, otravovati se, koupati se v dravých proudech, hráti si nad srážnými propastmi a p., protože by tu bylo nebezpečí jeho těla. Ale co jest nebezpečné jeho mysli, to tak mnohemu z nás ani nenapadne.

Zhoubně působí na nezkušenou mysl a křehkou povahu vedle jiných složek nevyhnutelně špatné zábavy. Touha po zábavě, dovozuje Dejmek ve svém "varování", jest nám sice vrozena, ale tu touha ta musí býti pěstována spolu s náležitým výběrem a vkusem muže řádného i ženy šlechtěné, Sokola pak zvláště i Sokolky. Spekulace lidská zmocnila se toho lidského pudu a těžší z něho zvláště v té naší Americe, kde touha po dolaru bez tak již mnohé poskvřnila. V tom ohledu jest soutěž značná, ale výdělek poměrně snadný a tak snaží se protivník předstihnouti druhého nabídkou zboží lákavějšího, sensačnějšího, dráždivějšího co zatím bombast, humbuk a tak zvaná nepoctivá reklama bují v míře netušené. Zábavy kvapem pozbyvají svého prostého, přirozeného charakteru a stávají se čím dále rafinovanějšími, nehledě ani někdy toho "dobročinného nátěru". Zvláště větší města v tom děsném shonu moderního života chtějíce upoutati sáhnají vždy častěji po krajnostech a tu nelze vyvinouti ani ty mnohé tak zvané "české zábavy". A tyto paskvily zábavy s gloriolou velkoměstského punce rozletí se i po venkově, na farmy, aby i tam na vkusu mnoho působily zhouby, ba svedly mládež jindy přírodě zvyklou k výstřelkům všelikým.

Nebudeme mluvití dnes opět o těch našich "trdlovačkách" a všelikých "velkolepých zábavách" všelijak označovaných. Netřeba, neboť větší dnes již nebezpečí "pěťákových a desákových divadel". Již na něm samotném jest patrný celý úpadkový postup; jako zkaženého dítěte lidského ducha. Geniální vynález zvrhl se namnoze v pravé monstrum zábavy. Nemluví z nás předsudek, ba naopak na hru věčně založenou a památnou, hru rozumnou a poučnou nestěžueme, ba nemůžeme hubovati na vědecké poznatky v pohyblivých obrazech a poučení skutečné, jako neocenitelný zdroj v předvádění přirozených snímků vzdálených kra-

jin, cizích národů, jejich typického života člověka při různé práci, pohledy do dílen vědy, ukázky tělesné i mysle výchovy a jiných oborů lidského snažení, výjevy ze života zvířat a pod. Jinak však jest při scénovaném krváku, tupé němohře a nesmyslné frašky, sprosté "komičnosti" i tak zvaných "vážných dramát", kde jen blbost převládá a nikoliv poučení a mládeži naší hlavně "podivnou jest školou do života", povážíme-li mimo to děsné a křiklavé oznamování, plakáty atd. Nemluvíme tak z přepjaté cudnosti, ale z krasocitu, nejsme škarohlidy i doporučujeme veselost, radost, smích, ale tu musí se vždy pamatovati na vkus, vtip a duchaplnost, nemluvíme ani o opizlosti a smyslnosti. Co je na tom krásného, když někdo pitvorně jako opice, aneb šašek v cirkus skáče "ve filmu" a stahuje nepříčetně tvář, vráží do nábytku a vystavuje svou sprostotu na odiv. A co můžeme říci o dramatu sebelepších umělců, když tu schází vlastní podstata dramatu — slovo, kterým projevují se stavy mysle, její proměny, logický vývoj, vzestup i spád — čímž teprve se stává dramatický děj srozumitelným, pochopitelným a uchvacujícím. Někdy lze obdivovati se vlastnímu uspořádání obrázků jako takových, ale sotva lze si představit individualistická dramata Ibsenova (Heddu Gable-rovu, Rosmersholm a j.), aneb jemné psychologické hry d'Annunziovy (Mrtvé město, Giocondu) v pohyblivých obrazech. Že staly se pokusy víme, ale pokusy nestačí, protože vypadá, jakobychem koukali na tanečníky a zaepali si uši, abychom hudby neslyšeli. Nemíníme tím obrazy cenné, ale jen tolik tvrdíme, že každý kdo vyhledáváti chce zábavy ušlechtilé a umělecky podložené, vyhýbat se musí podobným tvorbám dotud, dokud jejich pořady budou sestaveny, jak dosud většinou jsou: z planých sensací. Na jemnou mysl mládeže tím zhoubněji působí a špatné příklady, jako ty dobré stejně táhnou! Stejně se vyhneme špatné tak zvané operettě, hloupému vaudeville, sprostotě "min-strels", dvojsmyslným kupletům, hrubé frašce a kluzkým hrám a p. čili triviálnímu zboží, jež žel i za časté na českém jevišti spatříte, třeba jen lehtalo smysly, chutě všeliké a smyslnost, protože podává se většinou myšlenka hloupě změtená, uboze zkarikovaná, která více dráždí nízké zvířecí pudy v člověku, nežli zjemňuje povahu, srdce a mysl. Chcete-li se zasmáti, vyberte si ušlechtilou veselohru, jemnou satiru, jejíž předností jest skutečný vtip a jejich tvůrcem duchaplnost. Jestli má býti divadlo "školou života", dle toho dít se musí výběr kusů, dle toho musí být i různé popěvky a vložky zpěvní a dle toho musí být i celé vedení. Do špatných a kluzkých frašek již jsme si několikrát stěžovali a že bylo i na jevištích sokolských tím smutnější je ukaz, čím méně nápravy! A jestli "krvák" v pohyblivých obrazech může hodně škoditi, škodí ovšem i v tisku, zejména, když fantazie pracuje —

Vše výše pověděné platí opravdu i o slovu tištěném, časopisu a knize. Jsou tiskopisy, které jsou pravým jedem, jehož nemůžete se dost vyvarovati. Nemíníme tím jen tak zvané "historie Police Gazetty", Indiánky, detektivky a krvavé romány v jazyku anglickém, ale také i "krváky" v jazyku českém, jakož i "humoristické" a kdys importované, nyní nápodobené "pikantní" listy, pokud jejich vše-chen "humor" vyčerpává se "duchaplností" z kulečnicko-vých místností, heren, z kořalen, saloonů, tak zvaných klubů a z pouličního žargonu nejhorší lidské spodiny — a pokud jejich pikantnost ve slově a obraze jest ukázkou "vtipu" z nevěstinců a míst sešlých lidí druhu všelikého, z místností "kabaretů" lehčí váhy a místností pochybného rázu, třeba na místech "výletních" a jinde, kde se tančuje a smlouvá ledačos, při pivě, kořale a špatném víně. Sem náleží ovšem i tištěniny libující si v šensaci, klepu, rozvodních krámech a policejních zprávách, vedle osobního špinění. At' již napsáno jest po česku, aneb anglicky! Nejsme žádné

lilie, ba naopak, ale v takových případech počítáme vždy na skutečný vtip, přijatelnost, duchaplnost a jistý druh taktu. Čtverácká scéna i nás rozveselí, ale sprostota hnu-sem naplní a před tou zejména mládež naši musíme chrániti, nedovolujeme ve svých řadách, aby takové věci se pěstovaly, i když třeba přes nezbytné meze podati někdy život v plné jeho pravdivosti a nikdy z vypočítané schválnosti a nepotivé úmyslnosti a hrubosti. V tom ohledu musíme se nejdříve sami vzdělávati a zušlechťovati a pak rozlišovati, vedouce mládež svou a dorost k jemnosti a kráse. Máme tolik dobrých knih i tolik překladů českých i anglických, tolik dobrých časopisů a levných magazinů, že vždy si můžeme vybrati co dobré a dle toho našim poraditi. Nemařme však času čtením braku, volme nejlepší duchy naše i cizí a u věci sokolské dbejme všech pomůcek naší výchovné instituce, seznamujíce se hlavně s obsahem i listů svých a druhých listů odborných k vlastnímu poučení. Z počátku volme spisovatele prosté a chvalně známé v češtině, v angličtině, jestli česky ještě dobře neznáme, rovněž tak a tak pokračujme dále pomalu a jistě.

Neznalost nebezpečí mnoho zavíní! A tu dbáti dlužno nejen společnosti a společníků našich, společníce, alebrž i vlastního výběru zábavy. Radí se nám tudíž, abychom vždy hleděli, aby z každé zábavy získala naše mysl a působilo se na nás ušlechtilé. Sokolské zábavy dle toho se musí nésti a dle toho i musí pořadatelstvo se snažiti i všechny naše výbory pracovati, aby ráz sokolský nebyl nikdy porušen. I za druhy i společníce volíme ty, s nimiž hovor není planým povídáním, bezmyšlenkovitým hovorem nudných a tlachem, ale zajímavou hrou nových myšlenek, kvasem mysle i citového vzrušení. Nemrzáme ani tělo, ani mysl v zakouřených putykách při karbanu. Nemrhejte vzácný čas nicotným a neúčelným kibicováním. Nestud'te pověst' českou v hudby-milovnosti hrubců "hudbou" harmoniky, aristonu, gramofonu a jiných skříní s cimbály, bubny i spoustou píšťal, řvavé kapely aneb pusté odhrůvačky — když můžete si vyhledati příležitost zejména ve větších městech jako New Yorku, Chicagu, Clevelandu, Detroit, Milwaukee, Omaze, St. Louisu atd. na koncertech veřejných a lidu přístupných zdarma aneb za ceny lidové i můžete slyšeti hudbu a zpěv opravdu umělecký.

Zvykejte si vůbec v zábavách hledati zdravé a živné jádro, nespokojujte se stravou odpadkovou pro mysl, jako ji odmítáte pro tělo. Raději méně, ale vybrané. Místo tří laciných zábav nějakého Indianského klubu pochybné hodnoty volte jednu cennou, vydatnou, třeba dražší a máte-li družku, společníci dobrou snažte se vyhověti vkusu jejímu, třeba stálo více, nežli pouhá dupanda, nezapomínajíce, že i v požitcích esthetických šetřiti jistě míry dlužno: čili nepřesycujte se zábavami — zlhostejněli by jste, otrnuli, unudili se a nenašli by jste pak časem dost kořeněných uspořádání produktů zábav, jimiž by jste dovedli ukojiti své předrážděné nervy. Neschopnost roznítiti se novou krásou, nedostatek zájmu pro vše ušlechtilé jest hrozná nemoc, která činí člověka nešťastným, třeba jinak celý týden dřel, aby v sobotu aneb v neděli vydělaný groš všelijak promrhal a probil. Jiné nebezpečí takového přesycení tkví v tom, že si zvykáme hleděti na život jako na nepřetržitý řetěz nesmyslných zábav vypočítaných na vše a hlavně kapsu naši, nemluvě tu ani o hře hazardní, sázky na kola, na koníčky a jiné i hry nebezpečné. Musíme hospodárně protkávat práci svou a zaměstnání zábavami vhodnými a účelnými a rozumným jich výběrem šlechtiti svůj vkus.

Ovšem není takovéto chápání života po stránce esthetické každému hned vrozeno a nelze osvojiti si rázem; avšak u nás všude jest tolik příležitostí ve veřejných knihovnách, čítárnách a školách odborných, pokračovacích, veřejných a obecných, že skoro každý mladík, každá snaživá děvka

mnohému se sama má příležitost naučiti i odborně se vzdělati, aniž by mnoho stálo. Takovéto vzdělání vkusu jest možné postupným zušlechťováním, čtením prací odborných i získáváním praktických poznatků, jako na příklad v hudbě. Učíme se na housle, stále pokračujeme a máme-li vlohy po dlouhém a klopotném evičení chápeme krásy i skladeb nejtěžších a klassických, jako čtením starých klassiků i ve výchově tělesné a mysle zároveň, jdouce školou sokolskou, mnohé získati můžeme, neboť jsme pak, jakoby volní a povzneseni, dovedeme sami uvažovati, rozumovati i usuzovati, dovedeme se baviti i jiné poučovati i máme radost ze života svého plodného, jenž v zájmu celku vidí více, nežli v samolibém požitkářství.

JEDEN Z TĚCH STARÝCH.

Chicago, 11. února 1891.

Ct. sboru Č. A. Sokola v místě.

Ctění a upřímní bratři:

Váš přemilý, pro mne nemalého významu mající dopis doručen mi byl starostou Jak. Hrodějem, 7. února b. r. Při čtení ho opětovně nemohl jsem se zdržet slzí. Obsah mne dojal a vyloudil mi slzu v oku. Přicházím k přesvědčení, že ještě nevystydla láska ku starým méně již potřebným a užitečným soudruhům Vaším k nimž i má nepatrná osobnost se druží. Milí bratři: Po přibytí do této země (svého času) byli prvními a upřímnými přátely a rádci mými Sokolové Č. A. S. Až z těch již jen malý hlouček zbývá, přenesena jejich láska i na nynější mladé družstvo, které mne i svou láskou jímá. Narodil jsem se r. 1820 a v takovém stáří ubývá smrtelníku jak na duševní tak i na tělesné síle rychle. Vůči tomu nebyvají síly takové postačitelny, by svému povinnému úkolu dostály, tot' jeden bod, který nás z veřejného pole činnosti odpuzuje. Drazí soudruhowé moji: kdybych mohl, jak bych si přál, za vaší snahu a lásku ke mne chovájící, Vám se odměniti, jistě tak učiniti bych neváhal, však bohužel, v poměrech v jakých já se nacházím nemožno nic učiniti, moje nepatrná činnost (snad i vydatná) byla i na jiném poli po dlouhá leta zde působila (totiž pokud síly mé ještě postačovaly) i zde měl jsem mnoho přátel, jichž výrok zněl: Raus bez vás to neb ono nelze odbýt. (Snad mi pochlebovali) a za dnešních dnů, ani síly mé i zde nepostačí, vzdalují se mne tito bývalí přátelé, a já jsem jim lhostejným. Tak to bývá v tom zdejší světě, životě, pokud můžeme pracovat jsme vítanými a když naše síly jsou vyčerpány obrátí se k nám zády, neb dokonce člověka i vykopnou. Nevděku takového již mnohý se dočkal a na sta jiných se ještě dočká. Ta nenáviděná chudoba, ta matka mnohého zlého a děsných utrpení odvrací jednoho přítele po druhém a přidruží-li se ještě k tomu stáří jsme odbytí. A lépe by bylo člověku nežiti více...

Trpká zkušenost mne o mnohém již byla poučila jak ve vlasti tak zde. Mnohého smrtelníka provází po celý běh života jeho samé utrpení, a mnohé, mnohé různé zloby, avšak mějme trpělivost, která jest snad jenom českému lidu vlastní, již jen on dovede snášet do konce. Mne blaží vědomí, že na jménu mém a celé rodiny, jakož i našich předků nelpí žádná skvrna, před kterou (při pomýšlení na ni) rdíti bych se musel. Již v mládí mém dlel jsem mnoho let mimo milovanou vlast, pak dlouhá leta ve vlasti, a vždy jméno mé zůstalo neúhonné, ano dopisy, kterých hezkou haldu mám od vážených osobností mne zaslanych, a které pečlivě chovám, mohl bych dokázati jak nemile ztrátu mé osobnosti nesli a jak mne postrádali. Kdežto po mnohých byl slyšet výrok: dobře že jdou, těch není škoda, nadělali se ostudy dost, atd. Bratři Sokolové: zvláště Vy mladí soudruzi! Vštěpujte sobě v paměť, a mějte vždy na zřeteli výrok: S poctivostí ne-
dál dojdeš. Cesty jsou zvláště v této zemi na mnoze kluzké,

a pochybné, při sklesnutí na ní mohli bychom se tak nebezpečně poranit, že ránu utrpení nelze více zceliti, které nás provází pak až do hrobu. Mladý rozum k lečemuž svádí, v dospělejším pak věku a někdy až příliš pozdě poznáváme své chyby. Vedle obtížné činnosti Vaši mějte na zřeteli byste zachovali jméno neposkvrněné, a dobré všemu Sokolstvu čest činíce. Dosáhne-li někdo z Vás takového stáří co já a půjde ke hrobu s dobrým svědomím, že vykonali jste cestu po dráze Vašeho života neocenitelnou a pro Vaše potomstvo nenahraditelnou. Konečně Vám ctění Sokolové srdečně děkují za Vaši vřelou lásku a upřímnost a poctu níž mne zahrnujete, nezapomenu toho nikdy a onen dopis, kterým mne láskou a vřelostí obšťastňujete, jest mi opět jedním vysvědčením takovým, které uložím mezi ony, jež sobě tak často, a tak rád předčítám. Srdečný a upřímný pozdrav Vám všem

Tom. Rauš.

J. Sedlák:

ČEST SOKOLSKÁ!

Přišel čas, kdy každý Sokol ukázat má pravé nitro své, zda české jest a vlastenecké, zda pro věc národa svého nadšené a obětavé. Čas přišel, kdy sokolská věc v pravém světle ukázat se má a zalesknout se v dobách, onoho účele nejdůležitějšího, k němuž Sokol stvořen byl. Necht' každý ukáže, jak mnoho čestným jest mu slouti Sokolem.

R. 1913 projevil české Sokolstvo ve vlasti cit svůj slovanský vydatnou pomocí trpícím bratřím slovanským na Balkáně, za osvobození zbylého kmene jejich ze spárů Turka bojujícím. Ni jeden hlas ze sto dvaceti tisíců neozval se proti dani povinné, která vypsána byla předsednictvím České Obce Sokolské na každou hlavu sokolskou v obnosu 1 koruny, ano, ještě členstvo sokolské ukázalo dvojnásobnou obět té, jež na něm byla žádána, darem, jež velmi převyšoval dan povinnou, která 120,000 korun čítati měla. Sebralot' se celkem v Sokolstvu českém kolem 260,000 korun. Tenkrát ukázala se pravá čest sokolská.

Budiž připomenuto, že o dani té se tehda v Sokolstvu nehlasovalo, nýbrž byla prostě předsednictvem Č. O. S. vypsána.

Právě nyní naskytá se opět chvíle podobná, kdy český člověk a v první řadě Sokol sobě, svému národu prospěti má obětí vydatnou. T. J. S. New York navrhuje, aby veškeré jmění Národní Jednoty Sokolské darováno bylo Českému Národnímu Sdružení. Byl to ovšem velmi šlechetný čin sokolský, avšak právě toto nutí ku přemýšlení o budoucnosti příštího Sokolstva spojeného, zda-li činem tím se neotřese činnost veškerá a nezastaví pokrok věci sokolské, jež v Americe možným jest jedině za hojných prostředků peněžitých.

Velice vhodně zmínil se br. poradatel S. A. v čísle minulém o záležitosti té, jež budiž velmi pečlivě uvážena, než ku hlasování o této se přikročí. Ačkoliv jsem nadšeným zastancem Č. N. S., přece projevují velikou starost o sokolské naše bytí budoucí, kteréž přítomné, velmi dobře na svých cestách cvičitelských jsem poznal. Uvažme: Čeho budeme schopni bez prostředků peněžitých v době budoucí? Jakými skutky bude moci projevit činnost svou Sokolstvo spojené, od něhož tolik v budoucnu jest očekáváno? Těšíme se na pořádání častějších a vydatných kursů cvičitelských, aby tak citelnému nedostatku cvičitelů se odpomoci mohlo. Chceme se státi více neodvislími na cvičitelských pomůckách z vlasti a mnohé proto nákladem svým vydati. Chceme po případě vydržovati stálého společného cvičitele, jež by povzbuzoval ochaubující činnost v jednotách. Zajisté budeme brzy pomýšleti na uspořádání důstojného sletu společného a záruky peněžité pro případ jakýkoliv budeme postrádati. Nuže,

kterou z těchto důležitých věcí budeme schopni bez peněz podniknouti? Žádnou! Upadneme zcela jistě v dlouholetou nečinnost a strnutí snad osudné.

Proto přimlouvám se za daň jednoho dolaru z každé hlavy sokolské, z čehož kromě prospěchu Č. N. S. ještě jiné dobro vyplyne: Poznáme, jak nadšené členstvo máme pro samostatné a neodvislé bytí národa svého. Kdo daň zaplatí, budiž Sokolem, kdo odepře — musí odejít; ten nebudiž déle trpěn v Sokolstvu, komu není cti býti Sokolem. Vyčist' me naše řady!

A dobro třetí z toho vyplyne — udržíme svůj základ sokolský a budeme dále pracovat.

Milan Getting:

SOKOLSTVO A NAŠE POLITIKA.

Či jediným cíl'om Sokolstva, toho slovanského Sokolstva bolo iba telesné otúženie a čiastočne aj duševné?

Alebo v spomínaní "Tyršovho ducha" sme mali na mysli vždy len ten humanitný smer ducha z doby, v ktorej Tyrš i Fugner žili? Alebo v ponímaní tohoto Tyršovho ducha" bolo skryté v srdciach našich čosi, čo sa protivilo všetkému, čo sme v Amerike v Sokolstve hlásali.

Americké Sokolstvo (až na pol'ské) zaujalo stanovisko protimilitaristické a zatracovalo všetko, čo aj len upomínalo na vojanstvo. Preto aj sokolská kázeň trpela medzi nami. Tak sme sa stavali proti všetkému, čo zavádzalo militarizmom, že sme pri tom sa oddialili od pravého poslania Tyrša a Fugnera. A opovážim sa to tvrdiť dnes, keď vidíme a cítime, že naše Sokolstvo, zavedené falošným ponímaním militarizmu, nevykonalo to, čo vykonat' malo v tejto dobe, na ktorú sme predsi čakali všetci (čo upret' je nemožné).

My sme brali militarizmus tak, ako sa on javí u národov slobodných, akým sa on ukazuje v ríšach európskych mocností — so všetkým, čo sme v ňom videli zlého. Ale jesto aj militarizmus iného druhu, militarizmus malých a potlačených národov, ktorý tvorí armádu revolúcie proti potlačovateľ'ov, ktorý tvorí národné vojsko, ktorého úkolom by bolo v danej príležitosti uskutočniť túžbu národa. A takýto militarizmus sme mali vypestovať v Sokolstve.

Pol'ské Sokolstvo sme podceňovali preto, že sa hrávali na "vojakov". Ja však tvrdím, že ten duch, ktorého pestovali v sokolskej-vojanskej organizácii bol ten pravý duch sokolský: Otúženie tela i ducha cieľ'om oslobodenia otčiny!

Sokolstvo zasadilo svoje korene jedine v národoch potlačených a že ľud ku nemu prilnul to znamená, že v ňom videl nádej oslobodenia. Preto malo Sokolstvo pestovať politiku — politiku slovanskú — pretože revolúcia je nemožná bez politickej vyspelosti masy národa. A nikto nemôhol úspešnejšie zasadzovať do srdca slovanských červa nespokojnosti, odporu a konečne prevratu tej politickej mašinerie germánsko-maďarskej, ako to mohlo konat' Sokolstvo.

A možno, žeby politika bola do Sokolstva v Európe bola zavedená bývala behom dvoch—troch rokov. Ved' prvé známky toho videt' v snahách vyrovnania sporu sliezskeho medzi Čechmi a Poliakmi, v upevňovaní svazku horvátsko-srbského, ba aj česko-slovenského. Válka vypukla prv, než európske Sokolstvo sa mohlo vpraviť do politickeho programu malých slovanských národov, stonajúcich v Rakúsko-Uhorsku. Ale válka urýchlila všetko, udalosti na bojišti v Európe a politická práca Sokolov, či na bojišti samom, či v kruhoch smerodajných, dokazuje, že európske Sokolstvo aspoň čiastočne vykonalo to, čo

bolo v hĺbinach srdce skryto a zakryto duchom "Tyrša a Fuegnera".

Čo však hodlá vykonať americké slovanské Sokolstvo? Čo sme vykonali za celé dva a pol roka války? Česi odpovedia: Naši ľudia pracujú v Českom Národnom Združení! Poliaci povedia: My sme pripravený ku činom v každej chvíli! Juhoslovanské Sokolstvo prekonáva organizáciu dobu. A slovenské Sokolstvo? Telocvičná Slovenská Jednota Sokol má okolo štyroch tisícok sbierky, z čoho poslala tisíc dollárov dobrovoľníkom do Ruska a asi tisíc dollárov vydala na politickú akciu v Európe.

Všetko pekné, ale v čom vynikáme všetci ako Sokoli? Čo konáme, aby sme svoje jestvovanie ospravedlnili pred budúciimi pokoleniami? To, čo konáme nie pod prapúrom sokolským, zaniká vo všeobecnom víre udalostí a národnej práce ako slovanské Sokolstvo v Amerike sme nevykonali nič!

Ohradiš sa, nejeden Sokole proti tomuto tvrdeniu. Aj ja viem, že si konal mnoho. Ale práca slovanského Sokolstva v Amerike, vstopená do všeobecnej národnej práce mizne a rôzni kritikusi po válke sa opýtajú: Sokoli, kde je váš rekord?

Máme úkoly aj iné, ešte vyššie, než je tá práca, ktorú konáme. Úkoly tieto sú rázu politického. Jestli Sokolstvo vie shromažďovať ku všeslovanským sletom, prečo by sa nemalo pričiniť k tomu, aby nielen telocvičná práca bola vzájomným spojivom, ale aby nás spájalo vzájomné porozumenie o tých národných ideáloch, ktoré sú jedinou vzpruhou ducha sokolského.

Čo je duch sokolský bez národnej myšlienky?

Či národná myšlienka je nie vec politická?

Ako chceme našu národnú myšlienku uskutočniť? Ako dospieť k cieľu? Práca celého storočia na poli "osvety a pokroku" závodí tam na európejskom bojišti. Ku čomu sme sa v Sokolstve pripravovali?

Či aj dnes sa ostiechat' budeme si priznať, že Sokolstvo je organizácia revolúcie slovanských národov proti maďarsko-nemeckému jarmu — a preto je to Sokolstvo militaristická organizácia, ktorej cieľom je nie udržiavať stávajúcu politickú mašineriu, ale oslobodenie vlastného národa a Slovanstva vôbec.

Bohuš Háek:

ZE STARŠÍCH VZPOMÍNEK!

Konečně jsme u cíle svých tužeb, co útoků na obou stranách, co osobních neblahých polemik bylo použito, nežli se docílilo, po čem musil každý upřímný Sokol, v jehož žilách neodumřel český cit, láska ku svému národu, jenž spatřoval v Sokolstvu něco víc nežli pěstování pouhého tělocviku, vřele toužit. Maně sobě vzpomínám st. louisské světové výstavy v roce 1904 kdy ačkoliv Župa naše Fuegner-Tyršova byla nedostala tehdy v čas pozvání ku sletu, přece několik nás docílilo toho, že Sokol Slávký na svoje vlastní vydání vyslal družstvo s bratrem Košařem v čele. Jak to tenkrát vypadlo napsal sem v Šibrinkově čísle Sokola Slávského téhož roku a lituji, že nemám ono číslo po ruce. Bylo snad první lepší sbratření mezi námi a od té doby se počalo pracovat na lepším pochopení se. Ve vlaku i v St. Louis nikdo by byl neřekl to jsou dva nepřátelské tábory, vše šlo velmi hladce a svorně. Byli jsme vřele přijati všude. Mile sobě vzpomínám jak někteří naši krajané jsouce v Americe dlouhá léta a přijedše na výstavu ptali se s udivením: "tak vy jste Sokolové z Čech, že ano? Už jsem v Americe dlouhá léta a sokolský kroj jsem nespatrił ani Sokoly." Ochotně jsem každému vše vysvětlil. Po sletu psalo se, jednalo se a tak jako i potom plamen rychle vyšlehl v zápětí byl

uhasen. Nejnadějnějším časem pro spojení považoval jsem příjezd českého poselstva sokolského do Ameriky. Proč bych zapíral, když si na to vzpomenu, že mám zlost. Takými falešníky jsme k sobě samým, ku svým vlastním bratrům, ku svému národu. Při řeči br. Dr. Novotného z Prahy, co rukou se zdvihalo a věrně přísahalo, slze z očí tekly nadšením, že zůstaneme věrni svému národu, že budeme pro věčné časy sobě neupřímnějšími bratry a to vše dělo se z chvilkového pohnutí, aby co nejrychleji mohli jsme jeden druhého zradit, hodně pomluvit a házet si klacky pod nohy, aby se nemohlo dál. Ten Plzeňský park pamatuje všeliké neblahé věci naše. Přišla pak památná ona schůze v pavilonu Plz. Parku na které během několika hodin se mělo ujednat celkové spojení amerického Sokolstva. Žel však, velmi mnoho nás bylo sklamáno, práci, která potřebovala přípravy a to velmi důkladné, delšího propracování, věnováno pár hodin. Těm, kteří to tak pěkně saraňžovali to patří napsat za ucho, to nebyla práce poctivá, at' to byl ten nebo onen a dle toho také dopadlo. Co se mělo sklížit ještě více se rozbilo a zůstala ještě větší hráz mezi námi. Nastalo pak spojení naší Župy Fuegner-Tyrš s Děl. Amer. Sokolem, které bylo na vzdálenost velice pochybné a proto nemělo dlouhého trvání. Na které straně byla chyba ponechám těm, kteří v tom byli. Přišel pak sjezd N. J. S. na který byli vysláni do Baltimore z našeho středu br. Doležal a Vinklár, kteří pak ve své zprávě Župě podávané tvrdili, že N. J. S. aspoň velkou většinou jest pro úplné spojení Sokolstva v Americe a zvolený výbor N. J. S. má právo jednat, totiž právo úplné a v Clevelandu, aby se odbývala konference na tom základě. Dle zprávy výboru přimlouval jsem se co nejvřeleji, aby jsme byli též pro úplné spojení což konečně přijato a na výbor onen jmenování bratří (nyní již zemřelý) Joža Dittert, Bohuš Háek z Chicaga a Bohuš Pták z Clevelandu. My obdrželi instrukce dle nichž bylo se nám řídit. V konferenci byl jsem zvolen za předsedu a jaké bylo moje překvapení když slyším pak, že výbor nemá práva úplného a ačkoliv jsem slevoval všelicos bera zodpovědnost za to na svá bedra naší Župě, jenom k vůli jménu (které nyní bylo přijato) se spojení nestalo. Co následovalo potom, abych nebouřil krev některých, nebudu psáti, to není účelem tohoto článku, neboť jsem od srdce rád, že to máme za sebou. Přišla válka, válka hrozná, která strašně doléhá na všechny národy v Evropě a tu tedy i na náš národ, který úpí sta let pod jarmem zrádného habsburského rodu. Přišly, žalostné časy, naši nejlepší lidé, naše naděje do budoucna, naše intelligence byla kosena v boji proti svým vlastním bratrům s nimiž ještě téměř před chvílí na 6. sletu v Praze si upřímně rukou potřásali. Jaká to ironie osudu pro národ náš; měli jít a střílet na ty, které milovali, pro které sami byli hotovi položit životy své. České pluky dostály svému uvědomění, houfně vzdávaly se nepříteli, za to však vláda rozpustila Sokolstvo, stížila vše, aby to nenáviděné české Sokolstvo mohla zničit. Právě tento čin rakouské vlády vzbouřil krev, naše nejsvatější city poranil a tu jako v odvetu té bídné rakouské tyranii bylo začato s agitací pro úplné naše spojení. Přispěli značně též k tomu clevelandská jednota, dva bratři Sedlákové, jeden od nás, jeden od vás, kteří svými články v novinách ape-lovali na nutnou potřebu spojení, což konečně vedlo k cíli, zvolen výbor na obou stranách, jenž se dohodl na člancích které vypracoval a jak vše nasvědčuje dočkáme se kýženého spojení. Bylo by k přání, aby nebylo žádného planého povídání a fanatismu na té neb oné straně, aby Výkonný Výbor, který bude zvolen, měl na zřeteli celé Sokolstvo, celý svůj národ, právě pochopení Tyršovy sokolské idej, dobro a prospěch národa jest přednější než

prospěch jednotlivců neb některého spolku. Co mohlo býti vykonáno v zájmu našeho národa, kdyby jsme tvořili jeden celek, jaký ohlas by musilo mít naše volání ve veřejném životě, nuže bratři a sestry chopte se s nadšením a láskou práce v nynějším novém tělese, hleďte nahraditi aspoň částečně to co neblahou nevraživostí jsme sami zavinili. Bud'te shovívaví a v pravdě bratrští jeden k druhému. Jestli jest někdo déle v Americe to jej neoprávněje učiniti si nárok na větší rozum, práce, činy v jednotě a celku to jest co potřebujem a nikoliv ty, již přijdou jednou za rok, dva do schůze a vše kritizují sami stěblá nepřeloživše a tím práci stěžují. Nyní musí každý na své místo, pro každého jest tu práce, nepotřebujem tak zvané knoflíkové bratry, chceme pracovníky nezištné, právě Sokoly chceme, aby Sokolstvo bylo tím čím být má, jak si jej naši zakladatelé představovali, jinak bychom měli pouhé tělocvičné jednoty ale ne Sokolstvo, jež má být národní. Přeji největšího zdaru Č. O. S.

VE JMÉNU BOHA....

Přeložil T. Vomášek.

Svobodářský týdeník "The Truth Seeker" přinesl v prosinci z pera bra. Dr. J. Rudiše Jičínského článek s tímto nadpisem a tu uznal jsem za vhodné přeložiti pro náš "Sokol Americký" pro včasnost a zajímavost. Uvádím zde i poznámku redakce jmenovaného časopisu, aby bratři poznali jak se soudí i v cizích kruzích o práci našeho pořadatele.)

(Autor následujícího článku, jenž často psával do "Truth Seeker" o věcech důležitých týkajících se českých svobodářů v Americe, je lékař, svobodomyšlník a novinář. Vydal se na Balkán s družinou a jinými americkými lékaři, aby pomohl zastavit nákazu tyfovou, a zůstal tam rok pomáhaje se svými druhy docílit slavného amerického vítězství v Srbsku nad nemocí nakažlivou, pomáhaje lidu všemu i těm obětím války v nemocnicích. Byl očitým svědkem mnohýchto válečných hrůz a popis jeho práce a celé družiny v Srbsku byl uveřejněn v listu tomto již 11. března 1916.)

"Rakušané postupovali za velkých nesnází hlubokým sněhem v horách. Vojnici klesali vysílením, únavou a hladu. Plánem rakouských generálů bylo postupovati s největším možným počtem severně kol Rudnikova hřebenu a podél údolí západního břehu Moravy a tak obejít Srby na obou stranách a zdrtit je. General Putnik, Srb, udeřil první, Mišič a Šturm mu pomáhali při neočekávaném útoku na rakousko-uherský armádní sbor držící hřeben Suvobor. Co zaměstnal první armádu stojící proti němu Šturm vrhl se západně od Rudniku se třetí armádou a překvapil nepřítele v boku. Pak druhé dvě srbské armády zadržely ony dvě mocná křídla vnikajícího nepřítele. 3. prosince 1914 generál Mišič postoupil a překvapil Rakušany na malé horské říčce Decině... (Úřední zpráva).

U rakouských pluků takto překvapených bylo mnoho Slovanů, zvláště Češi, Slováci a Chorvati, a musí být upřímně podotknuto, že tyto živly nerady se bily za svého vládce, císaře Františka Josefa, jednoho z Habsburgů, ani ve jménu boha katolické církve, státní církve, aniž ve jménu boha protestantů, u vědomí, že nikdy za celých tří sta let rakouského panování nebylo příhodnější doby a lepší příležitosti k setřesení pout útisku, nad dobu přítomnou, v tom hrozném zápasu skoro všech národů Evropy, neboť samospráva a volnost malých národů není pouze ideál, ale musí být jediným východiskem krveprolití na všech bojištích nešťastné Evropy. Tu volá jeden z rakouských kaplanů: "Nyní, hoši, nebojte se! Ku předu,

jen ku předu! Jest krásné jíti na smrt vítězů, ve jménu našeho boha, a pro milovaného našeho císaře pána Františka Josefa!"

"Bud' ticho, knězi a mlč, proč sám nejdeš v před? Proč zůstáváš v zadu, proč skrýváš se za strom? Jeli tak krásně v nebesích, proč nejdeš sem k nám? Proč nás nevedeš místo namlouvání nám takových lží o budoucnosti, když přítomnost je tak zlá, tak hrozná, tak nelidská?" řekl jeden z vojinů hledě v zad na objemné tělo plukovního kaplana, katolického kněze držícího kříž nad hlavou a slibujícího spásu skutečným bojovníkům. Sotva mohouce na nohách v tom sněhu stát, při palbě nepřitele, začali přemýšlet proč a zač — rozumovali —

Téměř všichni Slované vzdali se Srbům, Češi a Slováci převládajíce. Na vrchu byly strašné jatky, pod vrchem i kolem vrchu daleko. Vody říčky Deciny rudly krví lidskou. Zabití koně a muly, ztroskotané vozy a material všeho druhu, polní kuchyně, atd. byly zanechány na úzké stezce, tu a tam pokryté bílým sněhem. Mrtví a ranění vojini, porouchané vozy se střelivem leželi pomíchání uprostřed cesty. Hvizdot střel nesl se vzduchem následován ranami a za krátko hory byly proměněny v zamazaný místo bílého zimního obrázku. Potoky koňské krve barvil balvany skalní. Lidská krev byla všude, tekla buď potůčkem neb sedla v jamách, šrapnely neb ručními bombami nadělanými. Nepřátelé blížili se k sobě a to je činilo divočejšími, nelidskými, zvířecími přímo.

Přišel rozkaz k útoku na bodák, na před, "na juriš", se srbské strany!

Následovalo vraždění ve velkém. Milost nebyla dávana. Rakušané byli poraženi. "A ty pravíš, že to bylo z vůle boží? vůle toho boha jenž poslal na zemi Krista, aby jeho ústy vydal nové příkázání: Milovat budeš bližního svého!"

Když práce dne byla skončena, sluneční paprsky, pronikající lehkými mraky, ozářovaly zbytky a trosky stromů a keřů. Voda smísená s krví omývala lehce břeh u bratří našich noh, kde šlépěje jejich stopy zanechávaly ve sněhu.

Tisíce Čechů, Slováků, Chorvatů, válečných zajatců pochodovalo za srbské linie. Tu pojednou zastavili, slyšíce žalostný hlas někoho, jenž mluvil jich jazykem. Nalezli jej v rukou srbského důstojníka u cesty. Nemohl souvisle mluvit, třásl se strachy a nevědělo se ani zdali je raněn neb ne. Zalezl do zadu; bál se větších "pilulek" šrapnelů, granátů a zvláštním by se zdálo, že v tom okamžiku neslyšels ani slova modlitby. Byl to kaplan plukovní, náš katolický kněz, Václav Břicháček.

Jeden z vojinů, člen Volné myšlenky, český Sokol z Prahy — jeho krajan, ale sloužící v řadách Srbů, vlékl ho v před k srbskému vozu s červeným křížem a naši ujížděli co nejrychleji do polní nemocnice. Ještě snad nikdy v jich životě nešli tak rychle. Míjeli řady zajatců, pak poslední most a potkali dělostřelce přijíždějící opačným směrem. Vůz s knězem zahnul na stranu na zbytky železniční trati. Náš vůdce chopil za úzdu prvního koně baterie a strhl ho stranou, nařizuje jezdcům, aby počkali a Srbové v domnění, že kněz byl poraněn, skutečně uhnuli. Konečně se dostali do nemocnice a zde náš kněz, náš dobrý přítel, aniž by poděkoval dobrým hochům srbského zdravotního sboru a jeho druhu svobodářů, seskočil hbitě s vozu zděluje překvapeným vojnům, že Všemohoucí ho zachránil, jako službovolného sluhu a to dle desatera příkázání, která jsou dnes tak platná jako když byla napsána prstem božím u přítomnosti Mojžíše, hlavně ovšem, pátého zapovídacího zabíjení lidí.

Svobodář pověděl mu krátce své mínění ohledně hříchu, mluvení nesmyslu a hloupého žvanění právě tak ja-

ko o nevděku, lidskosti, blahu, mravnosti a pravdě, ale náš "kaplan" neměl na to ani slova odpovědi.

"Věř a budeš spasen" bylo předmětem kázání téhož kněze, když jsme se později sešli v Niši v kasárnách zajatců válečných. Náš přítel, zdál se být pln zdraví a byl i v dobré náladě, vyprávěje nám jak dobře s nim Srbové zacházejí, že chovají se k němu jako k nějakému důstojníkovi, a platili mu deset dinárů za každou službou mši v místním římském katolickém kostele. Pak dodal: "Vino je špatné, doktore, potrava je tak špatná, že my Rakušané nemůžeme ji jísti."

"Co jste řekl? Vy Rakušan, ač rozen v Čechách, z českých rodičů, z krve naší, vzdělaný muž, kněz lidu, vyne, ne; to není možným, pane!"

"O, ano," odpověděl. "Dějiny církve naší spojeny jsou úzce s dějinami Habsburgů, jak víte, a my nejsme pouze sluhy božími, ale i Říma a našeho starého císaře, jenž je přítelem církve! Mimo to, dostanu pensi, až se vrátím."

"Dosti, můj pane milý. Znáte dějiny své země! Čechy odepřely uznat Ferdinanda druhého, jemuž připadly všechny rakouské državy a na jeho místo zvolen Bedřich Falcký, hlava protestantské církve, a ten byl naším králem. Ale bitva na Bílé Hoře, blíže Prahy r. 1620 podrobila Čechy Ferdinandovi Habsburskému. On začal vyhlazování protestatismu, zrušil naše práva jazyková a patent náboženské svobody. Dal nám katolický tribunál, který vyhnal tisíce nejlepších lidí učenců, umělců, vůdců a učitelů, spisovatelů a vlastenců do vyhnanství. Následovala náboženská válka s vaším a státním pronásledováním do nynější doby trvajícím, můj milý pane. A divíte se proč je nás tolik svobodářů a proč tolik nás je proti habsburské nespravedlivé vládě?"

"Mýlíte se myslíte-li si, že my vlastenečtí Rakušané nejsme si jisti vítězství nad těmito pastevcí, Srby. Jsme sluhy svaté římské církve, církve bojující o větší vliv i zde. Co se mne týče, myslím, že byla vůle boží, že byl jsem zajat, abych mohl hlásat slovo boží mým ubohým soudruhům, mým krajanům, mým"

"Za deset dinárů mši, při stravě a dobrém přístřeší v důstojnických kasárnách, a mimo veškeré nebezpečí, že ano? Děkuji vám pane, jste jistě chlapík, a bude-li samostatnost naší milované vlasti, Čechům vrácena, vy s vaší církví a se vši svou dovedností sloužití bohu, můžete zůstat stranou, libo-li."

Tak řekl jsem, a ani ruky mu nepodal, muži, jenž o sobě tvrdil, že je "sluhou boha", který dovolil tolik utrpení, tolik bolesti a krveprolití a hrozné následky nemoci, nákazy a úpadek mravnosti v této velké evropské válce; co zatím my svobodomyšlní byli jsme tam k úlevě utrpení, zachránění životů pokud bylo možno, předejití nákazy v nejtemnějších dnech křesťanského prohlašování všech smrti a trápení vůlí boží i muk životních tolika obětí . . .

Srbsko je nyní zdrceno, hladoví a krvácí. Jak dlouho to bude ještě trvat? Kdož ví?

"Cvičte vytrvale tělo dítky, učíte chlapce silným a zdravým, abyste ho učinili rozumným: at' pracuje, běhá, křičí, at' je stále v pohybu." Rousseau.

Kéž uchytí se v lidu našem hry tělocvičné, vycházky, čítárny a podobné zábavy ušlechtilé, pak snad ta nedělní odpoledne vyplní naše mládež lépe, nežli nekonečným pitím zjevným a tajným, odporným karbanem, sázkami a "sportem" hrubým a všeobecným klesnutím pod úroveň lidskou.

Vinc. Sedlák:

BUDOUCÍ ÚKOLY OBCE.

Návrhy "spojovacího výboru" mají již zajištěný patřičný počet hlasů jednot, tak že v krátké době vejde v činnost nově zvolený "Výkonný Výbor Obce Sokolské" i s podřízenými odbory. Jednomyslné hlasování na všech stranách pro tyto návrhy přesvědčuje nás, že všude byla pocitována nejen mravní, ale i praktická nutnost tohoto kroku. Těšíme se, že činem tímto odstranili jsme již dnes celou řadu vzájemných předpokladů, uměle mezi námi živých a majících namnoze více co činiti s osobami, než s věcí samou, ačkoliv tu a tam ozývají se ještě pesimistické hlasy.

Můžeme ještě jednou zdůraznit, že bylo to již skorem nutností, aniž bychom si dělali více nadějí nežli je třeba. My všichni, kteří jsme se nejvíce o to zasazovali a hledali cesty, sami neočekáváme nějaké růžové následky. Česko-americké ovzduší, kterým se Sokolstvo probíjí již 50 roků, se nezmění a jestli tak spíše v náš neprospekch. A jdu ještě dále. Předpovídám jistou krizi, které bude americké Sokolstvo čelit v blízké budoucnosti, a která by jistě byla dvojnásobnou v nesdružených táborech. Ovšem, že na tuto krizi bude mít hlavní vliv příští osud naší staré vlasti, neboť nutno počítati s náladovou povahou našeho lidu. Nesplní-li se naše tužby s vítězstvím spojenců, budou se naši členové podávat málomyslné resignaci, neboť se příliš jednostranně oddali nadějím; již dnes možno ty zjevy pozorovati kdykoliv spojenci mají válečný neúspěch. Na druhé straně pak, když by naše stará vlast obdržela politickou samostatnost, at' již úplnou aneb v rámci Rakouska, znovu oživil by ve vlasti národní ruch a zasáhl by nás příjemně i zde za mořem. Avšak i s touto nadějí můžeme krizi očekávat. Přistěhovalecký proud klesne, jestli neustane docela, nebudeme dostávat z vlasti tu mízu, ty bratry, kteří prošli sokolskou školou ve staré vlasti a již byli ponejvíce duší našich jednot; spíše ještě někteří naši dobří činovníci nás opustí, aby nahradili místo po padlých ve vlasti. Tak vše nasvědčuje, že krise přijde nevyhnutelně.

Namítne snad mnohý bratr, že vidím příliš černě a sám bych si přál, abych se mýlil, leč nebylo by dobře pouštět se zřetele tuto možnost; a mělo by býti o ní uvažováno, a opatřiti si již nyní všechny dispoice, pokud poměry jsou nám ještě příznivé. To bude zajisté jeden z těch těžkých úkolů, jež budou vloženy na bedra budoucího Výk. Výboru O. S. Nedostatek schopných cvičitelských sil byl vždy velmi mezi námi pocitován; tomu bude třeba všemožně odpomáhat, neboť činnost tělocvičná jest tou tepnou, jež udržuje život v sokolském tělese. V tom ohledu skládáme plně naděje na naše staré i mladé autority, které jistě všemi způsoby nedostatku budou čelit. Hůře jsme na tom s činností osvětovou (vzdělávací), která vždy se hlemýždím krokem plížila za tělocvičnou. K částečnému uspokojení budiž zde podotknuto, že i ve staré vlasti stála činnost vzdělávací ve velkém nepoměru ku vrcholným výsledkům výchovy tělesné. Úřední orgán "Věstník Č. O. S." sám doznal, že výchova duševní jest teprve ve vývoji. Daleko však větší nepoměr vidíme zde v Americe. Kdy technické odbory, cvičitelské sbory atd. pracují podle určitého systému, vzdělávací odbory, pokud kde nějaké stávají, jsou více méně k upokojení svědomí a o nějaké soustavné práci v tomto směru skoro ani zdání; vše se ponechává jen ná dobré vůli jednot. Práce nevděčná — nekontrolovaná — bez soustavného provádění a proto také bez výsledků. Necháváme se také ukolébat teorií, že výchova těla dostatečně působí i na vzdělání mysle; avšak tato theorie v praxi se příliš neosvědčuje (pro příklady bychom nemuseli daleko); i kdyby tomu

tak bylo, co s ostatním necvičícím členstvem? Pořádá-li některá jednota přednášku, scházejí tam pravidelně ti bratři, kteří toho nejvíce potřebují. Však nemyslím, že by z nás byli brzy "duševní šlechtici", kdybychom i třikrát týdně naslouchali vzdělávacím přednáškám, nikoliv; naopak mnozí členové namítají, že suchopárné přednášky působí jenom otravně. Nezdílím úplně tento náhled, však kus pravdy v tom je přec! Pokud členstvo nepřisvojí si aspoň myšlenku nutnosti sebevzdělání, pokud nemáme za sebou ani základní prvky ideálnějšího počínání, potud nebudou mít přednášky přitažlivosti, tak jako nemůže mít žádnou přitažlivost pro člověka, který nemá hudební sluch symfonický orchestr. Tak jako lid náš přilnul ku řádné knize od čtení krvavých románů, tak také i v tomto ohledu jest třeba jistého vývoje, jemuž je pouze možno napomáhat. Avšak vezmeme-li i to vše v úvahu, musíme si doznati, že s činností vzdělávací mohli jsme být přec jen o krok dále. Rozcházejí se často v náhledech, kde leží kořen zla. A bude opět jeden těžký úkol Výk. Výb. O. S., ba možno říci nejtěžší, aby tuto otázku rozluštil a napravil co dříve bylo zanedbáno. Po mém soudu již hned v počátcích sokolské existence v Americe naši průkopníci (organizátoři) učinili dvě velké podstatné chyby, které se staly dědičnými a těžko se již z jich následků vyprostíme. (Podotýkám, že беру v úvahu tehdejší poměry a že velmi ctím naše zakladatele, kteří jistě byli puzeň šlechtou snahou. I my dnes mnohé konáme v domněni, že pro dobro, a po letech se to může ukázat chybou). První chybou, kterou jako dříve, ani dnes jsme nenapravili, jest, že dbáme více na počet členstva, nežli na jeho kvalitu. A druhá chyba je, že se nikdy přísně nevymáhal řád (stanovy). Co se týká prvního, věřím, že kdyby pro členství v Sokole byly vyžadovány přísnější podmínky, že by sice dnes Sokolstvo v Americe materiálně nestálo na tom stupni, ale za to však morální cena jeho by stála daleko výše. Můžeme si to říci upřímně, že dnes nepokládá se za čest být členem Sokola. Činovníkům jest Sokolství břemenem, a netečníkům jen jakýmsi vedlejším spolkařením; a proto také máme ve svých řadách všelijaký živel, který nemá o Sokolství nejmenšího zájmu. Jest zajímavé sledovat z jakých pohnutek se někteří krajané dávají do Sokola. Nebude snad z místa, když se o některých případech zmíním: Sokolové pořádají výpravu do Čech; krajan, jenž mnoho roků dříve v Americe a nikdy o Sokolství nedal ani čochku, použije této příležitosti a měsíc před odjezdem přistoupí k Sokolu, aby mohl zdílet s ním v Čechách výhody a "uznání". Mladík zalíbí se jedna Sokolka; aby měl k ní lepší příležitost přistoupí k jednotě. Brzy však jí láká ke klubu "Veselých milovníků", kde i on je členem. Jiný má rád legraci; a že na posledních Šibřinkách měl hodně švandy, požádal hned tam výbora, aby ho přihlásil k Sokolu. Opět jiný přistoupil, že rád pochoduje v "uniformě"; také nikdy v "marči" neschází. Jedině se mu nelíbí, že náčelník vždy jak dojdou na místo nařídí převléknutí ze stejnokrojů; on je u veteránů a u kadetů a tam se to nedělá. Šikovný obchodník zakoupí hostinec blízko Sokolny; v přesvědčení, že Sokolové po cvičení jsou vždy hodně žízňaví, jest třeba se k nim přidat. Takové a podobné případy nejsou příliš řídké. Vypadá sice trochu žertovně, ale jest žel pravda! Na štěstí taková členová v jednotě dlouho nevydrží a obyčejně bývají vyloučení pro neplacení příspěvků. Taková členová nejen že jsou přítěží všeho pokroku, ale dělají nám i ponejvíce špatnou "agitaci" mezi vážnými, soudnými lidmi. Dlužno zde podotknouti, že poznámka o šikovném obchodníku neplatí všem našim bratrům-obchodníkům. Naopak známe velké rozdíly, a jest jen kus opravdového bratrství, pakli při nákupu dáváme přednost našim členům, zvláště není-li

to bratrství z jich strany zneužíváno. Čím více budeme mít ve svém středu dobrých Sokolů-obchodníků, tím více bude naše věc zakotvena. Druhá chyba na kterou jsem poukázal, má jakousi souvislost s tou první, přec ale v podstatě jest odlišná: Nevymáhání spolkového řádu, usnesení a p. jest tak silně mezi námi zakořeněno, že zasahuje i mnohé naše činovníky a velmi těžko bude zjednána náprava. Často mluvíme s bratrem, který jest současně členem některého populárního sdružení (jako Zednářů, Odd Fellows, Col. Rytířů neb jiných), vypravuje s úctou o jeho spolku, jak přísně jest tam vymáhán spolkový řád, jak vzorně jest všechno vedeno, a jaká bratrská vzájemnost panuje mezi chudými i bohatými. Jiný podobně hovoří o Y. M. C. A. Nedovedete si vysvětlit proč tito členové, jinak slušní lidé, právě u Sokola pořádek nedodržují, když na druhé straně si v pořádku libují. Připomenete-li, že bude nutno u Sokola taktéž přísně jednat řeknou vám, že nemůžete nikoho k ničemu nutit, že se k tomu dali dobrovolně a že je v Americe svoboda atd., inu tisíc námitek. Proč? Protože nemají porozumění pro dobrovolnou kázeň, nemají porozumění pro dobrovolné sebedopřívání, nemají úctu k Sokolu jako mají ku spolkům jiným. A přec kázeň ve spolku, v lidské společnosti, ve státě atd. jest jen důkaz vyspělosti a jest to v podstatě tentýž princip na kterém zbudována byla tato velká republika. Jest třeba si jen uvědomit, že každá svoboda má základ v povinnosti. Kdyby lid, jenž sobě má vládnouti, nedovedl se podrobiti stanovám (zákonům) nastala by buď anarchie, aneb absolutní despotismus.

Tyto dvě velké vady, jež jsou zde dosti podrobně uvedl, jsou v našem sokolském životě nejvíce přehlíženy a bude nutno, aby se pracovalo k očištění. Na jedné straně bude třeba radikální řez, a po případě obětovat i nějaké procento členstva (odpadla by beztak jenom pleva) na druhé straně však je možno pracovati k nápravě jen pozvolna.

Naznačil jsem jen některé úkoly, jež čekají náš nový Výkonný Výbor O. S. nehleď k jiným vážným záležitostem, proto nepohlížejte na ty, jež do tohoto výboru budou zvoleni jako na představitele, nýbrž jako na vykonavatele, jimž jsme vložili na bedra osud našeho Sokolstva.

PROSTNÁ MUŽŮ.

okrsku minnesotského. — Sletová.

Základné postavení stoj spatný, připažit, ruce otevřené.

I.

1. a) Dřep — předpažit (poloha palcová, dlaně otevřeny).
- b) Vztyk — stoj úkročný pravou — vzpažit zevnitř připažením (poloha palcová).
- c) Půl obrát v pravo — odhyb do výpadu levou v zad, záklon — paže ohnout úpažmo (ruce za hlavu — pohled nahoru).
- d) Výdrž.
2. a) Vzprím — předklon zanožit levou (vzpažením a předpažením připažit).
- b) Vzprím — výpad levou v před — levá předpažit povýš (poloha palcová) pravá zapažit (poloha malíková).
- c) Celý obrát v pravo do výpadu — pravo v před — pravou ohnout upažmo za hlavu (ruka v pěst') levá v bok.
- d) Výdrž.
3. a) Vztyk zanožit levou — upažit.
- b) Výpad levou v před — předklon — předpažit nejkratší cestou, prsty dotýkají se podlahy, horními oblouky na pravo vzhůru.

- c) Celý obrat v pravo do výpadu, pravou v před, předpažit povýš (dlaně otevřeny v poloze palcové) znázornit hod kladivem.
- d) Výdrž.
- 4. a) Vztyk přednožit, levou — upažit oblouky dovnitř.
- b) Přinožit levou a připažit (základní postavení).
- c) d) Výdrž.

(Totéž opáčně).

II.

- 1. a) Výpad levou v před — přednožit (poloha palcová, dlaně otevřeny).
- b) Celý obrat v pravo a předhyb do výpadu pravou v před vzpažením zapažit (dlaně ku předu).
- c) Vztyk, přísunem levé stoj spatný a předklon — kruhy nahoru upažit (poloha hřbetní).
- d) Výdrž.
- 2. a) Vzpřím a výpon — vzpažit zevnitř oblouky dolů — poloha palcová (hled obrácen vzhůru).
- b) Dřep — předpažit poníž dovnitř pravá přes levou upažením.
- c) Vztyk a stoj — úkročný levou — vzpažit upažením.
- d) Výdrž.
- 3. a) Celý obrat v pravo o pravé noze a výpad v levo stranou — levá obloukem dolů ohne upažmo za hlavu, ruka v pěst', pravá upaží, dlaně otevřena, v poloze hřbetní, hled za pravou paží (pravá paže během obratu vydrží ve vzpažení).
- b) Úhyb do výpadu v pravo stranou, pravá ohne upažmo, pěst' za hlavu — levá upaží dlaně otevřená v poloze hřbetní, hled stranou v levo.
- c) Půl obrat v pravo zanožit levou — upažit dlaně otevřené (poloha hřbetní).
- d) Výdrž.
- 4. a) Přisunem levé dřep — ohnout předpažmo dovnitř, oblouky nahoru pravá nad levou, dlaně otevřené.
- b) Vztyk do stoje spatného — vzpažením a upažením připažit.
- c) d) Výdrž.

(Totéž opáčně).

III.

- 1. a) Půl obrat v pravo — přednožit pravou — zapažit pěstě zavřeny.
- b) Únik pravou v zad — předpažením vzpažit (dlaně otevřeny, poloha palcová).
- c) Půl obrat v pravo — podpor klečmo únožmo pravou — pravá obloukem nahoru upaží (poloha hřbetní) hled v pravo stranou.
- d) Výdrž.
- 2. a) Půl obrat v levo do vzporu ležmo za rukama.
- b) Klik v podporu ležmo — zanožit pravou.
- c) Předkrok pravou do podporu dřepmo zanožmo levou.
- d) Výdrž.
- 3. a) Vztyk do stoje zanožného levou, vzpažit předpažením.
- b) Půl obrat v levo do podporu dřepmo, únožmo levou — ruce oblouky na levo.
- c) Poskokem podpor dřepmo únožmo pravou.
- d) Výdrž.
- 4. a) Vztyk a úhyb do výpadu v pravo stranou — vzpažit oblouky v levo (poloha palcová dlaně otevřeny).
- b) Půl obrat v levo zanožit pravou — předpažit oblouky na pravo (poloha palcová).
- c) Stoj spatný přinožením pravé — připažit.
- d) Výdrž.

(Totéž opáčně).

IV.

- 1. a) Únik pravou v zad — předklon — předpažit dolů.
- b) Vzpřím, vztyk a výpad pravou v zad — levá předpaží (poloha hřbetní) pravá zapaží obloukem nahoru (sevrěná v pěst', dlaně na zad).
- c) Výpad pravou v před — pravá předpaží vzhůru obloukem horním (poloha hřbetní) dlaně otevřená levá zapaží nejkratší cestou, dlaně na zad.
- d) Výdrž.
- 2. a) Celý obrat v levo — předhyb do výpadu levou — pravá spodním obloukem do předpažení — pěst' zavřena (rub spodní) levá ohnout předpažmo povýš — pěst' zavřena — kryt vrchní.
- b) Kop spodní povýš pravou — zapažit zevnitř, ruce v pěst'.
- c) Podpor dřepmo zanožmo pravou pravou — předpažit levou — dlaně otevřená (poloha hřbetní).
- d) Výdrž.
- 3. a) Vztyk a výpad pravou v zad — náprah na soty spodní.
- b) Výpad pravou v před — soty spodní.
- c) Půl obrat v pravo do podpěru, zanožmo levou dovnitř, upažit pravou — opřít levou o pravé koleno (hled obrácen v pravo).
- d) Výdrž.
- 4. a) Celý a půl obrat v levo do výpadu, levou v před — předpažit pravá vzhůru zapažit levou (vrh diskem).
- b) Půl obrat v pravo — zanožit pravou — vzpažit pravá spodním obloukem (poloha palcová).
- c) Přisunem pravé stoj spatný — předpažením připažit.
- d) Výdrž.

(Totéž opáčně).

LISTÁRNA REDAKCE.

Š. M.: Americký Červený Kříž časopisy zajatcům nepřijme, také nesmíte novinami vyplniti balíčky, bedny a p., jestli posíláte zajatcům tímto prostřednictvím. Jest organizace naprosto humanitní a neutrální a tu je na snadě, proč se tak děje. Náš list do Itálie jde, ano i knihy. Listy politického obsahu však nikoliv.

Cvičitel: Zřetel ku povšechnému zdraví, pak zvláště k ústrojí dýchacímu a ku podpoře tvorby krve, nalehavě požaduje, aby se taková cvičení konala venku, jak často jen možno. U vás tím snadnější, hřiště je nedaleko a to v parku.

F. J. D.: Víme o tom.

Sestra: Krev není dosti bohatá na červené krvinky, v tom záleží vlastní příčina. Porad' se s lékařem.

Všem: Díky za lístky, přeji totéž mnohokrát. Pozdrav vřelý.

Franta: T. J. S. Jonáš hledá schopného cvičitele. Tu mohl bys' se uplatnit jak náleží a také příležitost ve Tvém oboru jest v Chicagu více.

P. N. St. P.: Rukopisy se nevrací a přijaté schovávají pouze od čísla k číslu.

NAŠE SBÍRKA VE PROSPĚCH NÁR SDRUŽENÍ.

Minule odevzdali jsme obnos celkem.....\$155.00
Na novo poslal nám br. Jan Tesař.....\$25.00

Do Francie na pět míst poslali jsme \$40.00, jakž došly nás od br. Bernreitera z Clevelandu pro naše zajatce, již byli s námi v Srbsku a prodělali strašný tah Albanií do Itálie a nyní ve Francii se nalezají. Také devět beden šatů, prádla, obuvi a j. šlo od našich z Clevelandu na tyto adresy do Francie.

VZDĚLÁVACÍ ODBOR.

PŘEHLED DĚJIN TĚLOCVIKU.

Dle Scheinorových "Dějiny tělocviku" upravil pro přednášku J. Paskovský.

Není třeba dokazovati, že nám Sokolům důležitě jest znáti dějiny tělocviku. Vždyť naši snahou, našim ideálem jest, rozšířiti tělocvik na všechny členy našeho národa, tak aby každý dobrodini jeho účasten byl a tím k dobru celku prospěl. A tu je jistě třeba znáti, jak jiní národové na tělocvik pohlíželi a jaké důležitosti mu přikládali.

Co obsahuje pojem tělocvik:

a) Tužení sil tělesných vůbec.

b) Pravidelné tužení a napínání sil tělesných za účelem zvýšení zdraví a zdatnosti tělesné.

Dějiny tělocviku zabývají se ponejvíce prací pravidelnou u různých národů.

Jest však zajímavě pozorovati i tělocvik v širším smyslu toho, totiž tělocvik nepravidelný, lépe řečeno bezděčně prováděný. Toho druhu tělocvik prováděli všichni národové v době předkulturní a provádějí jej doposud národové divocí. Představme si člověka v šedém pravěku, který bez nástrojů, s holými rukama vydán byl přírodě na milost — představme si jeho boje s divokou zvěří, již zmocňovati se musil, aby hlad svůj ukojil a tělo své její kůži ošatil a pochopíme v čem zaležel tento tělocvik. A podle toho také vypadalo tělo člověka a jeho síla. Protože, k tomuto tělocviku nucen byl člověk přírodou hleděl všelijak jej sobě ulehčiti: vynacházel různé nástroje, které mu lov ulehčovaly, ochočil sobě zvířata která za něj pracovala a tak povoloval stále v namáhání svého těla, čímž zároveň jeho statečnost a síla klesala. Čím více přibývalo mu vzdělanosti, tím více vzdaloval se boje s přírodou, tím více pohodlněl ale tím též choulostivěl a slábl tělesně. Tento převrácený poměr vzdělanosti a síly tělesné ještě v dohledné nám dále můžeme pozorovati. Nemyslete, že zcela vymyšleny jsou pověsti o obrech a silácích na příklad a Ctiborovi, Budíjovi a j., aniž myslíte, že silácké postavy našich předků na obrazech doby ty znázorňujících jsou přehnané. Jinaké pokolení tehda bylo, proto že nuceno bylo tělesně pracovati. Jak může vypadati tělo moderního člověka, za nějž pracuje páka, pára, elektřina a kdo ví jaké ještě stroje a síly.

A tak národové, za přibývajících vzdělanosti klesali ve zdatnosti tělesné až poznali, že tak to dále jíti nemůže a počali za účelem zvýšení síly tělesné tělo své tužili. Tu počíná teprve tělocvik pravidelný.

Dějiny tělocviku pravidelného počínají tedy u nejstarších národů kulturních, vzdělaných.

Tyto národy rozděliti můžeme ve dvě skupiny:

I. Staří kulturní národové, u nichž stopy pouze pravidelného tělocviku shledáváme, a jimž cvičení tělesná sloužily nahodilým potřebám životním, válečnictví, bohoslužbě a obveselení l. j. Egyptané, Asyrští, Babyloňané, Židé, Peršané, Indové, Číňané, Japonci a Judové.

II. Staří národové kulturní, jimž tělocvik k účelům vychovatelským sloužil: Řekové a Římané.

I.

Z těchto národů nacházíme doklady pravidelného tělocviku ponejvíce na zbytecích jich vzdělanosti: stavbách, sochách, malbách, předmětech domácích, které se nám do dnešní doby zachovaly.

1.) Z Egyptanů, kteří se nejstaršími památkami dějinnými honosí, nalézáme v troskách nepřekonatelných děl stavitelských, mezi zbytky chrámů, mohutných sloupů, sfingů, pyramid, obelisků a katakomb nejrozmantější hieroglyfy, malby a řezby na dějiny a domácí život starých Egyptanů se vztahující, z nichž určitě souditi lze, že národ tento dovedl oceniti důležitost cvičení tělesných. Na těchto malbách vidíme postavy statného a stepilého vzrůstu při hrách a cvičení zaměstnané, výjevy z lovů, bitev a dobývání měst, celé skupiny zápasníků a akrobatů na způsob našich hadích cvičení provádějících.

Na stěnách hrobek v Beni Hassanu zachovány četné malby představující různá cvičení tělesná, jako zápas, skupiny, střelbu z luků, tance, hry míčem, obručí, s kaménky, tyčkami a pod. Z různých maleb též souditi lze, že i hry válečné každoročně provozovali. Vojsko tvořilo v Egyptě zvláštní, velice oblíbenou kastu, která byla důkladně vycvičena. Pestré výjevy z vojenského života na mnoha místech zobrazené představují vojsko v pravidelných oddílech postupující, kyjem, mečem, oštěpem bojující, šípy střílející, na koních se prohanějící, z čehož na dokonalé umění válečnické souditi lze. Ve válkách užíváno též válečných vozů, z nichž dovední lukostřelci spoustou šípů a oštěpů nepříteli zahrnovali.

Též sami králové, kteří v čele svých bojovali, hleděli si pečlivě řádného tělesného vychování rodu svého. Tak na př. král Sesostris v chlapeckém věku vždy před jídlem přemoženého lva za ohon vyzdvihuje. Král Aménofis dal zaznamenati, že v prvních 10 letech svého panování skolil 102 lvů.

Blížkost moře a hojnost velikých řek dávaly Egyptanům příležitost ke koupání, plavání a potápění, v čemž nad jiné vynikli. Vypravuje se, že když byl císař římský Antonius na dvoře egyptském u nádhery milovné královny Kleopatry, uspořádán byl lov na ryby, při němž dovední potápěči egyptští císař Antoniu ryby na udici napíchovali.

Též cvičení akrobatická byla oblíbená, jak nasvědčují vyobrazení, představující akrobaty o hlavě stojící, překoty provádějící a p. Veliké obdivě těšil se tanec, jimž se Egyptané bavili při hostinách a veřejných slavnostech, zejména náboženských. Tance byly solové anebo o párech a to tančily buď 2 ženy neb 2 muži. Nesmíme si ovšem představovati tance tyto jako naše, záležely spíše v rytmičtém pochodu, poklesávání, skocích a různých posuncích při jakési hudbě prováděných.

2. S podobnými známkami cvičení tělesných shledáváme se u starých Babyloňanů a Asyrských, kteří přebývali v údolí řek Eufratu a Tigridu v Asii. V památných zříceninách veleměst Ninive a Babylonu naléztí lze četná vyobrazení bojů a lovů, při čemž obyčejně králové vynikají (Nimrod).

Honba na pštrosy, divoké osly, leopardy provozovaná na rychlých koních, při čemž stříleno z luků nebo vrháno velikými kameny z práků. V bitvách bojováno na velbloudech meči 4 lokte dlouhými, pěstí stříleli z luků a užívali velikých štítů.

Král Ninns založil prý i velkou školu k vojenskému výcviku princův a synků šlechtických. Nižší vrstvy lidu babyloňského však nevynikaly velkou zdatností. Za to Asyršané, byli všichni vzrůstu malého, ale vytrvalí a odvažní. Králové jejich táhli v čele svého vojska do bitev a svědomitě zaznamenávali na stěnách chrámů a paláců svých počet lvů, divokých býků a kanců vlastní rukou skolených.

Hojné zprávy o pěstování cvičení tělesných u židů podává nám bible. Národ židovský musil co do statnosti tělesné v těch dobách jistě jinak vypadati než nyní, jinak

by nebyl požíval té slávy a moci. Cvičení tělesná byla ponejvíce rázu vojenského. Nejraději užívali luku a praku. Luk zhotoven byl ze dřeva neb i kovu a napjetí jeho veliké síly a cviku vyžadovalo. Střelbě z luku vyučováno na zvláštních cvičištích a bible podává mnoho důkazů o vysoké dokonalosti a zručnosti Židů v tomto umění. Tak zejména kmeny Benjaminité a Elaminité prosluli ve střelbě z luků. Též byli mezi nimi střelci, kteří stejně pravou i levou rukou uměli s lukem zacházeti.

Zvláštní dovedností vynikali ve střelbě z praků. Bible vypravuje o 700 prakostřelcích, kteří levou rukou z praku vlas trefili. Důkazem toho též slavný souboj Davidův s obrem Goliášem. Pastevci židovští užívali též praků jako zbraně proti dravé zvěři. Ve válce nosila prak lehká pěchota, která deštěm kamení z praků města bořila. Též oštěpem dobře vládli a v bitvách jej užívali Saul—David.

Běh býval pravidelně cvičen a k veřejným praktickým potřebám sloužil. Běhouni roznášeli po zemi zprávy královské a rozkazy. Eliáš utíkal mnoho mil vedle vozů Achabova.

O skoku a zápasu však málo se dovídáme. Židé měli své obry: Samsona, Gideonu, Jephthu.

Bible též velmi často zmiňuje se o lovcích a o hrách starých i mladých. Prorok Izaiáš vypravuje o hře míčem. Nejčastěji pak zmiňuje se však o tanci, který u Židů důležitý úkol zastával zejména při bohoslužbě a veřejných slavnostech. Dcera Herodia. Tanec provázen byl chvalozpěvy a zvuky bubínku.

V době po Kristu přejali židé i tělocvik řecký a měli také svá závodíště.

4. Staří Peršané a Médové, o nichž nám z pramene řeckého hojných zpráv se dostalo, vedli život skromný a otužilý i uměli cvičiti sil svých. Dle dějepisce Herodota učili se mladí Peršané jízdě, střelbě z luku, stavění byli na stráž a posílání na stíhání uprchlíků. Do 7 roků svěřeni byli matkám, pak kněžím, a teprve v 25. roce počato s jich tělesným výcvikem. Měli své vychovatele pro mládež stavů urozených, kdež tělocvik horlivě pěstován byl.

Z rána vycházeli pravidelně ku cvičení ve zbraní a k lovu seřadění ve skupinách po 50 jimž velel synek krále nebo satrapci. Večer musili sázeti a vykopávati stromy, hotoviti zbraně a pod.

Zejména dovední byli v jízdě na koni a ve střelbě z luku. Král Kambyzes, syn Cyrův, aby dokázal, že i ve stavu nepřítelněm dovede užívat luku, kázal synu dvořana svého Prexaspa za terč se postaviti a prostřelil mu srdce, jež za cíl byl sám určil.

Dle věrohodných zpráv byly též i velké zápasnické hry v Persii pořádány, jakož i tanec pěstován.

Největší oblibě však těšily se lovy, které od králů s ohromným přepychem pořádány byly. Král Khosrav II. táhl na hon v průvodu 1040 jezdců, 1160 pěších, 700 sokolníků, 300 lovců, 100 vycvičených lvů a tygrů a 800 psů. Průvod ten provázelo 1000 hudebníků, 500 velbloudů s potřebným nákladem, mezi tím sluhové s květinami a voňavkami, kteří v okolí krále vzduch voňavkami nasycovali.

V pozdější době zakládány byly při dvorech Novoperšanů i tělocvičny.

5. Zvláštním zajímavým zjevem v dějinách tělocviku jakož i v dějinách vůbec jest národ čínský, který daleko předstihl všechny národy ve výši vzdělání, vynálezy jejich. Nedomníme se tedy, že tam nalézáme již v šerém dávnověku pravidelně pěstovaný tělocvik. Již před 3000 léty stanovali čínští císařové Ching-Nong a Hoang-Ti zásady zdravotnictví v knize, která obsahuje množství pravidel pro zachování tělesného zdraví.

Kniha "Tajemství tepny" podávající nauku o umění válečnickém. V jiné knize z 2698 před Kristem vydané mluví se o tělocviku pod názvem "Kong-Fon". Kniha té však pokazuje kněží čínští, protkavše ji tajnůstkářstvím, pověrami a mastičkářstvím. Kniha ta pojednává o držení, postojích a pohybech těla a různém způsobu dýchání.

Rozeznává 3 druhy cvičení:

1. Stoj spatný, výpon, ohybání trupu, pohyby paží a nohou.

2. Sed a pohyby v sedu.

3. Leh a cvičení v lehu.

Jak viděti provedena tu umělá soustava cvičení prostných a to v nevyčerpatelných způsobech.

Mají tedy Číňané nejen zásluhu o vynalezení cvičení prostných ale i o sepsání první tělocvičné knihy vůbec.

Jak známo nachází se Čína na tom stupni vzdělanosti, na kterém již před tisíci lety byla, odmítající vše nové a cizí. Ve velké encyklopedii, vydané v 16. století, nalézt lze celou řadu obrazů různé podoby tělocviku znázorňujících, jež patrně po celé tisíciletí v Číně se provozují. V tom vězí asi též kouzlo obzvláštní ladnosti, pružnosti a uhlazenosti Číňana, který až po dnes vlastnostmi těmito se vyznamenává. Gymnasté jejich provádějí výkony akrobatické, kterým diviti se musí každý. Cestovatelé Čínou vyprávějí o tom věci téměř neuvěřitelné.

6. Podobně jako u Číňanů pěstovaná cvičení tělesná u blízkých jim Japonců u nichž zvláště vynikl šerm.

7. K tělocviků Číňanů úzce se pojí tělesná cvičení starých Indů, o nichž již v nejstarší knize "Sanskritu" zmínka se děje. Prvé známky gymnastiky Indů spadají zároveň ve stejnou dobu s čínským "Cong-Fon" a stihl ji též i podobný osud.

Lékařství indického zmocnili se záhy kněží, kteří ku zjednání nadvlády nad lidem oděli je v roucho kouzel a čar. Soustava indická dělí cvičení v pohyby údů, cvičené dýchání a držení těla.

U Indů po prvé zříme šerm šavlí a holí. Indové rozeznávají celkem 32 druhy zbraní. Zákonodárce Brigon určil prý i pravidla pro jednotlivé druhy zbraní, pročež může býti Indie právem považována za matku šermu. Kromě toho byli Indové výborní střelci z luku a milovníci tance. Pořádali též veliké závody v běhu, zápasu a rohování.

Účel a cíl výchovy řeckého.

Filosof Lukian:

1. Nejvíce a především na zřeteli máme, aby občané statečnými co do duše a silnými co do těla se stali. Co takoví domníváme se, budou nejen v míru společné záležitosti výborně vyřizovati, ale i ve válce svobodu a blahobyt bránit a hájit.

2. Nám nestačí, aby každý ponechán byl takovým, jakým příroda jej stvořila, my žádáme na každém gymnické vzdělání, aby to, co přírodou již šťastně stvořeno ještě lepším se stalo a špatné se zušlechtilo.

3. Jak vysoce ceněná statečnost tělesná:

a) Král Agesilaus dal zajaté vojny perské před tvář svých bojovníků svléci a za otroky prodati, aby otužilé vojsko jeho z pohledu na jich zanedbaná, zchoulostivělá těla nestatečnost jejich a zbabělost pochopiti mohla.

b) Fimalhens z Kleony, slavný vítěz olympický, zanedbav následkem delšího cestování cvičení těla, seznal, že paže jeho bývalou sílu ztratila, takže luk napnouti nedovedl. Pln žalu nad touto svojí nestatečností vrhl se na hranici vlastní rukou zapálenou a zhynul.

c) Sikyonský vladař Klisthenes, když hledal pro svou dceru Agarishu způsobilého ženicha, pozval o slavnosti olympické ústy hlasatele přítomné junáky, aby do Sikyonu přišli ucházet se o ruku jeho dcery. Skutečně do určené

doby sešlo se mnoho ženichů nadějných. Klisthenes hostil je po celý rok a zkoumal jich statečnost v běhu a zápasu jich vzdělanost a spůsoby a dal dceru svoji nejlepšímu z nich Magakleovi z Athen (Herodot).

Postup výchovy mládeže nařízen byl v mnohých místech zákony: Tak v Athénách Solon 640 př. Kristem a ve Spartě Lukurg 817 př. Kr.

(Dokončení.)

DROBNÉ ZVĚSTI.

— Mezi prvými jednotami, které se přihlásily ročním příspěvkem dollarů pěti za členy Českého Národního Sdružení jest Plzeňský Sokol v Chicagu a hned po něm ovšem následovaly jednoty druhé i těšíme se, že dostane se nám o tom záhy podrobnějších zpráv. V New Yorku, kde na společném Bázaru pracovalo téměř všechno Čeststvo a který po celý týden odbýval se v tamní Národní Budově také Sokolové i Sokolky, jako vždy se činili, nejen ve svých stáncích T. J. S. a D. A. S., ale i na denních poradách spolu s druhými spolky českými, hlavně ovšem pokrokovými a svobodomyšlnými i bratry Slováky. Výtěžek celkový obnášel velice slušnou sumu dvaadvaceti tisíc dollarů. Český New York se vyznamenal, jako ve všem co koná se na osamostatnění naší drahé staré vlasti. Ukázal, seč je již o bázaru spojenců i s druhými Slovany a nyní toto dobré dílo lidí nadšených a obětavých. Pak přišel na řadu český Cleveland a české Chicago právě co toto píšeme činí se, aby rovněž na bázaru spojenců v Coliseu vykonalo svou povinnost.

— Za nynějších hrozných jatek lidských v Evropě není ovšem přistěhovalectva a otázka ta zejména pro podpůrné naše jednoty jest nemalé důležitosti, jako pro jednoty sokolské. Všude kladou se naděje v dorost, ano i čeští katolíci, stěžující na nedostatek českých kněží prohlašují, že si budou nuceni vychovávatí svůj kněžský dorost sami. Dejme tomu, ale nás hned napadá, že i u nás bude třeba, abychom učinili co nejdříve vážné kroky k vypěstování si sil učitelských a cvičitelských pro naše tělocvičny.

— Ve fondu svatého Cyrilla a Metoděje v Chicagu, čili ve sdružení, jež založeno bylo na počátku války proti pomocné akci naší, čili spolků svobodomyšlných, když byli katolíci předáci již tehdy součinnost svou odrekli, nalézá se prý celkem dollarů devět tisíc. Leží na bance a pošlou se prý po válce na jednotlivé farnosti v Čechách k rozdělení mezi chudé, potřebné, sirotky a vdovy. Že jsou i jinde ještě čeští lidé, ano i katolíci, válkou postižení, trpící a hodně potřební o tom naši katolíci a bratři jejich v Kristu nezdají se věděti a kněz jejich vlastenečtější prodchnutý rev. Zlámal v Clevelandě marně asi "dřevce láme", aby se pomohlo nyní a tam všude kde třeba. Dokud Řád Benediktýnů nedovolí sotva asi půjde.

— Ve sbírce Zlatoroh, vydávané "Mánesem" v Praze, vyšla "kritická studie" Dra. Josefa Bartoše: Miroslav Tyrš. Autor jedná o Tyršovi jako výtvarném kritiku a historiku výtvarného umění.

— Kroužky na vyučování ruštině v těch kterých našich jednotách nebyly by věru na škodu, zejména ve větších městech, kde snadno se docíliti dá a vhodný material jest po ruce. V Chicagu se vedením Besedy Frič povedlo a činnost ta dala by se rozšířiti. Ruština jest nejlepší pomůckou v poznání druhých větví slovanských. Dnes nestačí zpívati jen: "Hej Slované", ale ve smyslu vzájemnosti slovanské pracovati, po sokolsku pracovati.

— Máme za to, že jednoty, které žádají o nějakou podporu ve svých začátcích, aneb na stavbu vlastních stánků a p. učiní dobře, když žádosti své nechají si dříve

novým Výkonným Výborem Obce schváliti a teprve po takovémto schválení rozešlou na jednotlivé jednoty. Tak jakž dosud se dělo nejen, že začasť dochází k nepříjemnému sklamáni, ale i odmrštění někdy dosti potřebných, co zatím se na druhé straně podporují celkem podniky soukromého rázu aneb jiné docela mimo vlastní kruhy.

— Jednota Českých Dam odevzdala Českému Národnímu Sdružení v Chicagu tisíc dollarů, vedle všeho toho co již dříve se dalo. Ústřednímu Výboru všechna čest'. A tu zaslouží zvláštní zmínky jedna jediná jednota sokolská, jež dala sama mimo dřívějších již darů na jednu dollarů devět set a to jest Nová Vlast v Clevelandu, O. I jinde se naši činí, ba i naši v Texasu se slušnými obnosy přihlásili.

— Již nejsme jako v letech nedávných jen putičkou v koutečku, ale umění naše hudební, literární a hlavně výtvarné hlásí se ku svému. Tak za časť uvidíte v nejpřednějších magazínech práce českých umělců, vynikajících našich sochařů a ve vědeckých odborných listech studie našich chemiků, inženýrů, vynálezců, lékařů atd. Na bázaru Č. N. S. v New Yorku vystaveny byly práce Preissigovy, Šimonovy, Vondroušovy, Růžičkovy, Kupkovy, Schwaigrový a jiných, kdežto výstava Uměleckého klubu v Chicagu v parku Dvořákově hárala přímo bohatstvím našich štětců, dlát a per. Ač klub založen teprve 1912 již 1914 prvou měl zdařilou výstavu a letošní byla ještě skvostnější. Krajinky Farského byly rozkošné, též tak Igrleho a Frouly. Petrtyl, jenž znám jest i z mnohé práce sokolského rázu ukázal opět co umí, pak Ouška, Svoboda a Štěrba, dále tu byly i lepty Vondrouše z New Yorku, práce Franclovy a umělců sochařů, vedle malířů Tománka a Behemského, v prvé řadě Poláška, Lukáše a Olmera, jenž vystavil bronz, Rudolf urnu, plastika atd. Z architektů jsou tu bratři Dibelka i Charvát, pak Randák, Mrázek, Režný a Layer. Umělecký klub může býti jen spokojen a vlastní uspořádání výstavy i pořady opravdové ceny hudební, řeči br. Vojana, Pšenky atd. ukázaly, že jsme schopny i něčeho lepšího, jež širší kruhy lidu našeho dovedou oceniti. Jen pro podruhé "reklámní" plakáty musí se vyloučiti, nemá-li nastati znehodnocení celku.

— Slovenská sokolská Župa Ludevít Štúr konala včera výroční schůzi, kde zastoupeny byly konečně všechny místní sbory v Župě sdružené. Zvolení župní činovníci a tak po veliké slavnosti na radost, že konečně přistoupil i Národní Slovenský Sokol, jakž odbyla se dne 30. m. m. nastane dojísta i mezi bratry Slováky čilejší život a v Chicagu nyní více jednotného postupu.

— Není všechno německé dokonalé. Tak v městečku Bautzen cvičily žáčky vyšší školy na veřejném, jehož účastnili se i ranění vojáci. A hrůza hrůzoucí holky měly "bloomers". Učitelka, jež děvčata vedla a nacvičila kroky taneční s propletáním měla z toho všeho opletání a slavná místní školní rada na nátlak umravnělé části obyvatelstva udělila učitelce důtku. Teprve později několik odvážlivějších stěžovalo u ministerstva školství a důtku byla odvolána. Německý Kocourkov.

— Jak působí náš list v zajateckých táborech, jak váží si ti mnozí odborníci, učitelové a profesori i jiní inteligenti prací našich a ovšem hlavně i technické části shledáte v celé té řadě dopisů, jichž několik na ukázkou dnes přinášíme i těší nás, že tak ta drobná práce zasílání listu setkává se s výsledky, že namnoze v táborech se cvičí a bratřím našim pomůcky opatřují.

— Sokolstvo new yorské, české a slovenské dokázalo u příležitosti odbývaného tam bázaru ve prospěch Českého Národního Sdružení co dovede a o sokolském dnu bylo na místě jak naši T. J. S., tak D. A. S. i bratři Slováci spolu s ženskými odbory Sokolek. Výtěžek toho dne a

prodej ve stáncích sokolských byl největší. Také naši v Clevelandě odvedli značné obnosy Č. N. S. a jsou v dotyčných odbočkách vesměs naši činovníci a to poslednější zdůrazňujeme, protože tak jest i v St. Louisu, Cedar Rapids, Milwaukee, Omaze, Baltimore, Detroit a jinde a jinde, kdežto o spojeneckém bazáru v Chicagu, jenž v těchto dnech se odbývá Sokolstvo naše neméně se přičiňovalo a Sokolky zvláště, jak každého z nás povinnosti. A to vše se děje u nás bez jakéhokoli zbytečného nátlaku, bez frází a vědomí vykonané povinnosti stačuje.

— Čteme v srbském listě "Ujediněno Srbstvo" ve článku: "Svaki Soko Jihoslovan, svaki Jihoslovan Soko", tedy každý Jihoslovan Sokol, že dojde co nevidět ku spojení Sokolů chorvatských, slovinských a srbských v Americe. Mají tvořit jeden veliký Svaz, který podle vzoru našich rozdělen bude na Župy a povede se z jednoho ústředí. Jak se zdá počíná se již i tu chápati co veškerému slovanskému Sokolstvu vždy jsme i v Americe odporučovali, jdouce za tou jedine praktickou a dobrou vzájemností slovanskou.

— Na výzvu slovenských a českých dobrovolníků na Rusi bojujících v družině ze zajatců utvořené poslali bratři Slováci ze sokolské sbírky své na sklonku roku minulého obnos jeden tisíc dollarů. Z výkazů Slovenské Lígy, která o sbírkách svých pravidelně podává zprávy a také vše řádně sčítuje, aby se znalo kam a co jde, co se vydává a p., vysvítá, že Slováci sebrali na politickou akci svou od 1. června do 30. listopadu 1916 celkem \$21,717.81.

— Často bývá nám vytýkáno, že my Čechové jsme národ málo podnikavý, ačkoliv všeobecně jest uznáváno, že dělník neb úředník český vyniká svou schopností a bystrostí nad jiné. Tím více pak jest pro nás potěšujícím, když vidíme, že ten či onen závod český zdárně se vyvinuje a prospívá. Jedním ze závodů takových jest nedávno založená a v nynější době autoritativně za nejmodernější a nejzdravotnější vřelém státu Illinois uznána česká mlékárna "City Sanitary Co." v Chicagu. Závod tento založen byl v roce 1914 s kapitálem \$60,000 a během dvou roků vyšinul se na nynější stupeň. Správa mlékárny nešetřila výloh, aby učinila z něj to co je dnes a dnes reprezentuje závod stotisícový. Ředitelem závodu jest Jan Tingler pod jehož zkušenou rukou závod stále zkvétá. Jinými spolumajetníky jsou bři. J. Mikoláš, Jan Heil, Ant. Luta, Ant. Sekera a sestra Držtková, členové Sokola Chicago, br. J. Haas, člen Sokola Tábor Slov. Lípa, Matěj Habada, Matěj Jirkovský a Fr. Raisinger. V nynější době závod zaměstnává 36 lidí a tento počet stále se zvětšuje.

— U příležitosti slunovratu někteří přátelé dobrovolníků, ponějvíce bratři, Sokolů, již slouží v české družině v Kanadě v Portage La Prairie, Man., poslali jim z Andělovy kavárny v Chicagu pár dollarů na přilepšenou. Však dobří ti hoši a stateční poslali celý obnos zpět s tím přáním, aby bylo posláno vdovám a sirotám po dobrovolnících cizinecké legie Čechů pařížských. Čin ten sám mluví za sebe a hoši, jichž mluvím jest br. Vlad. Skřivánek mohli by tak leccakému "budníku" být vzorem. Nic nemají, obětují vše a ještě snaží se pomoci potřebnějším. Na zdar jim!

— Mimořádný sjezd Svazu Polského Sokolstva v Americe bude se odbývatí prvního a druhého května v Pittsburgu, Pa. Předmětem jednání bude hlavně nynější situace národa polského a celé Polsky v Evropě i bude se jednati o tom jaké stanovisko Sokolstvo polské zaujmouti má vůči snahám Němčika a jeho spojenců i ve čtvrtém rozkouskovaní Polsky, když duma ruská byla slíbila celistvost Polsee i samostatnost.

— Slovanská Gymnastická Unie sídlem v Chicagu byla následkem spojení našeho rozpuštěna.

DOPISY.

Tropani 3. IX. 16.

Bratři!

Ač nejsem členem Vaší N. J. S., byl jsem zvolen, Vám napsati poděkování za "Sokol Americký", za ta slova účtchy a povzbuzení, která jsme se dočetli. Měsíčník Váš dostal jsem prostřednictvím strýce ze Sacramento. Již v Praze po kolik let měl jsem příležitost čísti pravidelně Váš "S. A." Nedoufal jsem ani, že i letos mi bude popráno čísti a sledovati Vaši vlasti. Psal jsem o "S. A." a v dosti krátké době došel sem na Sicilii. Přímou jsem běžel do kanceláře pro to české čtení. — Měli byste vidět bratři a sestry ty zářící obličejové jedněch a závistivé druhých, když jsem těch 10 čísel přinesl do groupy. — Je zde v Trapani tábor skoro 1000 zajatců z toho je asi 200 Čechů regim. 18. já a kol. Knížek regim. 102., Srbů 120, Horvatů 160, Poláků 80, Rusinů 40 ostatní Rumuni, Maďaři a Cikáni. Rakousko v malém! Celkem hlášeno veřejně asi 140 deserterů. Já jako takový mám komando trupy těch Srbů. Podotýkám, že včera jsem jim psal na sl. min. války by mohli jít bojovat do Srbska. Není zde v zájmu pořádku dovoleno číst pol. časopisy. Tím větší radost ze Sokola, neochutnaného rukou černožlutého censored. Snad pochopíte tu radost řeknu-li, že sám jsem Sokol četl až za 14 dní po dojití. Vzal mne ho přímo z ruky. Starší četaři udělali 10. skupin ve kterých se nahlas celé číslo přečítalo. Po přečtení se čísla vyměňovala. Těch debat, té radosti, toho nadšení a shodou okolností v den, kdy tyran toho zdegenerovaného rodu Habsburgů slavil krvavé narozeniny. A za pár dní večer co jsem slyšel! Kol. učitel Růžička a Čížek doprovázeli na housle oslavení mládence, kteří zpívali "ty Horkeho." Každý je již umí nazpaměť. Mohl bych psati mnoho detailů z těch rokujících skupin, dnes zatím ale dosti. Příště zmíním se i o celkovém žití a poměru nás Čechů zde, vzhledem k ostatním. Dnes ještě podotknu tolik, že od února cvičíme večer vždy prostná a po cvičení že vždy se zpívá při doprovodu 4 houslí a kytáry. Příští týden začnem podzimní saisonu nesoudobými cvičeními holí a šermem holí krátkou.

Nyní předčítám a předkládám pokud možno těm mým Srbům vše co pro ně má význam a co mohou chápat, co ne, vysvětluji, zvláště. O těch bratrích ochotně budou psát šíře také jeden dopis! Dít se budete co takový Srb, proto že byl a jest Srbín zkusil a zkusí. Přes to denně přicházejí ke mně mnozí Češi bych znovu jim čísla půjčil. Až budou ve své trupě hotovi, znovu půjde Sokol mezi Čechy.

Poslanci Masarykovi jsme již dávno také psali.

Mnozí z Čechů zdejších by šli rádi do Francie bojovat, bohužel musíme zde trávit hmotně nečinně čas. Ale posilujeme se myšlenkou, že ti Slovani v zajetí odpočali, vrátí se domů, a jen připomínáme, že musí každý vydat za 20 musí se chopit toho co na něho čeká, práce musí se stát Sokolem ale ne jen na legitimaci nebo šatem, ale být Sokolem pro to, že je Sokol! —

Tak mnozí nevěděli o té Vaší organizaci tam v Americe, teď trochu ji pochopili, trochu vnikli a poznali tu mravenčí píli Vaší, tu Vaší obětavost. Ta píle a ta obětavost Vaše budou v Čechách vzpruhou pro ty lenochy, kteří dovedli zpívat nár. hymnu při odporných protiněm. manifestacích a utekli, když zavznělo slovo policajt. Těm zavznělo nyní to sokolské "Na zdar! Ku předu," divně kol uší!

Jsme přesvědčeni že není pro ně pozdě jít ku předu, zpět ni krok, že půjdou **svorně** za sokolským praporem. "Vždyť drahá vlast' česká."

Za měsíc bratři dovolím si dopsati zase!

Na zdar!

Emil Nový,
(prignoiero di guerro)
disertori, Trapani — Sicilia, Italia.

Cittaduale, 8. října.

Prosím za prominutí, že, ač neznámý vám, s důvěrou se na vás obracím. Mám čest znáti vás již dávno dle vaší ve vlasti dobře známé činnosti, ale hlavně z oné blahodárné, kterou jste vyvinul v Srbsku, kde jsem byl zajatcem v Niši od 9. prosince 1914 až do října 1915, kdy po známé katastrofě jsme byli předáni Italům. Mám toho mnoho na srdci; než pro obmezenost korespondence zatím řeknu jen to nejnnutnější: Včera mi byly velitelstvím zdejší předány 3 české kalendáře, číslo srpnové "Sokola Amerického", číslo další, 2 čísla "Volných Listů", "Hospodář", 2 Žens. listů, Jiráskovy pov. "Z bouřných dob" a Herrmanův "Dr. Faust". Zatím jsem o nic nepsal, adresa zněla pouze na zajatce čes. v Cittaduale a odeslána byla "Besedou V. F. Frič", patrně na zakročení mého bratra, žijícího v Omaze, South 405 Pine Street, který asi Besedě Frič adresu dal. S jakou radostí jsem vřele tisknul k hruďi zásilku! Celý rok jsem neměl nic českého v ruce! První, co jsem "shltнул", byl obsah čísla "Sokola", kde jsem našel Vaši adresu, dokončení Vašeho článku "Po roce" (škoda, že nemám celý!) a zprávu, že do Italie jsou knihy přípustné! A hlavně proto se k vám obracím s prosbou o nějaké knihy, které by povzbuzovaly, kterými bychom se trochu aspoň orientovali! V Srbsku bylo četby české dosti, zde marně se pokouším o dovolení ku odebrání "Nation Tchèque" a "Samostatnosti" z Francie! Po strance hmotné se máme přímo výtečně, ale duch je dlouhým zajetím pokleslý, většina je vlašná, bojácná a "čeká až jak to dopadne!" Jsme rozstrkáni po grupách s Maďary a Němci, kteří sledují naše každé hnutí! To nás hrozně trápí! V Srbsku přece jsme byli pohromadě. Zde je nás 25 mezi 150 Maďary! Knihy Havlíčka, Nerudy, Horkého a pod. budou velmi vítány! Příště dovolím si napsati další. Byl jsem v Rakousku udán pro velezrádné chování v Niši a matce mojí odebrána podpora! Předem vroucí díky vám i všem, kdož se o nás starají! S bratrským "Na zdar!" Váš oddaný B. Musil.

Ve francouzských zákopech, 20. října 1916.

Zajisté budete velice překvapeni dopisem, neboť mne neznáte, aniž dříve byste o mne slyšeli. Dovolte tudíž, abych se vám představil. Jmenuji se Joseph Thomas Jiroušek, stár 21 rok, narozen v Praze.

Do Francie jsem přijel 1. března 1914. Při vypuknutí války jsem se angažoval, jako družík krajané. Prodělal jsem kampaň až do 29. dubna 1915, kdy jsem byl raněn útržky granátu do obou nohou. Po 3 měsíčním pobytu v nemocnici vrátil jsem se znovu na mou vlastní žádost na front. Prodělal jsem útok 4. července 1916 v Champagni. Na konec byl jsem vyznamenán ruskou medailí sv. Jiří a francouzským válečným křížem. Tot' tak stručně vše. Píši v tom úmyslu, abych se mohl seznámiti s některou naší krajankou, sestrou Sokolkou, kterou by zajímalo si dopisovati. Činím tak proto, poněvač zde ve Francii neznám téměř nikoho.

Doufám, bratři, že se nebudete hněvat, že obtěžuji. Doufaje, že laskavě vyhovíte žádosti vojáka-Čecha bratra jsem vás

Joseph Th. Jiroušek.

Subst. de la 7. Cie Mlbuse. Legion Etrangor. Sectaur Postal 109 France.

Kazaň, Rusko, 21. října.

Milý bratře! Jest tomu již 2½ roku co jsem obdržel poslední číslo Věstníku Sokolského z Prahy a nyní mne přinesl jeden zajatý Čech ukázat Váš "Sokol Americký" číslo 9. 1916), který sem do Ruska ochotně zaslal Nár. soc. Beseda "Frič". Nemůžeš si představit moji radost po tak dlouhé době zase čísti sokolský časopis, četl jsem a když jsem přečetl četl jsem znovu. Jsem rád, že Vy američtí nezapomínáte na naše zajatce a zasláním časopisů a jiných udržujete s nimi spojení neb dovedou ocenit českou knihu jsouce vzdáleni od své vlasti, od svých vesnic a vy bratři nezapomínáte na ony nevině nešťastné. Chci se státi předplatitelem Vašeho časopisu, jelikož máte udanou cenu předplatného do Čech nevím mnoho-li budu platit z Ruska. Zároveň bych rád objednal knihy Ženský tělocvik a Cvičení kůželi od br. Čermáka, zdělte mně laskavě cenu neb zašlete na dobírku. Na zdar!

Frant. Slavík,

učitel tělocviku středních škol v Kazani, Rusko.

N. B. Jsem rodem z Plzně kde jsem byl několik roků učitelem, na Rusi působím 7 let.

V Ženevě, Švýcary, 12. listopadu.

Bratři, ani nemůžete si pomyslet s jakou rozkoší, jakým blahem a pocity probíral jsem jedno číslo "Sokola" za druhým. Dostal jsem celý ročník minulý i čísla napotomní. Přečetl jsem si vše co o národě našem, jeho utrpení a bídě vylíčil jsi bratře pořadatel, hltal jsem téměř zvěsti sokolské a o všech těch našich s nimiž bývali jsme ve Skoplje. Nemůžeme Vám zapomenouti toho dobra co Jste lidu srbskému, národu všemu prokázali. Byl hrozný ten náš ústup Albanií, mnoho nás pomřelo a jiní jsme onemocněli. Však naši u Bitolje již za nás vyrovnávají. Jsem tu na "bolování" a přítel Tvůj, bratr Dr. B. Borčič jest v Bernu. Tak on jest churav i slíbil, že bude psáti. Za pojednání lékařská děkuji. Zde cvičíme hlavně prostná a to mnohé invalidy z řad francouzských, které jako zajatce poslali sem Němci na výměnu. Kdo by se byl nadál, že jako člen našeho kdys "Soko" v Bělehradě, žák br. Hoffmana budu moci uplatnit cvičení prostná na povšechné sílení ubohých rekonvalescentů, aneb že lehčími pohyby na bradlech vyrovnávati budeme co hrozná běda válečná na lidech zavinila. I jiné máme ve zdejších ústavech nářadí i používáme za časté i pohyby passivních, strojových. Přeložil jsem řadu Tvých článků o tělesné výchově se stanoviska lékařského pro některé kollegy francouzské a naše pomahatele, aby totiž věděli proč se mnohé výkony konají ve vlivu na různé skupiny svalstva, trpícího hlavně poruchami nervovými atd. Tu použil jsem některé práce br. Čermáka a přeložil jeho "Cvičení tyčemi", s krátkou holí atd., vůbec vybírám co se hodí a tak mám látku z Ameriky čili prospívá se mnohým těm ubohým, již jako nervosní a jinými poruchami trpící, svěření jsou naší péči. Také tu jest několik bratří našich Srbů, ano sešel jsem se i s braty Čechy, již byli na cestě do Paříže a Francie. Sám často vzpomínám, jakž jsme byli v té drahé domovině mé, druhé domovině, neboť z Chorvatska jsem odešel do Švýcar a jak víš hlásil se ku práci v sanitentním odboru srbském hned po nápadu Austrijáka. Ted' shodou divných okolností a smutným osudem jsem zase ve Švýcařích. Piš brzy i pošli nějaké knihy odborné, třeba anglické, učím se i chci znáti. Pozdrav všem Tvým a všem, kdož byli s Tebou. Naše Na zdar veliké věci naši!

Dr. K. Miletič.

Minneapolis, Minn., 14. prosince.

Opětne přicházím s troškou do mlýna, a jak obyčejně, přináším zprávy dobré i zlé. V minulé schůzi jsme

se opět dosti čteně sešli. Na první pohled jsem ze všech obličejů poznal, že se těší na večírek. Jaké ale bylo naše překvapení, když jsme uslyšeli, že to není jen obyčejný večírek, nýbrž že je v tom zahrnuta veselka br. náčelníka, a skutečně bylo tomu tak. Nesmím opomenout, že při veselce br. Fořta nebylo zapomenuto na Nár. Sdružení. Br. Fořt přijel před čtyřmi roky z Chicaga k nám na farmu (jak bratři ze St. Paul a z Hopkins Minneapolis nazývají) a od té doby pracoval pro blaho naší jednoty neúnavně. Nyní se oženil a vzal si za družku života bývalou sestru Šeflovou, která je v zdejších kruzích sokolských dobře známou a oblíbenou pracovnící. "Blahopřejeme". U nás to chodí tak všelijak. Ono se řekne St. Paul, kde je br. Drasal, Bodlák, Kocour a jiní, k tomu mají obětavé sestry. V Hopkins Miller, Pokorný, Švec a vůbec celý sbor. Z Owatonna přijel br. Majner do Hopkins na veřejné s dvanácti dobře vycvičenými borci, pak to jde. My ubozí jsme byli rádi, že nás br. Fořt držel, nyní mu již pomáhá br. Chmelík. Přispívajících členů i členkyň máme dost, ale málo borců. Žactva také je dost jen máme již tu smůlu. Jos. Šrámek ml., v kterého jsme skládali všichni důvěru, v zimě si pohmoždil nohu, sotva se vyléčil dostal záškrt, který odbyl ještě s třemi svými sourozenci jsa čtrnácte dnů v nemocnici. Po vyjití odtamtud spadl v továrně s jeřábu a zlámal si ruku. Tak br. a sestru Šrámkovy pronásledovalo jedno neštěstí za druhým. Máme však přece dobré hochy. Na příklad br. Ed. Novák si přinesl druhou cenu z chicagského sletu, za což se také nemusíme stydět. O ostatní se již postaráme my starší. Br. Novák st. říká já z bojiště neutíkám, br. Tyra st. mu přisvědčuje, br. Fenzl a Šrámek se po straně usmívají. Na den díkůvzdání jsme pořádali zábavu pro Národní Sdružení. Návštěva byla nad očekávání. Shrábli jsme asi 70 čistých. Co tomu říkáte v St. Paul? Pro sjednocení Sokolstva v minulé schůzi jsme dali souhlas. Proraz, přelez ale nepodlez!

Na zdar!

J. Lička.

Milwaukee, Wis., 15. prosince

Na otevřený dopis soudci Jan C. Karlovi, jenž byl v říjnovém čísle "Sokola Amerického" otisknut, zasílám soudce odpověď, která, jak bylo v minulé schůzi usneseno, má být též uveřejněna v "Sokole Americkém".

Přiloženě nalezneš původní dopis anglický s českým překladem s tím úmyslem, abych Ti usnadnil práci s překládáním, a pak-li by snad český překlad nebyl dostačující, by Jsi jej mohl opravit podle původního dopisu a žádám, aby mi původní anglický dopis byl navrácen zpět, neboť bude uložen do archivu místní jednoty.

Na zdar!

A. F. Šabart, tajemník.

"Milwaukee, Wis., 8. listopadu 1916. Česká T. J. Sokol, Milwaukee, Wis. Ctění pánové: Ačkoliv jsem plně přesvědčen, že pokyn mně daný ve Vašem dopisu, ze dne 14. října 1916, není smýšlením většiny Sokolů v Milwaukee, přece poznávám, že existuje živelný aneb jistá skupina členů v místním spolku, kteří trvají na tom dáti na jevo své osobní neb politické smýšlení vůči mně a zvláště touží po tom, abych přerušil své styky se Sokoly. Podávám tímto své poděkování a žádám Váš spolek, aby přijmul tento dopis co písemní resignaci.

Odstupuje, dovolím si upozorniti na fakta udaná v mém dopise zaslaném Vašemu spolku, dne 26. ledna 1916, týkající se mého členství a chování se jako Sokola.

Ve Vašem dopise, ze dne 14. října, udáváte, že se vyhýbám svým povinnostem způsobem naprosto nehodným českého Sokola. V odpověď na toto tvrzení poukazuji na to, že ústava této země neprohláší žádného

člověka vinným přestupkem dokud vina jeho není dokázána, a protože novinářské zprávy mohly mýlně uvést, neb zámyslně překroutiti moje udání, není důvodu, proč by člověk měl býti volán k zodpovědnosti. V pravdě, já se nabídl čeliti komukoliv, kdo by mně nařkl z udání jaká se mi připisují.

Více nemůže žádný čestný muž nabídnouti. Budiž známo, že Karlové pocházejí z kmene, který se nikdy nevyhýbá jakékoliv čestné otázce, a že jsou zcela schopni hájiti sami sebe.

Váš dopis dále udává, že moje řeč před katolickým Sokolem v nedávné schůzi, při níž mluvil také mayor Daniel Hoan, nebyla v souhlasu s učením Sokolů. Dovolte mi ujistiti Vás, že moje veřejná vyjádření tehdy byla v souhlasu s vyjádřením učiněným mnohokrát před sokolským posluchačstvem a mohou býti použita s každým stupněm slušnosti k zásadám buďto Vašeho spolku nebo spolku náboženského. Jinými slovy, ku prospěchu těch, kdož se dožadují pravdy v tomto případě, neříkám, že "člověk musí býti Sokolem nebo katolíkem, aby byl dobrým americkým občanem", ale bez rozdílu říkám v řečích svých jak podporujícím tak i jiným spolkům, že "dobrý americký občan bude věrným zásadám, aneb učením svého vlastního spolku, sobě samým, své rodině, své obci, svému národu, kostelu své volby a svému bohu." Mluvím-li před nesektářským spolkem nezmiňuji se o kostelu nebo božství.

Jsa si plně vědom toho, že by mohl býti přítomen někdo při nedávných katolických slavnostech, dychtivý kritisovati co bych řekl, z opatrnosti vzal jsem si k ruce těsnopisec, který zaznamenával moji řeč. Nedovedu si představit, že bych byl něco řekl k čemu by závažná námitka mohla býti činěna Sokoly a na důkaz tohoto tvrzení jsem ochoten zaplatiti kterémukoliv českému dobročinnému spolku padesát dolarů, když Sokol, který Vám toto udal ve Vašem spolku, podal Vám poctivé a pravdivé opětvání mého výroku.

Upřímně musím doznati, že jsem nevěděl až do nedávna, že Sokol nadržuje nějakému beznáboženskému učení. V pravdě vždycky jsem věřil, že vedle pravého účelu spolku, vyvinovati tělo a mysl, jsou základní zásady na níž spolek pracuje. Jest zlaté pravidlo "čiň jiným to, co bys chtěl, aby jiní činili tobě". Toto pravidlo jsem vždycky hleděl zachovávat.

Obdržev Váš dopis, ze dne 14. října, byl jsem velice překvapen tím, že by Váš spolek vydal rozsudek nad někým, aniž by mu dal příležitost k obhajobě. Nicméně cítím, že ti, kdož brali podílu na jednání ve schůzi té, když bylo rozhodnuto zaslati mi tento dopis, byli svědomití a věřili, že moje postavení ve světě myšlenkovém není v souhlasu s nynějším učením Sokolů a že jsou oprávněni dáti mi pokyn, abych se vzdal členství.

Ku konci pravím, že vyvolalo-li moje vyznání víry v existenci boha rozhodnutí přijaté Vaším spolkem, pak mám právo věřiti, že budete jednati s každým druhým členem svého spolku týmž způsobem, a když, jak jsem udal v dopisu, ze dne 26. ledna, byste vyšetřovali členstvo svého spolku, shledali byste velký počet těch, kdo před přijetím do jiných spolků, byli nuceni odpověděti, že věří v existenci "svrchované bytosti".

Doufám, že nikdy nenadejde doba, kdy Sokol by potřeboval mé pomoci, ale kdyby kterýkoliv z nich ocitl se v neštěstí neb nouzi, chci aby znali, že dosud jsem jejich přítelem a hotov učiniti cokoli pro povznesení lidskosti a pro štěstí a zdar každého bližního at' již on jest svobodomyšlným aneb věřícím.

V plné úctě Váš

Jan C. Karel."

Chicago, Ill., 15. prosince 1916.

Právě tomu dnes měsíc co jednota naše, bývalý Klatovský Sokol, oslavila svoje spojení se Sokolem Chicago. Tedy právě v den úmrtí našeho otce Sokolstva Fuegnera. Nechci se šířeji zmiňovati o příčinách spojení a řeknu pouze: jednak neúspěch jak morální tak i finanční donutil členstvo jednoty poohlédnouti se po některé silnější z bratrských jednot a požádati o přijetí. S potěšením musím doznati, že ani jediný z bratrů se nestavěl v cestu spojení, třeba že mnohý v jednotě naší sešedivěl. Všichni uznali, že "Ve spojení jest síla" a do jednoho hlasovali pro spojení se dříve výborem vyhládnutou T. J. Sokolem Chicago. Děkoval jsem tehdy v duchu oněm bratrům a až jsem tu a tam u těch pionýrů Klatovského Sokola jakousi stísněnost spozoroval byl jsem si jist, že i to brzo pomine a skutečně. Opravdu sokolské uvítání a přijetí se strany bratrů Sokola Chicago jen utvrdilo moji domněnku a v okamžicích kdy starosta naší nové jednoty bratr Plaček slavnostně všem přítomným oznamoval úřední spojení se Sokola Klatovského se Sokolem Chicago a prapory obou jednot skříženy na znamení spojení bylo viděti v obličejích všech bratrů a sester uspokojení. Ony okamžiky nikdy nevymizí z paměti a doufejme, že snad budou mít i blahodárný účinek na některé z našich liknavějších bratrů a povzbudí je k činnosti. Nevím jak duševně onen večer působil na ostatní, pro mne však bylo to jakési sebe-poznání. Vzpomínal jsem v oněch okamžicích na dobu, kdy malá česká osada "Klatovy za Vápenky" dala vznik Sokolu, který přijal její jméno za své před dvaceti šesti léty. Poznenáhlu vzrůstala se osada a s ní i Sokol. V době kdy pak postavena nová budova školy Lad. Klácela jednota již čítala kol dvou set čilých členů. A jelikož bratři tehdy skutečně k myšlence sokolské s láskou lnuili a všady k práci ruče přikládali výsledek na sebe nenechal dlouho čekat. Bratři účastnili se několika závodů odkud sobě i několik krásných cen dobyli. Ovšem byli svorní. Avšak netrvalo to dlouho a nadšení ochablo, myšlenka sokolská počala ustupovati osobním nespokojením a nedorozuměním a konec konců byl ten, že k neveliké cti některých také Sokolů jednota octla se skoro v úpadku. Ono se sice poslední dobou jakž-takž živořilo ale — marné řeči. Nuže, bratři a sestry Vy, kteří poslední dobou jste lhostejní k věci naší připamatujte sobě práci našich začátečníků, kteří za horších podmínek než my máme dnes vybudovali nám základy a cestu pro nás mladší připravili pole a co my; budem pokračovati dále aneb založíme ruce k nečinnosti? Snad mnohdy třeba k vůli malichernosti. Uznávám, že naše povinnosti k rodině jsou nám bližší ale stavme Sokolství hned na místo druhé a neoddalujme se. Zdaliž pak my mladší toho nejsme sami vinni, že tu a tam v cvičirně není vše jak by mělo být? Nebo snad neuznává některý z Vás, že Sokolství založené na tužení a cvičení těla i ducha za dost vážnou životní otázku? Myslím a také věřím, že ten nejcitlivější bod naší lhostejnosti jest neznalost ceny cvičení. My jsme zvyklí nečiniti buď vůbec nic aneb hodně mnoho ale jen chvilku a ovšem v krátkém čase nelze vše pochopiti a změny pozorovat. Necháváme pokyny a rady našich zakladatelů stranou a v domněni, že jsme chytřejšími ženeme se v před nerozvážně a proto také ty výsledky. Při tom dovedeme býti falešní, že pošilhávejce po cizonárodních podnikcích tohoto druhu často je vychvalujeme nad naše vlastní, ale abychom se přičinili postaviti svoje na úroveň cizích, to ne. Myslím, že zde tento bod hraje již dnes a teprve v budoucnu hráti bude tu nejvážnější úlohu, kterak zachovati naší mládež a dorost, hlavně to poslední. Takový hoch neb dívka, syn neb dcera bratra aneb sestry od šesti let stáří navštěvuje cvičení po případě i českou školu. Ne-

rozum dětský, třeba dítko sebechápavější, nedělá rozdílu ve cvičení, jest veselé, chodit do cvičení jej těší. Hůře pak je s dorostem. Takový mladík má již jakýsi přehled a dovede rozeznat věc dobrou od špatné a tu právě jest nejvyšší čas, aby co možná nejvíce dostalo se mu vědomostí a přesvědčení, že mezi svým vlastním národem jest dosti látky a učiva pro jeho vzdělání, jak duševního tak i tělesného. A jak přesvědčíme takového mladíka neb dívku? Není to snadná věc a tu jest zase jeden choulostivý bod, že vlastně někdy odnárodnění takového nadějného hochu jsme sami svým jednáním vinni. Otázka tato jest velmi složitou a tudíž chceme-li jiným dobrým příkladem být, což vlastně jest jen nás starších vůči mladším povinností, jednejme a vystupujme všady, pravím **všady**, jak se na pravého dědice myšlének Fuegnera a Tyrše sluší a patří. To však není vše. S rozumným jednáním souvisí jistý úspěch. Tohoto doved' me využítkovati co pramene k získání úspěchu dalšího a ne vyčítáním si jeden druhému, který větší zásluhu o tu a tu věc má; věc pak již hotovou pokaziti. Všechno toto neočekávejme od cvičitele nebo učitele. Ti sázejí jádra a ukazují cestu okopávat a přiřezávat se musí kdekoli se s chovanci našimi setkáme. Mám za to, že tato cesta vede jak k úspěchu po stránce morální tak i finanční. Dobrá věc sama sebou vábí a tudíž lze počítati na větší počet členů, což z větší příjem, usnadní opatření nejmodernějšího nářadí a taková jednota pak skutečně dostává svému poslání. Při tom nemusíme se držeti toho starodávného vedení proč nepostaviti stránku finanční zcela na obchodní vedení, při tom se nemusíme oddalovati smýšlení našich zakladatelů, pouze přispůsobme se k době nynější. Několik těchto rádek není nic nového. Často a často bratrům a sestrám předkládány, ale jaký jest toho výsledek? Slova se odříkají a jdeme zase tou cestou dál jako dosud. To se pak nediv žádný proč dorost náš se nám ztrácí a odnárodnuje. **Vštepme si již jedenkrát do hlavy tu pravou lásku k věci naší a mějme živou víru v ní a pak nebudeme schopní jiného, než co se na Sokola a Sokolku činiti patří!!**

Věřím, že tu a tam různé osobní narážky znechutí všechnu další práci, leč stojí něco takového za to, abychom ten skvost "Sokolství" zanechali? Ne a stokrát ne, jest mou odpovědí. Jen v takovém případě se umějme opanovati od zlosti a o věci přemýšlejme a přijdeme zcela k opačnému náhledu, než jaký tak často zakončujeme slovy: "nestojí to za to, nejlepší s tím praštit". Pak-li jsem bratři a sestry některým kápnul na tu pravou strunu nemějte mi za zlé, slova ta jsou míněna upřímně. Tímto bych končil asi můj poslední dopis za byt. T. J. Sokol Klatovský a přání mé jest bratři a sestry, mějte na paměti ty různé zkušenosti ze staré jednoty a ted' co členové a členkyně jednoty Sokola Chicago hled' me se vystříhati všeho co by snad rušilo slib, který jsem za vás všechny dal při významné památce úmrtí Fuegnera otce našeho a našeho spojení bratrům od Sokola Chicago. Blahopřeji kroku našemu i volám další práci srdečné Na zdar!

Václav J. Kilberger.

St. Paul, Minn., 16. prosince.

Ježto tak velice se těším na ten nový rok 1917 musím částečně v našem listě podati zprávu proč a nač tak dychtivě čekám. Jak známo stalo se dosti práce a přičinění v naší jednotě v tomto posledním roce, ale není nikde viděti výsledek tak skvělý jak by býti měl. Ale za to zase můžeme směle říci, že jako celý okrsek přece nespíme; tu a tam najde se opět a opět dobrá duše, která snaží se v těle sokolském co nejvíce dobra učiniti, na příklad v městečku New Prague. Naše bývalá sestra

cvičitelka Sokolek Schillerova nyní sestra Wrábková. Její přičiněním založen byl v New Prague samostatný sbor Sokolek, což jest velmi vzorný příklad našim sestrám, neboť již delší dobu toužíme, aby i u nás v St. Paul Sokolky samostatně pracovaly, což by se dosti dobře dalo uskutečnit, jen když by všechny sestry tak činily jak učinilo jich několik zůstat v řadách sokolských i když se sestry provdají a právě ty sestry by měly dbáti, aby sbor Sokolek pokračoval a sesílil, neboť mnoho a mnoho případů se stalo, že po vstoupení Sokolky do toho "svatého stavu manželského" Sokolství stává se nulou. A proč sestry? Jest výše uvedená věc vše co v řadách sokolských hledáte? Aneb snad jest nemožnou věcí býti v činnosti sokolské nápomocnou alespoň radou a příkladem těm mladším sestrám? Nemyslím, že by ten nový manžel snad zabraňoval ženušce do schůze se podívat, když ví, že jest Sokolka? Aneb opáčně neznám Sokolku, aby manželka do cvičení nepustila. Proto bychom si mohly nějaké dobré předsevzetí učiniti na ten nový rok. Dále nutno oznámiti, že činnost ve cvičirně jest dosti uspokojivá, žactvo cvičí v hojném počtu ve dvou třídách a sice třídu cvičenců a cvičenek od 10 do 14 roků připravují na slet, jen že v síni jest moc málo místa. A třídu cvičenců od 7 do 10 roků cvičí br. Bodlák začátky, aby připravil malé žactvo ku vstoupení do třídy vyšší, totiž k složitějším cvičením. A opět málo místa, ale jiná síň zde není a naše jednota se asi nezmůže na vlastní stánek, neboť není těch kdo by mohli pomoci a zároveň měli lásku k Sokolstvu. Možná, že přece nadejde doba kdy nikdo nezůstane mimo šiků sokolských a že ti starší kdo bývali Sokolové nebudou litovati toho čtvrtáku měsíčně i když necvičí. Vždyť mohou proto cítiti sokolsky a nám příkladem v čele státi, neb snad ve stáří přestává člověk býti Čechem? Divné to výmluvy. Dále náš duch sokolský na dále spočívá v našem bývalém starostovi br. Dvořákovi, který opět na rok zapráhl se do práce vedení nás k cíli dobrému. Znovuzvolení milého starosty Dvořáka přineslo další nadšení a jásot tak, že netřeba se strachovati, že by jednota St. Paul nebyla v kolejích pravých. Jen lepší zdraví roku minulého ti přejeme bratře starosto, aby jsi mohl učiniti pro Sokola to co si vykonati přeješ. Dále musím oznámiti zprávu smutnou. Ztratili jsme bratra, dobrého Sokola. Neštěstí však nechodí po horách nýbrž po lidech, tak i zde se stalo. Nešťastně náhodná rána z brokovnice skončila život námi milovaného bratra Antonína Kolářika, kterého jsme doprovodili na věčný odpočinek, dne 5. prosince t. r. Čest budiž jeho památce. Přípravy ku sletu a závodům jdou dosti dobře a doufám, že druhý slet okrskový opět probudí spící Čechy minnesotské k činnosti národní. Jen zdlouha zvedá se ten národní život zde a naší povinností jest povzbuzovati všechny ty jímž jest národnost všední věcí, obzvlášť dnes, kdy ubijeni jsme i v rodné zemi naší. Proto vzpružte se bratři a Sokolky a získejte všechny mladé i staré ale charakterní lidi volné do řad našich, aby již jednou přestalo se s tímto napomínáním. Konej každý svou povinnost pak budeš opravdový Sokol, nejen na papíře, ale i skutkem. Moje maličkost byla opět zvolena náčelníkem jednoty, inu, přiznám se jsem tomu rád a děkuji upřímně za poctu které si vážím a slibuji vše co síly moje stačí pro jednotu učiniti. Tož na shledanou bratři v La Crosse v lednu při schůzi Technického Odboru okrskového, at' každý cvičitel a náčelník donese ukázkou své práce, neboť rádi jeden od druhého se učíme a chceme se jeden druhému vyrovnati v odborných vědomostech. Na to ty schůze odbýváme, bratři připravte se dobře at' minnesotské jednoty mají všechny dobré cvičitele a svědomité pracovníky.

Na zdar!

Fr. Drassal.

Omaha, Neb., 20. prosince.

Měla bych sice počkat a — nepsat chvíli, neboť všeho moc škodí. Chci však poděkovati našemu sboru za to, že mě opět zvolil za dopisovatelku a pak chci vypsat radost nás všech nad dosažením konečného cíle — totiž spojení se Sokolstva. Spojeno bude tedy roztržité Sokolstvo v jeden nerozlučný celek! Ó kéž spojeno by bylo vše — ne slovem ale citem pravým. Kéž pracovalo by se svorně silami spojenými! A konečně kéž cítili bychom se všichni ve spolek jako jedna rodina sokolská bez rozdílu a bez ohledu na jména a kroje! Jak krásný jest tento skutek (který již dávno měl a mohl býti vykonán) právě teď, kdy zničená "Česká Obec Sokolská" toužebně své zraky upírá k nám sem za moře a volá: Zachraňte bratři a sestry! Nemůžeš nikdo odolát prosbám těmto zoufale volaným v době nejkrutější! Vidíte bratři a sestry, že pevnou vůlí se vše zmůže! Snažme se teď pracovati společně a stejnými silami na poli sokolském a uvidíte, že mnohem více práce vykonáme, než když pracovalo se jednotlivě. Nevyčítejme si ten udělal více, ten méně, tam je více zásluh, tam méně. Bud'me svornými dítkami jedněch otců, Tyrše a Fuegnera!! Pomáhejme všude, kde není potřebných sil dostatek. Práce, touha a snahy nás všech, necht' pnou se k jednomu cíli — k svobodě naší drahé vlasti!

Zemřel tedy ten starý císař. Jak asi umíralo se mu, když svědomí (měl-li jaké) mu výčitky činilo co v poslední době připustil. Když ty slzy vdov a sirotek, krev tolika nevinných obětí, zničené naděje životy, nevolají o pomstu pak převrácený světe běda ti! Kde máte vy Orlíci vašeho nejvyššího spravedlivého boha? Ku poslednímu cent. Kdo nahradí nám naše otce a bratry, kteří se bijí za zájmy spuchřelého Rakouska, které nám Čechům nikdy nic nedalo? Snad v brzkou se vše změní ve prospěch náš. Bratrské Rusko, pak Anglie spolu s Francií a konečně Česko-Národní Sdružení, vše to stará se plnými silami o samostatnost zemí českých a slovenských. Až vrátíme se pak v naší drahou zem zbuduje se znova silná Č. O. S., která nezahyne nikdy.

Dne 26. listopadu navštívili jsme bratry nově založené jednoty srbské v So. Omaze, chtěje jim odplatiti návštěvu na našem veřejném. Bratři srbští provedli několik čísel prostných velmi pěkně a skupiny byly opravdu krásné. Jedna chyba byla, že strop byl nízký a tak bratříček (nejmenší) nalézající se na vrcholku, musel mít strach, aby svojí slovanskou hlavičkou neporazil strop. Jen vytrvale bratři junáci! Jste začátečníky a tudíž trpělivost! Vaše přednášky se nám též líbily, ze slovy Vašich vyznívaly ryzé city pro vlast. Ovšem i ve Vás proudí krev srbského národa! Vaše hymna zpívaná tak vřelým citem též nás dojala a věřte žádný Čech nebude mít pro Vás úsměšek proto, že jste tak dobrými věřícími. My Čechové nebyli, nebudem a nemůžem býti nikdy zbožnými. Žijeme Husem, aniž o tom víme. Světlo z hranice jeho vzkřísilo nás z mrtvých. Jedno však zajisté i Vám není jasno, totiž kladete si jistě otázku "Kde je ten "bog" v této době krve a slzí?

Ku konci přecvičily naše milé dorostenky, vedeny br. Kopeckým, prostná skupinová a my Sokolky prostná s kroužky. Ohlušující "Živili, živili!" a potlesky byly nám odměnou. Br. Šnajberk (kterého si br. Srby oblíbili) dostal krásnou pentli srbskou, za kterou dal bratu náš. "hubičku" (prý dle starého zvyku slovanského). No, gratulujem! Dostala jsem od br. Srba čápkou za kterou srdečné díky a sestra Anna Tomášková, která ty bratry vynalezla, až tam zase půjde necht' udělá všem za nás dle starého zvyku slovanského a pobozká je všechny.

Ku konci nezbyvá mi než přátí vám drazí bratři zduar ve vašich počátcích. Za sbor Sokolek "Tyrš"

M. Marta Pokorná.

Baltimore, Md., 28. prosince.

Tědy jsme přec ve zdraví přečkali ten rok 1916. Když nastupoval svoji vládu, vítali jsme jej nadšeně, neboť jsme doufali, že přinese lidstvu největší požehnání — mír, a zatím; marno vzpomínat. Rok 1916 bude temným písmem zaznamenán v historii lidstva a přec i on byl svědkem krásných a velikých činů. Ale činy jednotlivce zůstávají nepovšimnuty při krvavých hodech smrti.

My tady žijeme sice v míru a pokoji, ale ani my neplácem nad odchodem posledního roku. Nezachoval se k nám zrovna příznivě, ba nadrobil nám nesnázi více než dosti. Díky velkému úsilí jednotlivců, činnost naší jednoty neklesla, ale také jsme o mnoho nepokročili. Počet členstva kolísá stále na stejné číslci; jednoho nového člena přijmeme a druhý odejde. Bud' je vyloučen pro neplacení, nebo se mu u nás něco znelíbilo, nebo že snad Sokolství nic nevynáší a tak podobně. Co se toho hamizdného mamonu týče, tu zůstali jsme na jednom "fleku" vzdor tomu, že máme hospodu a pořádku. Když nám jí slavná komise zavřela na jeden měsíc, tu členové litovali, jak je to bez piva smutné; nyní snad zas litují, že hospodu máme. A ten dluh na Sokolovně pomalu ubývá. Dříve se snáz zaplatila tisícovka, než nyní stovka. Snad kdyby ten náš dluh byl trochu větší, členové by možná jevíli pro svoji budovu větší zájem.

Jsmo tady toho přesvědčení ale, že vše je dobré, co dobře končí a proto jsme si sami uspořádali št'astné zakončení roku. Na den 25. prosince bylo uspořádáno veřejné a byl to opravdu pěkný svátek sokolský. Výsledek mohl uspokojiti i největšího škarohlída, neboť byl znovu podán důkaz, že tu pracujem — poctivě pracujem na úkolu Sokolstva nejdůležitějším, na výchově dítek, dorostu i členstva svého a to dle příkazu našeho nezapomenutelného Tyrše. Byl pořad sestaven a proveden tak, že nemnoho jednot sokolských lepších výsledků vykáží mŕže a proto předem, než k podrobnostem přijdu, vzdám chválu pilnosti a svědomitosti jak síle vedoucí, tak i těm cvičencům od nejmenších až k nejstarším.

Pořad zahájen byl kol třetí hodiny odpoledne overturem, po níž vpochoovali na cvičiště všichni cvičenci v pečlivě uspořádaných cvičicích úborech. Ujal se pak slova starosta náš, br. Ant. Franc, který slovy dobře volenými promluvil do duše těm členům našim, kteří se práce sokolské vzdalují. Připoměl jim povinnosti naše v této kritické době, kdy matka — vlast, spoutána neprospným katem, mlčky prosí nás, abychom nezapomínali, že jsme jejími dítkami. Slova br. starosty přijata s hluchou pochvalou — zda ale budem se dle nich řídit? Pěv. Odbor Sok. Jed. Blesk zapěl velmi zdařile mužský sbor "Země česká", řízením br. Fr. Hausera.

Tělocvičný pořad zahájen byl začkami do 12 let. Cvičily s praporce a jejich cviky byly hravé — rozmarné, lehounce a živě provedené. Žáci do 12 let cvičili s tyčemi. Cvičeno v řadách — střídavě; jejich pohyby byly čilé a v závěrečné sestavě skupiny byly provedeny dochvilně, téměř vzorně.

Sokolky pak provedly obrazová cvičení při tempu valčíkovém. Provedení bylo ladné, pohyby graciosní — nenučené.

Následovali Sokolové, kteří provedli cvičení s tyčemi. Provedení zasloužilo si plnou měrou té pochvaly obecnosti, neboť bratři cvičili opravdu se zápalem a nadšením. Jejich pohyby byly přísné; ráznost a svižnost u nás dosud nevídaná.

Dívčí dorost cvičil s obručí; náčiní to dívkám velmi příslušné. Provedení bylo ladné a při veselém tempu skytalo diváku požitky radostný. Dorost sokolský cvičil v pěticích. Skupiny byly pěkně provedené, ale celkový výsledek nebyl zcela uspokojivý. Ráznosti bylo méně, nežli bychom očekávali, výdrže poněkud přílišné. Nedo-statek času k nacvičení byl tu jaksi patrným. V dalším čísle Sokolky provedly cvičení tenisová. Cvičení byla rychlá při tempu kvapíkovém a provedená téměř bezvadně. Na nářadí dorost sokolský mile každého překvapil, neboť výkony ač lehké a vzhledem ku stáří cvičenců volené, byly všemi cvičenci znamenitě provedené, což svědčí, že těmto cvičením se nyní větší pozornost věnuje, než dříve. Sokolové taktéž podali krásné ukázky výcviku na bradlech a hrazdě. Konečným číslem byly skoky: Vysoký a skok o tyči. Skoky ač zajímavé, stávají se přec unavujícími, musí-li se provádět dle řádu závodního. Výsledek skoků byl ale dobrý a průměr cvičenců zcela uspokojivý.

Tu a tam v pořadu vystoupily hrany, jež by snesly trochu uhlazení, ale celkový dojem byl dobrý a tu ještě jednou projevují plné uznání jak br. cvičiteli tak cvičencům. Jenom bratři bud'te pilní stále, neochabujte a neodcházejte po našem veřejném. Bud'te opravdovou hybnou pákou naší činnosti. Přičiňujte se, aby v tělocvičně bylo stále živo, neboť činnost tělocvičná je základem jednot sokolských. Bude-li základ u nás dobrým — celá budova bude pevná.

Návštěva veřejného při zahájení pořadu nebyla velká, ale později dostavilo se četné krajanů, kteří vyplnili všechna místa ve dvoraně. Někteří myslí, že den 25. prosince je příhodným pro veřejné, jiní zas by raději se na ten den věnovali jiné zábavě. V ohledu tom bude těžko vyhověti všem; kdo je přítel tělocviku a Sokolstva, ten zajisté přijde, nechť je veřejné kdykoliv. Na jinou okolnost chci ale poukázati. Veřejná počínají se jevíti některým lidem jako jednotvárná. Ve skutečnosti jednotvárnými nejsou a odborník lehce postřehne pokrok a nové myšlenky. Tyto jemnější odstíny ale laikovi ujdou a on myslí, že cvičení jsou stále stejná. Přemýšleti, jak učiniti naše veřejná zajímavými i těmto lidem, bude úkolem našich sil odborných a myslím, že úkolem naléhavým.

Na nový rok sehraji naši ochotníci "České Amazonky", aneb "Ženská vojna", žertovnou hru o 3. jednáních od Josefa Kajetána Tyla. Režii vede br. Jos. Vála, jemuž schvalují, že uctívá památku zakladatele českého divadelnictví. Nesmíme zapomínati těch, kteří národ náš probudili a umožnili jiným, budovati na základech, jež oni položili.

Ku konci měsíce máme projektovanou přednášku; přednášeti má br. starosta. Se sokolským Na zdar!

Karel Matoušek.

Oklahoma City, 29. prosince.

Noví členové, noví činovníci, nový život v jednotě! V poslední době, přijmutím třinácti nových členů, snažila se jednota naše nastoupit veškerou svojí činnost povinnou, žel že se tak státi nemohlo.

V uplynulé kratší době byl ustaven jednotou vzdělávací odbor, práci kterou odbor vykonal nebyla velká ale na naše poměry zde postačitelná. Tak v minulém letě uspořádán výlet spolu s divadlem jednoaktovky, tedy na prknech naší matičky země, vyjímalo se pěkně, an kus byl přiměřený a dobře volený. Líbilo se tak, že každý návštěvník ubíraje se k domovu byl spokojen, taktéž jednota byla s celým výsledkem spokojena. Po horkých měsících našeho leta pomýšleno na práci v jednotě, hlavně cvičení, jelikož však jednota naše nemá po ruce žádného odborného cvičitele a tuze malý počet cvičenců,

upuštěno od myšlenky té a činěny pilné přípravy ku hraní divadla, žel že i od toho muselo být upuštěno pro velkou rozháranost v osadě, a tak veškerá snaha přivést jednotu k čilému životu zmařena. Jsme my lidé na této zemi přece jenom slabí tvorové, jsme-li pohněvani někdy sebe méně, rozbíjíme vše kolem sebe neohlížeje se, že věc jest naše (zcela naše) společná.

Jestli pak již přece jednou zmoudříme tak, aby se o nás mohlo říci, hle, ty Češi, tot' obdivuhodný národ. Tak historie soudí o našich předcích a my bychom měli hledět, aby i na nás bylo tak pohlíženo. Přemýšlej o tom všem již jednou každá duše česká. Jak krásné jest to, když na tvou práci pohlíží mnohý a pohlíží na ní s obdivem. Jaké pocity má potom ten, když celý vzdělaný svět se u jeho práce pozastaví. To se nedá napsat, to se dá pouze vyčítat a proto rozpomeň se duše česká pokud jen trochu cítíš, že jsi Čech, není na tobě žádáno nic nemožného, jen trochu (užitečné) práce, at' již jakéhokoliv druhu práce. Jen trochu dobra přines světu, jsi jej světu povinnen přinést. Trochu té lásky k bližnímu podrž v srdci svém, k těm bratřím, k těm sestrám tvým. Vždyť jsme bratři, jsme sestry, jsme z jedné krve, jsme z jedné rodiny, jsme z jednoho národa.

V minulé prosincové schůzi byli zvoleni noví činovníci až na malé výminky, ty staří půjdou nyní na odpočinek, neboť se již dost nauřadovali, ano mnohý zastával jeden úřad po několik let za sebou s přidělkem menšího úřadu a několika výborů, bratři starosta a náčelník byli na tom nejhůře, ti toho měli jak se říká dost. Tak na příklad: Jistý bratr v předposlední době byl zvolen za starostu několikrát po sobě, až pro omrzelost v úřadě tom po opětném jmenování vzdal se. Nyní již tak nebude muset činit, an jednota má deset členů (ba i více), kteří mohou úřad ten dobře zastávat. Kdyby každý z oněch 10 členů jen jeden rok byl starostou přišla by řada na prvního až zas po desíti letech. Tak a ne jinak má být práce rozdělená, kdo chceš nosit to posvátné jméno Sokol, hled' bys jej nenosil nadarmo a zadarmo, pracuj. Pracuj upřímně, pracuj poctivě, chovej se slušně při každé příležitosti, tím prospěješ sobě i celku! Tak bratři, ku práci, snaž se jeden každý bys vykonal tolik co vykonat můžeš, snaž se vykonat kus platné práce sokolské, ano, snaž se přinést do jednoty kus, ano veliký kus té duše sokolské (povinné). Povinnost nás volá každého jednotlivého člena našeho Sokolstva, aby položil k nohou Sokola kus veliký pravdy sokolské. Když tak jeden každý z nás učiní práce sama pak půjde lehce, hladce, neboť duší dobrou upřímnou máje člen s láskou v srdci přistoupí rád ku práci započaté našemi zakladateli. Měli bychom nahlédnout, že máme hodně velké povinnosti k našim zakladatelům, povinnosti k Sokolstvu vůbec, k živému předně, k mrtvému za druhé. Vlast volá nás zvláště ku povinnosti, neboť jí dluhujeme moc za prohršení se oproti ní samé. Nehodný je syn matky opustiv ji a činu svého nelituje a tím více nehodným synem je ten, když v jeho moci jest a on bol roditelky své nesnaží se zmírniti. Dluhujeme matce své život, život celý. Jen ten kdo dá život, má právo na život a co jsme dali my? M. Karbunický.

Long Island City, N. Y., 29. prosince.

Co nás potěšilo z naší poslední schůze jest, že náš starý a dlouholetý starosta zase přijmul úřad za předsedu naší jednoty to jest Sokol H. Truneček i ostatní znovu zvolení až na řadu dopisovatele, na kterého málem bratři zapoměli, tak jsem si myslel, že nebudou již žádného asi potřebovat, tu si vzpoměl Sokol Červený, že jim schází, tak jsem tomu přece jen neušel. Pročez vám bratři děkuji za zvolení a budu hledět toho, aby jste častěji o své

jednotě něco četli v našem "Sokole", neboť mezi mou dobou naši dopisovatelé spali. Několikrát jsem byl již tázan proč nic nepíšu, že po dlouhý čas nic nečetly tak jsem se musel omluvit, že jsem ten úřad nezastával ale pro příště, že jim vyhovím, neboť jsem seznal, že přece několik bratrů čte našeho "Sokola", list na jehož obsah můžeme býti hrdí.

Dále se musím zmínit, že zde máme odbočku Čes. Nár. Sdružení, jenom že na členství jsme slabí. Na osadu jak jest zde Čechů myslím, že nás není ani polovic, máme naději, že přece si dají říci a naše Sdružení sesílí při jasném vysvětlení.

Dále se musím zmínit o pokroku naší české školy v naší osadě. Na den 25. prosince za slunovratu pořádalo se pohostění, dárky našich školních dětí a zároveň klub Čes. Svobod. Mládeže co vyšli naší školu českou sehrály "Charleyova teta" pod dozorem Sboru Zástupců naší školy. Návštěva byla překvapující, že se sedadel nedostávalo, že místnost byla úplně vyplněna, tedy největší návštěva jakou u nás škola měla, jen co nás jaksi zarmoutilo, že dítě jak zní zpráva zástupce, že měli 260 balíčků dohromady a z těch bylo jen asi 100 z naší školy české pohostěno, zde aspoň měli rodiče důkaz, že jest i jejich povinností jestli jejich dítky neposílají do české školy, aby tak udělali, neboť měli důkaz před svým zrakem naší mládeže, který jim ukázal schopnost a pokrok školy naší. Pochvaly se jim dostalo, ano mnohý výstup musel být opakován. Uvádím jména Klubu Mládeže co hráli: V. Šimek, K. Křepela, F. Makarius, A. Vančura, J. Makariusova, A. Kotlubova, E. Svoboda, K. Vozáb, K. Strnadova, Josefa Makariusova, M. Vodkova. Vedli: Sokolové V. Peřina a Jos. Svoboda. Na zdar jim! Nezapomeňte na naše Šibřinky v sobotu, dne 27. ledna, přijďte všichni bude zas něco nového! Šťastný a veselý nový rok všem! Jos. Koutník.

Chicago, 2. ledna.

Opět jeden rok za sebou a nový na prahu. Splnil-li pak starý rok naše naděje a co očekáváme v roce příštím? Na toto dostalo by se nám odpovědi různých, neboť někdo spokojí se ku štěstí málem, kdežto jiný spokojen není nikdy.

Sokolstvu splněná naděje ta, že docíleno spojení! A jak bude dále? To záležitosti bude na nás jaké předsevzetí učinili jsme. Budem-li pracovati svorně pak můžeme očekávat dobré výsledky naší práce a dle toho jak pečlivě budeme vzdělávat to naše pole sokolské takovou též budeme mít sklizeň. V prosincových schůzích byly volby. Zvolení činovníci schopní a někde taky možno neschopní. Tu bude na každém jednotlivci, aby pomohl všude tam kde by vážlo radou i skutkem. Ani schopnému činovníku není možno někdy zastávat úřad svůj správně zahál-li při tom celek. Co platno by bylo trochu té dobré vůle u jednoho neb dvou, když nebylo nadšení všeobecné. Věřím, že osud si dělá každý sám a tu i zde v našich rukou leží osud Sokolstva a nás na každém záležitosti bude — co přinese nám rok nový.

Zahájili jsme prosincovou schůzi přednáškou "O významu "Čes. Nár. Sdružení". Poznaly jsme v br. Tvrzickém řečníka na kterém není znáti únavu ani po sedelší řeči a který dovede vzbudit nadšení a přesvědčiti, že pracovati ve prospěch Čes. Nár. Sdružení jest svatou povinností každého Čecha. Krátce řečeno přednáška byla dobrá a schůze byla navštívena také dosti četně, ale přec uznaly jsme všichni, že nehodilo se na tuto schůzi. Výbor totiž zapoměl, že na tento měsíc připadá volba, ten nejdůležitější bod pro celý sbor.

Přednáškou prodloužila se schůze a k volbě přikro-

čeno teprve, když blížila se půlnoc. Tu nedivme se, že vzdálenější odcházely a ty které setrvaly do konce, že staly se netrpělivy. Volba pak odbyta jak nejrychleji se dalo. Skoro lépe byla by se hodila přednáška ta na listopad, tu však počítaly jsme na přednášku o Fuegnerovi a zatím nebyla by bývala ani dost málo jedna na újmu druhé. Nu pozapomělo se a podruhé se zařídí vše jinak. Nyní se táží proč tak malý zájem o přednášku o Fuegnerovi vždyť přec u nás u Plzeňských pořádáme každoročně uctění památky J. Washingtona a míváme síň plnou? Vždyť vím, že i v našich schůzích bylo o tom jednáno by oslavovaly jsme též památky výročí našich předních českých mužů a žen. By vedle toho, že chceme býti dobrými dcerami této nové vlasti přec nezapomínaly jsme, že národ český má také své vynikající slavné muže a ženy. Ale vše nějak opět usnulo a nyní, když Vzdělávací Odbor s ochotou vyjde nám vstříc s podobnou myšlenkou a vybírá muže tak významného jako byl Jindřich Fuegner tu pěkně zůstanem doma. Ta hrstka těch, již byli přítomni jsou ti samí nadšenci co vídáme vždy při každé příležitosti a ti jichž povinnosti bylo býti přítomni nepřišli, o těch pomyslíme si, že nepočítají se mezi nás ze žádné lásky k věci sokolské, nýbrž pouze k vůli svému vlastnímu dobru čili jinak k vůli byznisu. Doufám, že nezastrašilo toto Vzdělávací Odbor a že příští sezonu bude opět pořádat přednášky ty samé, však nutno trochu dříve o tom psát. My pak přičiňme se agitací, aby aspoň u nás u Plzeňských Sokolek stalo se uctění památky J. Fuegnera každoročním zvykem jako jest oslava Jiřího Washingtona.

Přípravy k spojeneckému bazaru u nás jsou v plném proudu. Prodáváme pilně vstupenky neb výherní lístky, sbíráme mezi našimi Sokolicemi dárky a těšíme se, že zdar bude jistý.

Nově zvolené činovnice na rok 1917 jsou následující: Starostka O. Splavcová, tajemnice K. Kubičková, účetnice A. Vytlačílková, pokladnice M. Hůlková a dopisovatelka T. Nováková. Mnoho zdaru v příštím roce všem sokolským jednotám. Na zdar! Terezie A. Nováková.

Philadelphia, Pa., 3. ledna.

Nechci psát příliš často z toho důvodu, že považuji časté dopisování, nebo-li popisování různých zábav zbytečným plýtváním papíru a zabíráním místa věcem důležitějším. Okolnosti nutí mne však dostati tentokráte povinnosti své a poněvač vím, že všechny dopisy se čtou s největším zájmem doma, chci dnes napsati něco "domů".

O veřejném vystoupení našem, dne 31. prosince vyjádřím se stručně. Mělo především velký úspěch morální, neboť ukázalo se, že i Sylvestr dá se oslaviti způsobem ušlechtlejším, nežli jest několik více méně oplzlých výstupů a kupletů. Cvičení samo o sobě bylo pěkné. Sokolky jako vždy tak i tentokráte nejvíce zajímaly a zvláště oddíl s "tennisovými palkami" velice se zamlouval. Ovšem o lадném provedení cviků při takovém nedostatku místa nemůže býti ani řeči. Nemyslím, že bude nemístné podotknouti tu, že od té doby co sestra Abelesová převzala cvičení po zesnulém br. Pavlíkovi, pozorovati se dá, že dala by se z ní vypěstovati dobrá cvičitelská síla. Soustava cviků při veřejných svědčí o nadání ve směru tom; jest tu zapotřebí pouze trochu odborného vzdělání, kterého sám o sobě ovšem nikdo nabýti nemůže. Neškodily by tu zajisté návštěvy cvičitelského kursu, které však za stávajících poměrů ve skutek uvést se nedají z toho důvodu, že sbor našich Sokolek nenáleží dosud k žádné organizaci. A proto několik slov na uvážení. Nemá prý se cvičiti pouze k vůli nějakému tomu veřejnému, praví br. Čermák, předák náš a odborník, jehož slova všem Sokolkám klade na srdce sestra Česká z Baltimore ve

svých dopisech. A tož sestry drahé, což o připojení se k Nár. Jednotě Sokolské se u vás dosud nejednalo? Existujete co sbor již třetí rok, cvičíte dosti pravidelně, máte již i vlastní majetek a tu zajisté připojení k mocnému tělesu sokolskému by vás jen více upevnilo. Či chcete býti Sokolkami jenom k vůli titulu? Dnes, kdy sloučením Župy Fuegner-Tyršovy s naší Národní Jednotou učiněn snad první krok ku spojení veškerého Sokolstva slovanského v jeden celek, tu každá sebe menší jednotka napomůže ku jeho rozvětvení a zmohutnění. Není-li vám úplně jasno, jak si při kroku podobném počínati, tu dostačí dotaz na bratrskou jednotu vaši, jsem jist, že tato radou i skutkem mileráda bude vám nápomocna.

Pozoruje jednotu naši, zdá se mi jako bychom se zase jednou probouzeli k opětnému životu. Nasvědčuje tomu činnost, která počala se vyvíjeti poslední dobou. Nemyslím, že budu daleko od pravdy prohlásím-li, že hlavní podíl na tom nese asi náš nový cvičitel br. E. Prostředník. Jsem u jednoty již hezkých pár let a pozoroval jsem vždy, že to hlavní co nám scházelo, byl schopný a spolehlivý cvičitel. Každá jednotka, která chce kráčet ku předu, musí míti dobrého cvičitele. Takového nalezi jsme v br. Prostředníkovi. Nepřeháním, aniž chci někomu lichotit. V tom čase co dlí mezi námi poznali jsme jeho schopnost i spolehlivost a župní kurs, do něhož jest vyslán, jistě v mnohém ještě jej zdokonalí a proto bratři, když máme dnes to co dlouho jsme postrádali, hled'me si toho vážit. Jest místo cvičitele spojeno s velkou obětavostí, stojí mnoho námahy a mnoho času a každý řádný cvičitel zaslужuje, když nic jiného aspoň vděk a uznání. Dbejme toho, aby nestalo se naší vinou, aby jedenkrát znaven několikaletou bezvýslednou prací, roztrpčen naší netečností a lituje zmařeného času vystoupil z činnosti, jakž byli jsme již zažili.

Varujme se na příště i jednání takového, jež mohlo by jednotě naší býti ku škodě. Jako na př. záležitost nástěnné tabule, na které napsán byl rozvrh cvičebních hodin, kde jistí bratři svévolně smazáním několika písmen při slovech "če-kanci" a "Sok-olové" dali rozvrhu zcela jiný význam. Možná, že stalo se tak pouze pro zábavu a proto radím bratři, podobných žertů se vystříhejme. To jest zlehčování sebe samých. Kdyby něco podobného udělal někdo cizí, dejme tomu někdo nám nepřítelivého smýšlení, řekli bychom jednoduše "uličník". Avšak když udělají to Sokolové, bratři z našich vlastních řad, to bolí více. Nejen, že to budí trpkost u těch, jichž se to týká, to může míti špatné následky ještě na jiné straně. Podobné věci velice se šíří a rychle se ujímají zvláště u našich nepřátel, kteří pak nepropasou žádnou příležitost, aby mrzkou urážku podobnou nevetli nám ve tvář, ovšem že opeřenou notnou dávkou posměchu. A proto bratři, záleží-li vám na cti naší jednoty, volám ještě jednou "Varujte se!" Na zdar!

Jindř. Sýkora.

Chicago, Ill., 4. ledna.

— Činovníci jednoty Plzeňského Sokola pro rok 1917 jsou následující: starosta Bohumil Mikuta, náměstek Josef Babka, tajemník V. Holeček, pokladník A. Haller, účetní Robert Drda, náčelník J. Kratochvil, podnáčelník R. Lebduška, praporečník Al. Čada, dopisovatel Jos. Dvořák. Do sboru důvěrníků Jos. Babka a Jan Kostečka. Ostatní výbory a zástupci jmenování budou v první řádné schůzi v roce 1917.

— Nyní snad nám již nebudou lidé vytýkati, že se odnárodňujeme, když jsme si mohli ze svých chovanců, zde rozených mladíků, zvoliti nejhlavnější činovníky — a že úřady své a naši jednotu budou důstojně reprezentovati, není žádné pochybnosti.

— Veselo-komicko-tragická nehoda stala se dosluhujícím starostovi J. Bartuškovi při celoroční schůzi. Ve schůzi této podává obvykle starosta výroční zprávu o působení a stavu jednoty a br. Bartušek věren své povinnosti chtěl svému úkolu dostát a zprávu si napsal. Když nadešla očekávaná chvíle, br. Bartušek nasadil si trochu nervosně okuláry, několikrát si odkašlal, třesoucí se rukou vytáhl z náprsní kapsy listinu a postavil se ve vážnou pózu přednášejícího, za napjatého očekávání všeho členstva. Několikrát přelétl zrak jeho po obsahu listiny a pak ku veselosti všech pravil: "Bratři, musíte mi odpustiti. Já jsem zprávu asi zapoměl doma — toto jest pohřební řeč, kterou jsem měl dnes při pohřbu jednoho bratra."

— "Ples v táboře" pořádaný v prosinci vydařil se znamenitě a zdá se, že zábava tato drží nyní primát všech ostatních. Dne 10. února pořádáme velký maskarní ples.

— Kandidáti Plzeňského Sokola pro zastupitelstvo v novém Výkonném Výboru Americké Obce Sokolské jsou Jan Šiman, Jos. Čermák, T. Vonásek a Jos. Dvořák. Bude se voliti sedm zástupců a bratrům jednoty naší uloženo bylo, aby volili pouze nejschopnější a nejpovolanější, bez rozdílu na tom, ku které jednotě náleží.

— Minulý měsíc zemřeli nám dva záslužní členové a sice Karel Bárta a Václav Kleňha, oba dlouholetí členové jednoty naší. Památce jejich budiž čest!

Na zdar!

Jos. Dvořák.

New York, 4. ledna.

Vždy s radostí píš do "Sokola", když mohu něco milého povědět o činnosti té naší sokolské družiny a zároveň i o práci toho našeho českého New-Yorku. Na předním místě o čem se musím zmíniti, jest o bazáru Čes. Nár. Sdružení. Co práce a příprav jen, aby se co nejlépe vydařil. Bazár zahájen byl dne 10. prosince 1916 a trval přes celý týden. Nechej se rozepisovat o vkusném a praktickém zařízení, o krásných dekoracích, národních krojích, o tom nadšenému ruchu a zářících obličejích jednoho každého, přišli všichni položit tu hřivnu na oltář vlasti, přišli všichni dle možnosti pomoci té naší zubožené Matičce! Zvláště sokolský stánek těšil se velké pozornosti a sestry naše společně se sestrami Děln. Sokola, se svými starostkami v čele, byly vzorem neunavné činnosti. Neznajíce rozdílu barevné košile, všichni pracovali svorně, majíce na zřeteli společný účel. Stánek náš byl uspořádán jen z darů našich, společně s Děln. Amer. Sokolem a okolními jednotami. Sestry většinou přispěly nějakým darem, za což jim jménem sboru vzdávám vřelý dík. Úhrnný výtěžek bazáru obnáší kolem \$22,500. Stan sokolský přinesl sám, jak mně bylo zděleno pokladnicí stánku ses. starostkou Annou Veselou čistých \$1,869.95. Jest to pěkná ukázka neunavné píce ve prospěch věci národní. Však dosti o bazáru, též se musím zmínit o činnosti naší ve cvičení.

V předvečer dne díkůvzdání sestry cvičenky provedly velmi zdařile pod velením br. evič. A. Myslivečka cvičení prostrná s ozdobnými kroky a tanci na našem plesu. Jen mne překvapil ten malý počet, nevím co jest příčinou, zdali sestry ztratily zájem o veřejné vystupování aneb ochabla činnost ve cvičení.

Též se sestry účastnily ruského bazáru, kde provedly opět cvičení, jež dle zpráv v časopisech se velice zamlouvalo.

Dne 26. prosince sbor uspořádal zábavu pro tu naši malou drobtinu. Nemohla jsem se sama účastniti, ale jak jsem doslechla, líbilo se to těm malým velice. Dítka měly vkusný program a zároveň dostalo se jim pohostění. Výbor, který zábavu tu uspořádal, zajisté zasluhuje dík a uznání za práci, s kterou naevičil dítka jednoaktovce a rozdílným solovým výstupům.

V poslední schůzi se přihlásila celá řada sester co posluchaček do kursu Župy Východní. Velice nás těší, že sestry mají tak velký zájem a sbor zajisté se vynasnaží co nejvíce, nelituje vydání, jak bylo též připomenuto v poslední schůzi jen, aby sestry ty, které schopné jsou, věnovaly tu největší pozornost a učily se co nejvíce názvosloví a s veškerým zájmem sledovaly vše co v přednáškách jim bude předloženo. Nejpilnější sestry mají být odměněny, jak bylo ve schůzi ustanoveno, ale jedna každá sestra posluchačka má mít v paměti, že ta největší odměna za její píli bude, když se vycvičí na schopnou cvičitelku, kterých tak mnoho postrádáme!

Pomůcky pro ženy cvičitelky máme tak dobré, o to se postaral zvláště br. J. Čermák, který napsal tak výtečné knihy, jako jest "Ženský těloevik", a poslední kniha jeho "Cvičení muželi". Kniha ta byla vydána nákladem Ústř. Tech. Odb. neměla by scházeti ve sbírce žádného cvičitele neb cvičitelky. Sbor náš objednal knihy ty na žádost našich cvičitelů, kteří shledali velmi pěknou soustavu cvičení těch, jež lehkou k porozumění pro začátečnicki i pro pokročilé jsou. Kniha obsahuje celou řadu pěkných kruhů, spojených s cvičením prostných, s vhodnou naukou názvosloví. Odporujeme ji co nejvíce všem našim cvičitelům a cvičitelkám.

Na zdar!

Marie Šimůnkova.

PÍSEMNICTVÍ.

List, který bude mít své jméno podle čepice.

Bude to Horkého "Poděbradka"! Již dlouho se mluvilo o tom, že spisovatel Horký, který před několika týdny přijel k nám do Ameriky, bude zde vydávat vlastní svůj list. Vědělo se též, že Horký nechtěje se vázati na žádnou redakci denního listu, činí již tiché, ale pilné přípravy k vlastnímu samostatnému podniku. Nevědělo se však nic bližšího, kde nový list má vycházet a jak bude vypadat. Na otázky, kde se usadí, Horký odpovídal: "V Novém Yorku. Protože odtamtud je blíž do Prahy..." Na otázku, jaký má do listu kapitál, dával odpověď: "Neodvislost." A k dotazům, jak nový list se bude jmenovat, odpovídal s úsměvem: "Podle čepice." A je tomu skutečně tak. Dnes poprvé Horký, autor populární výzvy "Ted' anebo nikdy", dává do veřejnosti, že jeho list bude mít originelní, ale prosté, staročeské jméno "Poděbradka". Dojímavá a junácká ta čapka, kterou Češi nosili v nejkrásnějších dobách svého probuzení, svého štěstí, svého mládí! Pod tou čapkou bílé hlavy cítily se mládeže a byly poctivé. Horkého "Poděbradka" už pouhým svým jménem mluví sama za sebe: Ona značí návrat ke staročeskému mládí, návrat k Palackému a Havlíčkovi, návrat k čestnosti. Nový, veskrze neodvislý Horkého list bude čtrnáctidenníkem a první číslo vyjde v měsíci lednu příštího roku. "Poděbradka" bude přeprstrá a obsahově tak všestranná, že každý, od chicagského mládíka až po bělovlasou texaskou farmářku, najde v ní v každém čísle pro sebe něco nového. Bude to list všech, o všem a pro všechny, Horký sám bude vyplňovati list z největší části, ale pravidelně bude mu přispívat i Vojta Beneš a nejčelnější předáci zahraniční, nehledě k jiným nadaným spolupracovníkům. Nebude chyběti ani satira a satirické kresby, provázené řezavým, časovým vtipem. Znamenití malíři Kupka a Preissig, kromě ostatních nadaných jiných budou spolupracovníky. Tím způsobem "Poděbradka", řízená Horkým, bude skutečně něco literárně a novinářsky znamenitého. Půlroční předplatné na "Poděbradku", která i co do jakosti papíru a co do typografické úpravy bude vypravena vzorně, obnáší \$1.25. Na celý rok \$2.50. Předplácejte již nyní, abyste vydavateli usnadnili rychlé

obdržení poštovní dopravy druhé třídy. Předplatné od jednotlivců money-order, předplatné hromadné bankovním čekem. Obchodníci se prosí, aby si dopsali o insertní sazby. Adresa pro předplatné a pro všecku korespondenci: Karel Horký, 531 First Ave., Astoria, Long Island, N. Y.

Krásný, umělecky provedený obraz titulní zdobí kalendář "Jugoslavia", jakž vydán byl v jazyku srbském Ivanem R. Palandičem, vydavatelem "Balkánského Světa" a "Ujedinělé Srbie" v Chicagu, Ill., 318 So. Canal St. Obsah knihy této velice pěkně upravené jest bohatý a ilustrace původní a velice dobře provedené, ba shledáváme se tu i s mnohou srbskou známou nám tváří pracovníků a junáků srbských, jakož i příznivců vzájemnosti slovanské, vedle obrazu naší Česko-Americké družiny lékařů, ošetřovatelů a ošetřovatelek, jakž byli jsme roku 1914—1915 šlechtnou podporou obě. Johna W. Frothinghama v nešťastné Srbsk. Úvodní obraz srbských sirot na troskách domoviny jest kreslen výstižně, pak již jsou tu obrazy krále Petra, následníka Alexandra, přítele našeho Pašiče i vojvodu Putnika, vyslance Mijatoviče, s nímž nedávno zde jsme se seznámili, jakož i s paní Parkhurstovou atd. Nalézáme tu i pohled na zlatou, slovanskou Prahu, vedle ukázek z bojišť evropských a z Balkánu zvláště. Jednotlivé články a povídky jsou nejen poučné, ale vlasteneckého rázu, kdežto řada básní dýše přímo nadšením pro příští volnou Srbsk a velikou Jihoslavi, jichž osvobození poslední krupěj krve srbské věnována býti má. Palandič vydal vedle tohoto kalendáře i Sbírkou válečných písní vojáků a básníků srbských i musíme přiznati, že vykonal tím dílo dobré, jež i po stránce odborné obtož.

"Čertík" jest humoristický a satirický lístek slovenský, naprosto volný a svobodomyšlný i pokrokový. Jsou tu i svérázné ilustrace a povedené veršiky pořadatele Juliuse M. Pletenika i jiných vesměs nakloněné hnutí za samostatnost československých zemí. Předplatné obnáší \$1.25 ctů ročně. Adresa: Čertík 224 E. 74th St. New York, N. Y. Kdo se chceš pobavit a někdy i zasmáti od srdce žertu i vtipu povedenému, zde jest příležitost.

Není těch sokolských knížek mnoho, jež ob čas se u nás vydávají, však v době poslední, kdy odkázání jsme, abychom tak děli více méně na vlastní tvorbu, mnohé dobré v písemnictví našem se vyskytlo a po stránce odborné snese již i přísnější měřítko. Tentokrát zmíniti se dlužno o "Česko Americkém Sborníku Sokolském" na rok 1917, jakž nákladem a pořadatelstvím br. Paskovského i Vonáška vyšel v úpravě velice slušné a v obsahu opravdu vybraném. Cena padesát centů jednoho výtisku. Jest tu část' kalendářní se seznamem důležitých udalostí památných i ze sokolského života na každý téměř den v roce, pak již následuje několik pěkných ilustrací, Náčrt dějin Plzeňského Sokola br. J. Dvořáka, Náčrt dějin Sokola Slovanské Lípy br. T. Vonáška, obrázky z Prahy s podobou Tyršovou, Župa Fuegner-Tyršova br. D. Nováka, Přehled činnosti jednot N. J. S., br. T. Vonáška, Jednota Dělnícko Amerických Sokolů, Spojení Sokolstva Amerického, O pořádání sokolských akademií br. J. Paskovského, s krásnými obrazy, soch a p., pojednání "Cvičitel br. J. Čermáka, Naše budoucnost br. J. Sedláka, Právní rádec, Řád sboru cvičitelského, První pomoc br. Dr. J. Rudiše-Jičínského, O maskách a divadelním líčení br. L. Dvořáka, Adresář Slovanských Jednot, Zápisník atd. Tisk obstarala Česká Tiskárna, Kedzie ave., Chicago, Ill. Doporučujeme jednotám sokolským vůbec, aby knížечku tu úhlednou a v kapesním formátě vydanou si opatřily, cvičitelové, vedoucí a náčelníci i cvičitelky a náčelnice najdou tu mnoho užitečného co by měli znáti a pomůcky, jež by zdělití měli se svěřenými jim cvičenci aneb cvičenkami, ba i žactvem obého pohlaví.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O PRAVIDELNÉ SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S.,
konané, dne 29. prosince 1916.

Schůzi zahájil starosta br. Šiman za přítomnosti 18 zástupců. Nepřítomni byli bři: Dr. Mueller, Pecival, Čapek, Továrek a sestry Šístková, Štěpánková, Pertlová, Splavcová a Šlaufová. Omluven br. Dr. Mueller a sestry Šístková, Splavcová a Šlaufová.

Zápis o pravidelné schůzi, ze dne 27. listopadu, přijat jak byl čten.

Čten dopis od zajatce E. T. ze Sicilie, v němž děkuje za zaslání "Sokola Amerického" a seznamuje s trudnými poměry v zajateckých táborech. Poděkování přijato a dopis odkázán br. pořadateli k použití.

T. J. S. Bratři Osvěty v Scio, Ore., oznamuje znovu utvoření jednoty tamtéž a žádá o přijetí do N. J. S. Usneseno žádosti vyhověti a jednatel poukázán ostatní vyříditi.

T. J. S. New York zaslala dopis, v kterém oznamuje, že znovu uvážila návrh týkající se věnování jmění N. J. S. Č. N. S. a zaslala opravený návrh znějící, aby část jmění N. J. S. byla věnována Čes. Nár. Sdružení. Jelikož uznáno, že nebylo by možno do ukončení úřední lhůty V. V., která končí koncem ledna hlasování provésti, usneseno odkázati návrh novému Výk. Výboru Sokolské Obce v Americe.

T. J. S. Waco, Tex., zaslala dopis, v kterém žádá bližší objasnění týkající se povinností úředníků. Odkázáno jednateli k zodpovězení.

T. J. S. Granger, Tex., zasílá zprávu a slibuje zaslati poplatky ihned po celoroční schůzi. Vzato na vědomí.

Tyto další jednoty zaslaly výsledek hlasování o sloučení, které jest vesměs kladné: Sokol Rozvoj, Chicago; T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; Sokolky Renata Tyršova, Cedar Rapids, Ia.; T. J. S. Oklahoma City; Sokolky Libuše, So. Omaha; T. J. S. Oakland, Cal.; T. Sbor Dívek a Paní v Long Island City; Sokolky Tábor Slov. Lípy, Chicago; T. J. S. Žižka, Dallas, Tex.; T. J. S. Little Ferry, N. J.; Sokolky Libuše, Dallas, Tex.; Sokolky Clarkson, Neb.; T. J. S. Philadelphia; T. J. S. Iowa City; T. J. S. Westfield, Mass.; T. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. Y.; T. J. S. Schuyler, Neb.; T. J. S. Newark, N. J.; T. J. S. Čech, Cleveland; T. J. S. Ord, Neb.; T. S. Dívek a Paní v Newark, N. J.; T. J. S. Tyrš, Omaha; T. J. S. Lorain, O.

Usneseno, aby následující jednoty, které již po delší čas neplatí své příspěvky k N. J. S. a nestává naděje, že by chtěly tak v budoucnosti učiniti, byly ze seznamu N. J. S. vyškrtnuty: T. J. S. Vrchlický, Marshalltown, Ia.; Sokolky Vrchlický, Marshalltown, Ia.; T. J. S. Lev, Bridgeport, O.; T. J. S. Hawthorne, Ill.; T. J. S. Houston, Tex.

Zástupce T. J. S. Berwyn br. Špaček předložil směnkou na částku \$200.00, které jednota dluží. Táž předána k držení br. pokladníkovi.

Společný cvičitel br. Sedlák zaslal zprávy z Oklahoma City o činnosti v Župě Západní. Zprávy odkázány Ústř. Tech. Výb. Svazovému.

T. J. S. Fuegner-Tyrš, So. Omaha, zaslala další dopis o úrazu člena při cvičení, a táže se, může-li V. V. nějakým způsobem jednotě v tomto případě pomoci. Usneseno odpověděti, že jelikož se poranění nestalo při pravidelných závodech neb cvičení, nemá V. V. práva z fondu ničeho povolit.

Následující chicagské a okolní jednoty zaslaly jména čekatelů do nového Výkonného Výboru: T. J. S. Karel

Jonáš, Cicero, Ill.: Kubec, Svoboda, Kinšt, Chobotský, Tesar; Plzeňský Sokol: Šiman, Čermák, Vonásek, Dvořák; Sokol Tábor Slov. Lípy: Lang, Vlk, Procháška, Černý, Kubů, Kožíšek, Lahoda; Sokol Chicago: Roubal, Brouk, Krátký, Paskovský; Sokol Čes. Americký: Dr. Mueller; Sokol Rozvoj: Matas, Fišer; Sokol Berwyn: Špaček; T. J. S. Čechie: Chmatal, Křišťan; Plzeňské Sokolky: Nováková, Splavcová, Kalíková; Sokolky Chicago: Štěpánková, Havránková, Hlaváčková; Sokolky Rozvoj: Ringlová, Gregorová, Šístková; Sokolky Tábor Slov. Lípy: Šlaurová, Bílková, Pertlová. T. J. S. Oak Park oznámil dopisem, že se vzdává práva čekat navrhnutí. Br. jednatel požádán vystaviti dle tohoto seznamu volební lístek a rozestlati jednotám s podotknutím, aby do příští schůze V. V. výsledek hlasování oznámily.

Br. jednatel oznámil, že výsledek hlasování o návrhu na sloučení jest jednohlasný pro spojení. Hlasů pro sloučení odvedeno 701. Proti žádné. Z těchto bylo oprávněných hlasů 659. Nutných k rozhodnutí 438 hlasů. Následkem tohoto oznámení prohlásil br. starosta návrh na sloučení za přijatý N. J. S. a uložil br. jednatelem, aby oznámil výsledek Župě Fugner-Tyršově, a požádal o zřízení výsledku hlasování od téže. Jednatel pověřen počítati další došlé hlasy do 31. prosince.

Plzeňské Sokolky zaslaly objednávku na 10 výtisků knihy "Kroužení kuželi", která byla odkázána jednatelem k vyřízení.

Br. Vlk, zástupce do Č. N. S. vybídl zástupce, aby ve svých jednotách agitovali pro velkou účast na českém dnu na bázu Spojenců v Chicagu.

Zástupce do Č. S. Pomocného Výboru br. Šiman oznámil, že mu nebylo možno navštívit poslední schůzi onoho tělesa a vyzval br. Jičínské, aby podal o schůzi zprávu, což tento obšírně učinil.

Vzhledem k blížícímu se ukončení činnosti Výk. Výb. N. J. S., uzavřeno, aby starosta, jednatel a tajemník vystavili inventář majetku Nár. Jed. Sokolské.

Br. Lang odevzdal \$40.00, kteroužto částku dosud vybral za prodané výherní lístky na obraz ve prospěch Č. N. S. a navrhuje, aby vylosování obrazu bylo odloženo na dobu tří měsíců. Návrh přijat a peníze prozatímně odevzdány br. pokladníkovi.

Br. jednatel oznámil, že br. Dr. Jičínský vypracoval fyziologický podklad moderního tělocviku a doporučuje vydání tohoto díla. Usneseno odložit Výk. Výboru nastávající Obce Sokolské v Americe.

Zpráva jednatele za měsíc prosinec zní jak následuje:

Příjem v prosinci.

T. J. S. Schuyler, příspěvky.....	\$ 49.85
T. J. S. Montgomery, Minn., příspěvky.....	27.00
T. S. D. a P. v New Yorku za 10 výtisků "Kroužení kuželi".....	12.50
Prostředník E., Philadelphia, Pa., za knihy....	.89
T. J. S. Newark, N. J., příspěvky.....	32.65
Kopecký Fr., Omaha, Neb., za cvič. tab.....	10.00
Sokolky Dallas, Tex., přisp. 3.65, do f. sj. 2.60	6.25
T. J. S. Žižka, Dallas, Tex., příspěvky.....	12.45
Sokolky Clarkson, Neb., příspěvky.....	3.15
T. J. S. Omaha, Neb., příspěvky.....	59.25
T. J. S. Brainard, Neb., příspěvky.....	12.55
T. J. S. Fugner, Long Island, N. Y., příspěvky	
18.90, do fondu sjezd. 6.10.....	25.00
Bílý Ant., Cleveland, O., Cvič. tab.....	1.50
T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans., příspěvky....	4.50
T. J. S. Westfield, Mass., příspěvky.....	9.60
T. J. S. Čechie, Chicago, Ill., příspěvky.....	30.85

Svoboda, Detroit, Mich., Cvič. tab.....	2.25
T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kans., přisp.	12.60
T. J. S. K. Jonáš, Abie, Neb., příspěvky.....	6.30
Rendl Fr., Dallas, Tex., Krouž. k. a Cvič. tab.	2.50
T. J. S. Čech, Cleveland, O., příspěvky.....	53.50
Tábor Slov. Lípy, Chicago, Ill., Č. N. Sdružení	25.00
T. J. S. Palacký, Detroit, Mich., za Krouž. K. a Cvič. tab.	3.75
Průcha Fr., Chicago, za oznámku.....	25.00
T. J. S. K. Jonáš, Cicero, Ill., příspěvky.....	165.05
Sokolky Crete, Neb., příspěvky.....	2.75
T. J. S. Omaha, příspěvky.....	119.57
Matušák, Irwington, Pa., za Hej Slov.....	3.00
T. J. S. New Prague, Minn., za příspěvky.....	55.50
T. J. S. Howells, Neb., příspěvky.....	22.50
T. J. S. Lorain, O., příspěvky.....	21.20
Sokolky Tábor Slov. Lípy, příspěvky.....	8.95
Plzeňský Sokol, Chicago, příspěvky.....	136.60
T. J. Sokol Blesk, Baltimore, Md., příspěvky..	62.65
Česko-Amer. Sokol, příspěvky.....	91.30
T. J. S. Tyrš, Waco, Tex., příspěvky.....	45.60
Matuška F. B., Valley Center Sak., Canada..	1.25
T. J. S. Prague, Okla., za výt. Cvič. tab.....	2.50
T. J. S. Rozvoj, příspěvky.....	19.60
T. J. S. Berwyn, příspěvky.....	27.30
T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Ore., zápisné.....	5.00
Na výherní obraz.....	40.00
Úrok.....	2.90

Celkem\$1,262.11

Vydání v prosinci.

Ček čís.

129 Národní Tiskárne za tisk prosincového "S. A." 241.75, jeho roznášku 51.85.....	\$ 293.10
130 Národní Tiskárne za tisk dopisnic a obálek pro red. "S. A.".....	4.50
131 Dr. J. Rudiš-Jičínský, redakci pros. "S. A.".....	45.00
132 J. Čermák za red. Tech Hlíd. v pros. "S. A.".....	15.00
133 The Franklin Co., za štočky do pros. "S. A.".....	8.83
134 J. Hodr za bronzový závodní odznak....	2.50
135 České Národní Sdružení příspěvky od Tábor Slovanské Lípy, Sokolek Rozvoj a T. J. S. La Crosse	45.10
136 Národní Tiskárna za štočky pro květnové číslo "S. A.".....	11.70
137 Procenta z oznám. J. Černý, Astoria, N. Y.	6.25
138 Dr. J. Rudiš-Jičínský, poštovné za rok 1916	12.44

Celkem\$ 444.42

Příjem v prosinci:

Příspěvky	\$1,115.37
Zápisné	5.00
Do sjezd. fond... ..	8.70
Úrok z banku... ..	2.90
Předpl. na "S. A."	1.25
Oznámky	25.00
Knihy	3.89
Č. N. S.....	65.00
Ú. T. O.....	35.00

\$1,262.11

Z min. měs.....\$3,986.09

Celkem\$5,248.20

Vydání 444.42

Za pokl. na hotov.\$4,803.78

Vydání.

Tisk "S. A.".....	\$ 241.25
Doprava	51.85
Redakce	60.00
Štočky	20.53
Proc. z ozn.....	6.25
Ze závodů	2.50
Pošt. red. "S. A."	12.44
Tiskopisy red.S.A.	4.50
Č. N. S.....	45.10

\$ 444.42

Finanční stav N. J. S.

Dluhopisy	\$ 3,000.00
Směnečné pohledávky	1,525.45
Hotovost v pokladně	4,803.78
Záloha na nářadí	735.61

Celkem\$10,064.84

Fondy:

Sjezdový	\$1,707.93
Sjezdový směn. pohl.	109.00
N. J. S.	300.00
Úrazový	404.00
Kurový	54.85
Ú. M. Š.	6.20
Č. N. S.	40.00
Č. A. O. S.	38.42
Různé	15.15

\$2,675.55

Ad. Vlk, tajemník.

ZÁPIS O SCHŮZI Ú. T. O. Č. A. O. S.,

konané, dne 7. ledna 1917.

Schůzi zahájil br. Paskovský za přítomnosti bři. Je-bavýho, Pokornýho, Paula, Čermáka, Pecivála, Slívy, se-stry Webrové a T. Vonáška. Zápis o minulé schůzi přijat. Čten dopis Ústř. Tech. Odboru Župy Východní a po vy-světlení k němu podaném jednatelem ohledně financí a kroků, které učinil pro získání potřebné pomoci, usneseno požádati V. V. N. J. S. o zálohu \$300.00, než do pokladny Ú. T. O. Č. A. O. S. bude odevzdán poplatek za členy. Čten dopis Ústředního Výboru Župy Severovýchodní a od-kázán jednatelem k dalšímu vyřízení. Čtena zpráva společ-ného cvičitele br. J. Sedláka a přiložený účet znějící na služné za prosinec \$60.00 a cestovné s útratami znějící na \$73.82 a poukázán k výplatě. Br. Drassal dopisem vy-světluje obtíže cvičitelů v různých jednotách minnesot-ských s předpokladem, že je tomu i jinde, doporučuje vy-dání obrazů fotografických všech posic cvičení prostných co pomůcku nejvýhodnější — obrazy by mohly být pro-vázeny popisem českým i anglickým. Dopis podroben roz-pravě, ale konečně uznáno, že v době přítomné není možno něco podobného podniknouti. Br. Čermák zděloval, že by k své knize "Cvičení dorostu" již připravuje do tisku při-dal i slovníček česko-anglický když by se odhodlal vydati ji zde, když by však byla vydána v Čechách sestavil by slovníček zvlášť pro "Sokol Amer." Jelikož žádost členů Ú. T. O., aby knihu dal k vydání zde úplně neodmítl, od-kázáno další vyjednávání s ním ohledně toho nově zříze-nému příštím Ú. T. O. S potěšením na vědomí vzato zdělení bra. G. Kašpara, náčelníka Župy D. A. S., že bude dbáti toho, aby cvičeno bylo ve všech jednotách dle Cvič. tabulek. Jednáno o tom jak pomoci T. J. Sokol K. Jonáš v Cicero k získání cvičitele a br. Pokorný a sestra Webrova projevují ochotu vypomoci podle toho jak jim čas dovo-luje. Dále jednáno o hřišti pro tenis a členové mají se po příhodném místě poohlédnout. Účet bra. Paskovského za služné za rok 1916 na \$25.00, psaní diplomů vítězům v mimořádných závodech Župy Střední znějící na \$1.20 a za poštovné v měsících září, říjen, listopad a prosinec v obnosu \$4.80 poukázán k výplatě. Účet jednatele za služné \$50.00 a poštovné se zásilkami knih od září do 7. ledna v obnosu \$14.42 též poukázán k výplatě. Příjem za knihy v měsíci prosinci byl\$35.00 Z minulého měsíce 3.12

Celkem\$38.12

Vydání: J. Sedlák	\$133.82
Paskovský	31.00
Vonášek	64.42
Celkem	\$229.24

Pohledávky za knihy:

J. Havel: Krouž. kuž. 12 výt.	\$ 15.00
Plzeňské Sokolky 10 výtisků	12.50
Paskovský 1 Kr. K. a 1 Tab. cvič.	2.75
Župa Severových. 25 Kr. k. a 20 Tab. cvič.	31.25
Matasovský, Pitt. Kr. k.	1.25
Bursík, St. L. Cvič. tab.	1.25
Staněk Fr. Kazaň, Rusko, Kr. k.	1.25
Župa Vých. Č. A. O. S. 20 Krouž. Kuž., 12 Cvič. a 12 Cvič. tab. poslaných v srpnu, celkem.	55.00
Celkem	\$120.25
Sepsal	T. Vonášek.

ZÁPISKY ZE SCHŮZE T. O. ŽUPY VÝCHODNÍ Č. A. O. S.

konané, dne 24. prosince 1916.

Schůzi zahájil náč. br. V. Šolc za přítomnosti bři. Ant. Myslivečka, Jana Klečky, Frant. Váně, J. Gregora a Jos. Kolmana. Nepřítomní: bři. Vozáb, Kubát, Jettmar a sestry Dietrichová a Jirsová.

Zápisky z minulé schůze čteny a přijaty.

Br. jednatel předkládá posudky výboru prostných cvičení Ú. T. O. zaslané k prozkoumání, jakož i zděluje, že obdržel další tech. pomůcky pro cvičitele jako cvičební rozvrhy a tabulky, kroužení kuželi vydané Ú. T. O., pro-čež usneseno, aby veškeré sbory a jednoty, jež oné po-můcky dosud nemají si je objednaty u jednatele Župy Východní a dle rozvrhu od 1. ledna se řídily. Usneseno požádati výstavku všech telocvičných knih a pod. při pří-ležitosti cvičitelského kursu, jenž započne 6. ledna 1917. Vedení této výstavky si vzal na starost br. náč. V. Šolc. Usneseno požádati br. Dr. Radu, aby uspořádal několik přednášek při kursu o zdravotvědě. Dále usneseno, že žádný sbor neb jednoty v Župě Východní zastoupená nesmí bez svolení T. O. se na žádném veřejném vystoupení po-dílet.

Usneseno svolati mimořádnou schůzi na den 6. ledna ku zahájení cvič. kursu a přivítání všech posluchačů.

Načež schůze br. náčelníkem ukončena.

G. Kašpar, jednatel.

VÝSLEDEK HLASOVÁNÍ

o návrhu spojení N. J. S. se Župou Fuego-Tyršovou.

	Počet členů	Počet hlasů
Fuego, Long Island, N. Y.	63	6
Blesk, Baltimore, Md.	209	21
T. J. S. Newark, N. J.	59	6
Svornost, Bronx, N. Y.	34	3
T. J. S. New York, N. Y.	515	51
Philadelphia, Pa.	44	4
Westfield, Mass.	32	3
Little Ferry, N. J.	92	9
Bohemia, Long Island.	11	1
East Islip	23	2
Schenectady	65	6
T. J. S. Cleveland.	199	20
T. J. S. Čech.	176	18
T. J. S. Budivoj.	60	6
T. J. S. Podlipný.	100	10
T. J. S. Lorain, O.	18	2
T. J. S. Říp, Pittsburgh.	51	5
T. J. S. Lev, Bridgeport, O.	14	1

T. J. S. Irwin, Pa.	25	2	Sokolky Vrchlický	—	—
Plzeňský Sokol, Chicago	400	40	Sokolky Renata Tyršova	80	8
T. J. S. Chicago	372	37	Sokolky Omaha	70	7
T. J. S. Čechie	105	10	Sokolky Libuše, So. Omaha	37	4
T. J. S. Tábor Slov. Lípy	343	34	Sokolky Tyrš, Omaha	89	9
T. J. S. Rozvoj	61	6	Sokolky Clarkson, Neb.	26	3
Česko-Americký Sokol	81	8	Sokolky Vlastenky, Schuyler, Neb.	22	2
T. J. S. Oak Park	61	6	Sokolky Libuše, Crete, Neb.	56	6
T. J. S. Hawthorne	—	—	Sokolky Dallas, Tex.	31	3
T. J. S. Berwyn	76	8	Sokolky San Francisco, Cal.	26	3
T. J. S. Jonáš, Cicero, Ill.	269	27	Sokolky Portland, Ore.	36	4
T. J. S. Manitowoc	28	3	Sokolky Malin, Ore.	22	2
T. J. S. St. Paul	78	8	Sokolky Iowa City	11	2
T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.	190	19	Sokolky Los Angeles	25	2
T. J. S. Milwaukee, Wis.	159	16		7743	777
T. J. S. Edwardsville, Ill.	23	2	Celkem členů 7743, hlasů 777, nehlasovaly 118=659.		
T. J. S. Iowa City, Ia.	32	3	Potřebný počet na dvě třetiny 438, pro se vyslovilo 659 hlasů.		
T. J. S. Owatonna, Minn.	47	5	Hlasy nepočítané pro dluh:		
T. J. S. Minneapolis, Minn.	37	4	T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.	10	
T. J. S. Vrchlický	—	—	T. J. S. Lev, Bridgeport, O.	1	
T. J. S. St. Louis	182	18	T. J. S. Oak Park, Ill.	6	
T. J. S. Montgomery, Minn.	46	5	T. J. S. Hawthorne, Ill.	—	
T. J. S. New Prague, Minn.	30	3	T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.	19	
T. J. S. Hopkins, Minn.	28	3	T. J. S. Edwardsville, Ill.	2	
T. J. S. La Crosse, Wis.	30	3	T. J. S. La Crosse, Wis.	3	
T. J. S. K. Jonáš, Abie, Neb.	21	2	T. J. S. Žižka, Bruno, Neb.	—	
T. J. S. Žižka, Bruno, Neb.	—	—	T. J. S. Clarkson, Neb.	6	
T. J. S. Crete, Neb.	86	9	T. J. S. Havlíček, Ennis, Tex.	2	
T. J. S. Omaha, Neb.	196	20	T. J. S. Granger, Tex.	2	
T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb.	139	14	T. J. S. Žižka, Dallas, Tex.	5	
T. J. S. Plattsmouth, Neb.	49	5	T. J. S. Komenský, Guy, Tex.	2	
T. J. S. Schuyler, Neb.	88	9	T. J. S. Tyrš, Waco, Tex.	3	
T. J. S. Fugner-Tyrš, Omaha, Neb.	134	13	T. J. S. Houston, Tex.	7	
T. J. S. Dodge, Neb.	45	4	T. J. S. Rosenberg, Tex.	1	
T. J. S. Clarkson, Neb.	64	6	T. J. S. San Francisco, Cal.	11	
T. J. S. Howells, Neb.	38	4	T. J. S. Oakland, Cal.	2	
T. J. S. Ord, Neb.	15	1		86	
T. J. S. Ravenna, Neb.	16	2		32	
T. J. S. Praha, Prague, Neb.	77	8		118	
T. J. S. Brainard, Neb.	19	2	Hlasy neposlaly:		
T. J. S. Black Wolf, Kans.	21	2	T. J. S. New Prague, Minn.	3	
T. J. S. K. Jonáš, Wilson, Kans.	10	1	T. J. S. Howells, Neb.	4	
T. J. S. Oklahoma City, Okla.	28	3	T. J. S. Praha, Neb.	8	
T. J. S. Prague, Okla.	36	4	T. J. S. Brainard, Neb.	2	
T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans.	14	1	T. J. S. Black Wolf, Kans.	2	
T. J. S. K. Havlíček, Ennis, Tex.	25	2	Sokolky Vlastenky, Schuyler, Neb.	2	
T. J. S. Granger, Tex.	24	2	Sokolky Libuše, Crete, Neb.	6	
T. J. S. Žižka, Dallas, Tex.	47	5	Sokolky San Francisco, Cal.	3	
T. J. S. Komenský, Guy, Tex.	23	2	Sokolky Los Angeles, Cal.	2	
T. J. S. Tyrš, Waco, Tex.	33	3		32	
T. J. S. Fort Worth, Tex.	25	2	***		
T. J. S. Houston, Tex.	74	7	NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.		
T. J. S. Galveston, Tex.	7	1	— Do T. J. S. Dívek a Paní v Newark, N. J., přijaty		
T. J. S. Rosenberg, Tex.	15	1	byly Emilie Dvořáková, Eva Fabiánová, Marie Noherská.		
T. J. S. San Francisco, Cal.	107	11	— Do T. J. S. Schenectady, N. Y., přijati byli: Václav		
T. J. S. Oakland, Cal.	18	2	Horníček a Ignác Horák. Vyloučen pro neplacení K. Horna.		
T. J. S. Portland, Ore.	28	3	— Ze Sokolské Jednoty Blesk v Baltimore vystoupil		
T. J. S. Los Angeles, Cal.	25	2	Anton Zeman.		
T. J. S. Malin, Ore.	20	2	— Do sboru Sokolek Blesk, Baltimore, přijaty byly:		
T. S. D. a Paní N. Y.	265	26	Katie Chladová a Ella Hromadníková. Vystoupila Marie		
Sokolky Blesk, Baltimore, Md.	33	3	Rokosová. Zemřela Františka Wernerová.		
T. S. D. a Paní Long Island	26	3	— Do T. J. S. Tyrš, Cedar, Rapids, Ia., přijati byli:		
T. S. D. a Paní Newark, N. J.	25	2	James Šeda, Josef Štefl, Milvoj Husák, Josef Vítek, Frank		
Little Ferry	42	4	Češek, Čeněk Bartůněk, Jan Popelka, Ludvík Svoboda, Milo		
Dam. Odb. Plzeňských Sokolek	242	24	C. Skala.		
Sokolky Chicago	206	21	— Do T. J. S. Cleveland, O., přijati byli: Fr. Strunc,		
Sokolky Rozvoj	58	6	Jan Hurych, Ant. Foukal, Fr. Polavka.		
Sokolky Tábor Slov. Lípy	280	28	— Do T. J. S. Lorain, O., přijat byl Karel Št'astný.		

— Do T. J. S. Fugner-Tyrš, Omaha, Neb., přijati byli: Vác. Havlí, Fr. Dragoun a Ant. Novotný. Pro zpronevěru vyloučen byl Václav Bláhovec.

— Do T. J. S. Omaha, Neb., přijati byli: V. Bartoš, Jos. Holásek, Emil Svoboda, Karel Zajíček, Václav Sudík, Václav Pros, Fr. Fiala, Hugo Hrazdina.

— Do T. J. S. New York přijati byli: Bohuš Bat'a, Rudolf Blažek, Rudolf Sršen, Jan Truchlař. Zemřel Tomáš Beneš. Pro neplacení vyloučen Adolf Zeman.

— T. J. S. Svornost, New York, vystoupil Albert Sedivý. Pro neplacení vyloučení byli: Fr. Šománek, Fr. Goetz, St. Němeček.

— Do T. J. S. v Newark, N. J., přijati byli: Vincenc Dvořák a Jul. Arnošt Podlueký.

— Do T. J. S. Praha, Prague, Okla., přijati byli: Jan Maštěna a Frank Kučera. Odstoupili Karel Bluemel a Jiří Walla.

— Z T. J. S. Oklahoma City, Okla., vyloučen pro neplacení Jaroslav Bělský.

— Z T. J. S. Říp v Pittsburgh, Pa., vystoupili Jan Baley a Václav ševčík.

— Do T. J. S. Portland, Ore., přijat v září Josef Hrudka.

— Z T. J. S. Malin, Oregon, omylem byl oznámen Josef Šmidl jako vyloučený; jest nadále členem.

— Ze sboru Sokolek Eliška Krásnohorská, Malin, Ore., vystoupily: Emilie Otomanová, Anna Jelínková, Božena Jelínková, Anna Kotěrová, Marie Krupková, Alžběta Viktorinová. Pro neplacení vyloučena Josie Skřivancová.

— Do sboru Sokolek Libuše v So. Omaha, Neb., přijaty byly Helen Peřina a Anna Květenská. Pro neplacení vyloučena Elsie Drahošová. Odstoupily Anna Vaněčková a Marie Šterbová.

— Do T. J. S. Tyrš, Waco, Tex., přijati byli: M. Pázdral Jan Lošák, Aug. Maris, Henry Fárek, Jos. Berálek, Jos. Kubitza.

— Do T. J. S. Oak Park, Ill., přijati byli: Adolf Vydra, Fr. Rozhoň, Alois Borovanský, Jiří Borovanský. Pro neplacení vyloučen Fr. Vodvářka.

— Do T. J. S. Cleveland, O., přijat byl Vác. Kunášek. Pro neplacení vyloučení byli: Jan Kramář a Rudolf Spousta. Vystoupili Jos. Kunc a Jos. Šoltyš.

— Do T. J. S. Podlipný v Detroit, Mich., přijati byli: Cyril Michalík, Vilém Hain. Vystoupil Vinc. Kohout.

— Do T. J. S. Plattsmouth, Neb., přijati byli: Václav Dvořák, Václav Bělohavý, Josef Tuček, Otto Pilný, Fr. Vojvoda.

— Z T. J. S. Westfield, Mass., vystoupili s odstupní listinou: Josef, Vincenc a Václav Strniště, Alois Vyskočil, Josef Holzinger. Odstoupili po vyrovnání: Frank Fořt, Josef Červený ml. Pro nepořádné chování vyloučen Jiří Hála, ml. Pro neplacení vyloučen Josef Horáček. Přijati byli: Ed. M. Řehoř, Rudolf Kratochvíl.

— Z T. J. S. Fugner, Long Island City, vystoupil Ant. Beechinský.

— Z T. J. S. Schenectady, N. Y., vystoupili: Jos. Šiška a Dušan P. Milton. Vyloučen pro neplacení Jan Král.

— Z T. J. S. Little Ferry, N. J., vystoupili Frank Kraus, Jan Kraus. Vyloučen byl Tom. Agar.

— Z T. J. S. Newark, N. J., vyloučen byl pro neplacení Rudolf Brand.

— Z T. J. Milwaukee, Wis., vystoupil Romeo Tichý.

— Do T. J. S. Ennis, Tex., přistoupil Frank švajda.

— Do sboru Sokolek Libuše v Dallas, Tex., přijata byla Marie Neudova. Vystoupila Anna Rotreklová.

— Do T. J. Karel Jonáš v Cicero, Ill., přijat byl Jan Hácha. Odstoupili: Edw. Lustig a Vác. Pele.

— Do T. J. S. Berwyn, Ill., uveden byl Václav Smrž. Pro neplacení vyloučení byli: Fr. Heřman, Jan Vaněrka, Jar. Dinsbier.

— Do Plzeňského Sokola v Chicagu přijati byli: Charles B. Kazda, E. D. Janda. Odstoupili: Karel Suchan, Edward Suchan, F. J. Krajčie. Zemřeli Karel Bárta a Václav Kleňha.

— Ze sboru Plzeňských Sokolek v Chicagu odstoupily: Emilie a Helena Kastnerovy, Elsie Kvíderova, Lillie Menclova.

— K T. J. S. Rozvoj v Chicagu uveden byl Al. Nárovec.

— Od sboru Sokolek Rozvoj v Chicagu čestně odstoupily: Antoinette Rak, Anna Grochová, Anna Husáková.

— Z T. J. S. Tábor Slovanské Lípy v Chicagu vystoupili: Jos. Sýkora, Jos. Jelínek, Em. Semerád, Matěj Houska, Ed. Bělský, Jos. A. Kapoun, Fr. J. Bělský, Jos. Piša, Vác. Čížek II., Vác. Smrž, Jos. Kozel. Přestoupil J. V. Nigrin. Zemřeli Jos. Skala, Jos. Tůma, Em. Šindelář, M. Mašek, Fr. Fisher. Vyloučen Anton Fortuna.

— Do T. J. S. Chicago přijati byli Anton Čížek a Anton Kotynek. Odstoupili: Jan Miller, Jos. Doležal, Josef Šubert. Přestoupil k Táboru Slov. Lípy Martin Pittner. Přestoupili k T. J. S. Komenský: Franta Lukáš, J. Berka.

— T. J. St. Louis, Mo., oznamuje tímto a i kvituje, že bývalý člen jednoty pan Ferd. Šolar, vyloučený pro neplacení r. 1904, se s jednotou řádně vyrovnal.

VOLBY.

Následující jednoty zaslaly výsledky voleb činovníků na rok 1917:

— Sokolská Jednota Blesk v Baltimore: Starosta Ant. Franc, náměstek Vincent Jelínek, tajemník a dopisovatel Karel Matoušek, účetní Jos. Kolomazník, pokladník Emanuel Kliment, knihovník Albert Tábořský, domácí správce Matěj Flutka, náčelník a cvičitel Franta Štětka, praporečníci: Štěpán Tůma, Václav Němec a Jan Hostínek. Účetní výbor: Al. Pokorný, Jan Čermák a Vincenc Ševčík. Zástupci ve školním Patronátu: Fr. Čermák, Karel Štětka. Zástupce v Č. N. S. Jar. R. Cihlář.

— T. J. S. Cleveland. Starosta Fr. Rebekka, náměstek Leop. Všečeka, tajemník Lad. Huml, účetní Vác. Vlček, pokladník Fr. Žák. Dopisovatelé "S. A." bři: Všečeka, Jílek, Čermák.

— T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb. Starosta Josef Lhoták, náměstek Franta Svojetek, tajemník Josef Růžička, účetní Karel Lacina, pokladník V. F. Kunel.

— T. J. S. Portland, Ore. Starosta Jan Vymetálek, náměstek Jos. Talafous, náčelník Jan Havlina, tajemník Adolf Marsa, účetní Ant. Ledvína, pokladník Alois Pokorný, výbor majetku: Vác. Slezák, Jos. Homolka a Jan Havlina.

— T. J. S. Newark, N. J. Starosta Václav Ptáčník, náměstek Josef Sahulka, tajemník Václav Růžek, účetní Vinc. Dvořák, pokladník Vincenc Peřina, náčelník Josef Duda, podnáčelník Jan Vlasák, hospodářský správce Josef Duda, dopisovatel Josef Kačírek, stráž Frant. Nigrin.

— T. J. S. Oak Park, Ill. Starosta Vác. Popp, tajemník Frank Šindelář, účetní Josef Votava, dopisovatel Tomáš Továrek.

— T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill. Starosta Jan Blažek, náměstek Julius Kinšt, tajemník Jan Prokš, účetní Jos. Mareška, pokladník Fr. Pekárek, náčelník Václav Čmolík, praporečník Jos. Novotný, dopisovatel Jan Tesař.

— T. J. S. Berwyn, Ill. Starosta Frank J. Špaček, náměstek Emil Čámský, tajemník K. Smíšek, účetní Václav Kunel, pokladník Frank Vojáček, náčelník Ant. Vopěnka.

— Sbor Sokolek Iowa City, Ia. Tajemnice Helena Souček.

— T. J. S. Oklahoma City, Okla. Starosta J. M. Kotek, náměstek V. Dvořák, tajemník Fr. Černošek, účetní Vác. Miškovský, pokladník M. Karbusický.

— Plzeňský Sokol, Chicago, Ill. Starosta Bohumil Mikuta, náměstek Jos. Babka, tajemník Vinc. Holeček, účetní Robert S. Drda, náčelník Josef Kratochvíl, podnáčelník B. Lebduška, dopisovatel Jos. Dvořák, praporečník Alois Čada, do sboru důvěrníků Jos. Babka a Jan Kostečka.

— Těl. Sbor Dívek a Paní v Newarku, N. J. Starostka Karolina Vlasák, náměstka Marie Hylska, tajemnice Viléma Ullman, účetnice Marie Bohaboj, pokladnice Eva Ptáčník, náčelnice Josefa Prach.

— T. J. S. Newark, N. J. Starosta Karel Oneta, náměstek Fr. Kafka, tajemník Jos. Kruta, účetní Fr. Pecháček, pokladník Jos. Ryjáček, dopisovatel Max Grabenstein.

— T. J. S. Sokol Chicago. Starosta Josef Plaček, náměstek Ant. Hrubý, tajemník Václav J. Kilberger, pokladník Fr. Štěpánek, účetní Boh. Mager, náčelník Vác. Brouk.

— T. J. S. Čechie, Chicago, Ill. Starosta Jos. Kristan, náměstek Jos. Kalabsa, tajemník Fr. Kulischek, účetní P. Trousil, pokladník W. Jaroš, náčelník Ed. Čech, praporečník Fr. Plácek, dopisovatel Č. Jebavý.

— Česko Americký Sokol, Chicago. Tajemník Ant. Šule.

— Sokol Tábor Slovanské Lípy v Chicagu. Starosta Josef Lang, náměstek August Procházka, tajemník Josef Čapek, účetní Václav Zárobský, pokladník Fr. Mencl; správní výbor nově zvolení Jos. Andrie, Jan Vobr, dopisovatel Jak. Peroutka.

POTŘEBUJI listopadové číslo 1916 pro knihovnu V. V. Kdo nemá pro ně další potřeby zašli ho: T. Vonášek, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

ADRESÁŘ

Národní Jednoty Sokolské

ve Spojených Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v Chicagu. Schůze poslední pondělí v měsíci v Plzeňském Sokole, 18. ul. a Ashland Ave. Jan Šiman, starosta, 2233 So. Ridgeway Ave., Telefon Lawndale 137; Dr. A. Mueller, náměstek, 1854 W. 12. St., Tel. Monroe 3289; Jos. Jurka, pokladník, 1906 Washburne Ave., Tel. Canal 132; Tom. Vonásek, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave., Tel. Lawndale 4351; Jos. Cermák, 2533 So. Central Park Ave., Tel. Lawndale 1611; K. Svoboda, 5646 — 22. Place, Cicero, Ill., Telefon Clyde 979-J.; Frank J. Spaček, 1817 So. 56. Court, Cicero, Ill.; Adolf Vlk, tajemník, 4231 W. 22nd St., Tel. Lawndale 3776; Fr. Krátký, 1655 So. Ridgeway Ave.; Fr. J. Kubec, 5401 W. 25. St., Cicero, Ill.; Ant. Pecival, 3347 W. 26th St., Telefon Rockwell 1316; V. Roubal, 2839 W. 22nd St., Telefon Rockwell 428; A. Haller, 1814 So. Ashland Ave., Telefon Canal 1270; V. Matas, 5025 N. Crawford Ave., Telefon Irving 405; Jos. Capek, 1339 So. Tripp Ave.; Tom. Továrek, 1216 Lombard Ave., Oak Park, Ill.; V. Kilberger, 2215 W. 18. St.; Fr. Chmatal, 1109 N. Sacramento Ave., Tel. Humboldt 1300; Otilie Splavcová, 1328 W. 18th St.; Barbora Schefflová, 1436 W. 18th St., Chicago; J. Lang, 1433 — 59. Ave., Cicero, Ill.; J. Mareš, 5508 W. 24. St., Cicero, Ill.; M. Stěpánková, 2232 So. Kedzie Ave.; R. Hanžlíková, 2857 So. St. Louis Ave.; Marie Šlauflová, 4132 W. 22. St.; Rosalie Bilková, 906 So. Hermitage Ave.; Anna Pertlová, 4054 W. 21. St.

Technický Odbor: J. Paskovský, náčelník, 2451 So. Kedzie Ave.; tajemník J. Vokřál, 1735 W. 18th St. — Schůze každou 3. středu v měsíci v Plzeňském Sokole.

Vzdělávací Odbor: Tajemník Karel Krásný, 3035 W. 19. St., Chicago, Ill. V potřebách řečnicka, divadelních knih a pod. obrazejte se přímo na br. K. Krásného.

Ústřední Technický Odbor Č. A. O. S. Schůze každou první neděli dopoledne v Sokole Chicagu, 24. ul. a Kedzie Ave. T. Vonásek, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední Výbor: Starosta Alois Wokál; náměstek Jos. Kolman; jednatel Max Grabenstein, 1037 Forest Ave., Bronx, New York City; tajemník Fr. Váně, 428 E. 67. St., New York City; pokladník Martin Klein; náčelník Ant. Mysliveček, 324 E. 74. St., New York City; 1. podnáčelník Jos. Gregor, 340 E. 71. St., New York City; 2. podnáčelník Jind. Vozáb, 203 Crescent St., L. I. City, N. Y.; účetní výbor: Jos. Kolman, Jind. Vozáb a Karel Polák. — Schůze každý čtvrtek v měsíci.

Tech. Odbor Župy Vých. Č. A. O. S. sídlem v New Yorku odbyvá své schůze každou 4. neděli v měsíci ráno. Václav Solc, náčelník, 409 E. 74th St., N. Y.; Gustav Kašpar, jednatel, 572 Central Ave., West Hoboken, N. Y.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 N. Montford Ave.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; schůze 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; tajemník Jos. Svoboda, 22 Purvis St., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J.; schůze 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th Ave.; tajemník Václav Růžek, 287½ So. 7. St.

T. J. S. Svornost, Bronx, New York; schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník Jos. Kruta, 426-428 E. 163. St.

T. J. S. New York; schůze 2. a 4. pondělí, 420-424 E. 71st St.; tajemník Vác. Kozák, 339 E. 75. St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; schůze 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; tajemník Vác. M. Younger, 3014 N. Fairhill St.

T. J. S. Westfield, Mass.; schůze 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; tajemník Fr. Třešňák, Box 52.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; schůze 4. pátek v Sokolovně; tajemnice Bohumila Cihlář, 927 N. Washington St.

Tél. Sbor Paní a Dívek v New Yorku; schůze poslední čtvrtek v Sokolovně; taj. M. Kamila Wojtiskova, 319 E. 68. St.

Tél. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Antonie Filipova, 59 — 2nd Ave.

Tél. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J.; schůze vždy druhou středu; tajemnice Vilemina Ulman, 31 Cortland St.

T. J. S. Little Ferry, N. J.; schůze 3. čtvrtek; tajemník F. Kallminzer, Box 88. Česko Tél. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každý 2. čtvrtek v měsíci; tajemník Jos. F. Thuma.

Tél. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J.; schůze 3. pátek; tajemnice Ant. Smietanský, Box 175, Little Ferry, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y.; tajemník Fr. Tůma, P. O. Box 310.

T. J. S. Schenectady, N. Y.; tajemník Karel Matoušek, 109 — 5th Ave.

Župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveand, O.

Ústřední Výbor: Starosta Leo Všečka, 2119 E. 90. St.; náměstek Josef Frška; pokladník Ant. Novotný, 11906 Forest Ave.; jednatel Franta Rebecka, 2346 E. 83. St.; náčelník Jan Jirásek, 129 E. St., W., Detroit, Mich.; 1. podnáčelník Ant. Pánka, 3541 E. 133. St., Cleveland, O.; 2. podnáčelník Fr. Čech, 3100 Sawtell Rd., Cleveland, O.; organizátor Jan Fryš pro stát Michigan, Jan Nábělek pro Pennsylvánii, Ant. Novotný pro Ohio.

Sokol Cleveland; schůze každou 3. neděli v měsíci ve 2 hod. odpoledne v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; tajemník Lad. Huml, 5129 Doloff Rd.

Sokol Čech, Cleveland, O.; schůze 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Vác. J. Štíbr, 3251 E. 55th St., S. E.

Tél. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; schůze 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; tajemník W. J. Milý, 228 Maybury Grand.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; schůze 2. středu v České Národní Síni, 49 Tillman Ave.; tajemník Ant. Skramský, c/o Bohemian National Hall, cor. Tillman and Butternut; účetní Vác. Becker, 78 Humboldt Ave.

Sokol Lorain, Lorain, O.; schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelley Pl. Tajemník Vác. Mužík, 2350 Lexington Ave.

T. J. S. Rip, Pittsburgh, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síni, 100 Vinial St.; tajemník Jan Nábělek, 1531 Hatteras St., N. S., Pittsburgh, Pa.

T. J. S. Irwin, Pa.; schůze 1. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S.; tajemník Vác. Smeták, R. R. 3.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O.; schůze 3. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S.; tajemník Fr. Mertl, Box 485.

Župa Západní. Sídlo v So. Omaha, Neb.

Ústřední Výbor: Starosta Jos. Halq; náměstek Václav Janda; jednatel Fr. Filip, Security Savings Bank, Cedar Rapids, Ia.; pokladník J. J. Hájek; náčelník B. O. Hašek, 403 — 6th Ave., W., Cedar Rapids, Ia.; podnáčelník Franta Drassal, St. Paul, Minn. Schůze 3. čtvrtek v Sokolovně na 3. ul. a 5. Ave.

Plzeňský Sokol, Chicago; schůze 2. a 4. čtvrtek; tajemník Vinc. Holeček, 1522 W. 20. St.

Sbor Plzeňských Sokolek, Chicago, Ill.; schůze každé 2. úterý v měsíci večer v Plz. Sokole; tajemnice Kateřina Kubičková, 1417 So. Harding Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 2335—2341 S. Kedzie Ave.; tajemník Vác. J. Kilberger, 2215 W. 18. St.

Sokolky Chicago; schůze 2. pátek v měsíci; tajemnice Vlasta Procházková, 2634 So. Ridgeway Ave.

Tél. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; schůze 4. úterý v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma St.; tajemník Karel Kulischek, 2534 Haddon Av.

Sokol Tábor Slovanské Lípy, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. čtvrtek v měsíci v 1300 S. Karlov Ave.; tajemník Jos. Capek, 1339 So. Tripp Ave.

Sokolky Tábor Slovanské Lípy v Chicagu, Ill.; schůze 1. pátek v měsíci v budově Sokola Tábor Slovanské Lípy; tajemnice Millie E. Nováková, 1865 So. Avers Ave.

T. J. S. Rozvoj, Chicago (Irving Park); schůze 4. čtvrtek v měsíci ve Svob. Škole F. B. Zdrůbek, 4624 N. Crawford Ave.; tajemník Fr. Hlavatý, 4728 Kennicott Ave.

Sbor Sokolek Rozvoj, Chicago; tajemnice Františka Bišek, 4640 N. Crawford Ave.

Česko Americký Sokol v Chicagu, Ill.; schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. Škole, 1128 W. 18. St.; tajemník Ant. Sulc, 1904 So. Loomis St.

T. J. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.; schůze každou 3. středu v síni Ladimír Klácel, roh 19. a Leavitt ul.; tajemník K. Kilberger, 2215 W. 18. St.

T. J. S. Oak Park, Ill.; schůze 3. středu v měsíci ve vlastní budově, 6512—14 záp. 12. ul.; tajemník F. Šindelář, 1509 Clarence Ave., Oak Park, Ill.

T. J. S. Berwyn, Ill.; schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolně; tajemník Karel Smíšek, 6510 W. 26. Pl., Berwyn, Ill.

T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill.; schůze 1. a 3. středu v měsíci; tajemník Jan Prokš, 5411 W. 24. St., Cicero, Ill.

T. J. S. St. Louis, Mo.; schůze 2. a 4. pondělí v Sokolovně, 9. & Allen Ave.; tajemník Josef Král, 1806 Allen Ave.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; schůze 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago St.

T. J. S. Milwaukee, Wis.; schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síni; jednatel Ant. Šabart, 1312 Vine St.

Tél. Jed. Tyrš, Cedar Rapids Ia.; schůze 1. neděli v Sokolně na 3. ul. a 4. Ave.; tajemník V. Janda, 622 So. 4th St., West.

T. J. S. Edwardsville, Ill.; schůze 1. neděli o 2. hod. odp. v síni Č. S. P. S., Vandalia St.; tajemník Karel Slavík, Box 251.

T. J. S. Iowa City, Ia.; schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S.; tajemník Louis Vacík, 704 Jefferson St.

Sbor Sokolek Iowa City, Ia.; schůze 1. pátek v měsíci. Taj. Helen Souček, 1014 N. Summit St.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn.; schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; tajemník Jos. Landa, 646½ Pleasant Ave.

Sokolky Renata Tyršova, Cedar Rapids, Ia.; schůze 1. pátek v Sokolovně; tajemnice Marie A. Hrbek, 114 So. 3rd St., West.

T. J. S. La Crosse, Wis.; schůze 3. pátek v měsíci; tajemník Frank Duda, 1516 West Ave., So.

T. J. S. Owatonna, Minn.; schůze 2. čtvrtek v síni Č. S. P. S.; tajemník Fr. W. Dušek, 204 Riverside Ave., Owatonna, Minn.

T. J. S. Minneapolis, Minn.; schůze 2. neděli v měsíci ve 2 hod. odp. v České Národní Síni, 2226 Washington Ave. a 23. Ave.; tajemník Vojtěch Fencel, 2434 — 29th Av. So.

T. J. S. Hopkins, Minn.; schůze 1. středu v Opera Hall v 8 hod. večer; tajemník J. F. Lorenc, Box 481.

T. J. S. Montgomery, Minn.; schůze 1. neděli v měsíci v síni pp. Kozel a Janda v 1 hod. odp.; tajemník Josef Sedivý, Box 342.

T. J. S. New Prague, Minn.; schůze 1. pondělí v 8 hod. večer v síni Z. Č. B. J.; tajemník Jan Ptáček, R. 2, box 112, Jordan, Minn.

Župa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Starosta Šim. Rokúsek; jednatel Jos. Mík, 2704 So. 10. St., Omaha, Neb.; pokladník Oldřich Jelen; náčelník Franta Kopecký, 4117 So. 13. St., Omaha, Neb.; podnáčelníci: Frant.

Snajberk a M. Kmentova. Další výbor: Jos. Truneček, O. Dlaskova, A. Chvalovec a M. Kapeková. Schůze každé 3. pondělí. — Technický Odbor: F. Kopecký, náčelník; R. Zikmund, tajemník, 1734 So. 13. St. Schůze 1. a 3. středu.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; tajemník Chas. Dočekal.

T. J. S. Crete, Neb.; schůze každou 2. neděli v měsíci; tajemník Rud. Mašin.

T. J. Sokol Omaha, Neb.; schůze každou 2. středu v Sokolovně; starosta Oldřich Jelen, 1233 So. 14. St.; tajemník J. F. Prácheňský, 2326 So. 12th St., Omaha, Neb.

T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb.; tajemník Jos. Růžička, 1703 So. 9. St.

T. J. Sokol Plattsmouth, Neb.; schůze 2. pondělí; tajemník Vác. Cerník.

T. J. Sokol Schuyler, Neb.; schůze 2. středu v síni C. S. P. S.; tajemník Chas. Mastný.

T. J. S. Fugner-Tyrš v So. Omaha, Neb.; schůze 1. pondělí v 8 hod. večer; tajemník Tomáš Lechner, 5433 So. 20. St.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; schůze 2. úterý večer v Národní síni, 21st & U St.; tajemnice Marie Oufada, 176 So. 22. St.

T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb.; schůze 4. nedělí ve 2 hod. odp. v místnosti Z. C. B. J.; tajemník a účetní Ant. Vodvarka.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb.; schůze 4. pondělí; tajemnice Josefina Janák, 1125 S. 60. St.

Sbor Sokolek Tyrš, Omaha, Neb.; schůze 2. nedělí; tajemnice Anna Pitha, 1910 So. 8. St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. pondělí v síni Div. Družstva; tajemník Jind. Studnička.

Sbor Sokolek Dodge—

T. J. S. Howells, Neb.; schůze 2. středu v měsíci; tajemník Josef Palas.

T. J. S. Ord, Neb.; schůze 1. středu v měsíci; tajemník F. G. L. Benda.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb.; tajemnice Emma K. Schmid.

Sokol Ravenský, Ravenna, Neb.; tajemník Franta Slavětinský.

Sbor Sokolek, Wilber, Neb.; tajemnice M. Chab.

Sbor Sokolek Libuše, Crete, Neb.; tajemnice Augusta Sedláček.

Sbor Sokolek, Clarkson, Neb.; schůze 4. nedělí v měsíci ve 3 hod. odp. v síni Z. C. B. J.; tajemnice Božena Odvárková.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kans.; schůze 1. nedělí; tajemník Jos. Jiříček, R. F. D. 2, Wilson, Kans.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kans.; schůze 2. a 4. nedělí; tajemník Vác. Gregor.

T. J. S. Timken, Kans.; tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City; tajemník Fr. Cernošek, 520 W. Pott. St.

T. J. S. Praha, Okla.; tajemník C. M. Sádlo, Prague, Okla.

T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans.; tajemník Josef Libal, R. 1, Box 76.

Zupa Jižní. Sidlo v Dallas, Tex.

Ústřední výbor: Starosta František Merlík; náměstek J. Valčík; jednatel J. Pavelka, 3519 Whittaker St.; pokladník a účetní V. Kasal; náčelník F. Rendi; účetní výbor: K. Buřík a J. Valčík. Další výbor: M. Vančurova a F. Zamazalova. Schůze 3. nedělí v měsíci v Sokolovně na Carl St.

T. J. S. Karel Havlíček Borovský, Ennis, Tex.; tajemník Jos. Hejkal, R. 6.

T. J. S. Žižka, Dallas, Tex.; schůze 1. nedělí v Sokolovně na Carl St.; tajemník J. Pavelka, 3519 Whittaker St.

Sbor Sokolek Libuše, Dallas, Tex.; schůze 2. nedělí v Sokolovně na Carl St.; tajemnice Adolfa Stránská, 2204 Gould St.

T. J. S. Jan Amos Komenský; tajemník Jos. Zemánek, Guy, Fort Bend Co., Tex.

T. J. S. Tyrš, Waco, Tex.; tajemník Jan Faltejssek, 1919 So. 10. St.

T. J. S. Fort Worth, Tex.; schůze poslední nedělí v měsíci ve Frazier Hall, 14 N. Main St.; starosta Bohumil Kuchař; tajemník Jos. Štěpánek, 2113 N. Commerce St.

T. J. S. Galveston, Tex.; tajemník Jan Beneš, 4704 — Q.

T. J. S. Granger, Tex.; tajemník J. F. Houžvička, Box 184.

Zupa Pacifická. Sidlo v San Francisco, Cal.

Schůze v Sokolovně každý měsíc. Starosta Frant. Laštovka; náčelník Luděk Jirsák; jednatel Josef Tomášovic, 663 Waller St. Jemuž veškeré dopisy Zupy se týkající buďtež zasílány.

T. J. S. San Francisco, Cal.; tajemník V. Pilát, 739 Page St.

Sbor Sokolek v San Francisco, Cal.; tajemnice Ella Jelinek, 3247 Jackson St.

T. J. S. Oakland, Cal.; tajemník L. Hora, 1623 West St.

T. J. S. Čtenářské Zábavní Besedy Portland, Oregon; tajemník Adolf Marsa, 1424 E. 14. St.

Sbor Sokolek Čtenář. Záb. Besedy, Portland, Oregon; tajemnice J. V. Babkova, 310 E. 9. St.

T. J. S. Los Angeles (inc.); schůze 1. a 3. sobotu; tajemník Franta Sobota, 825 Crocker St.

Sbor Sokolek Los Angeles, Cal.; tajemnice Lidka Mrkvová, 356 W. 63d St.

T. J. S. Malin, Oregon; tajemník W. Zumer, Malin, Klamath Co., Oregon.

Sbor Sokolek Eliška Krásnohorská, Malin, Oregon; schůze 1. nedělí o 2. hod. odpoledne; tajemnice Anna Zumer.

Pozvání k oznamování v časopisu tomto.

"Sokol Americký" jest vydatnou pomůckou v oznámení toho kterého obchodu, výroby, průmyslu, podniku, aneb všeho toho hlavně, co řady naše sokolské potřebují, Sokolové a Sokolky jako jednotlivci, aneb celé rodiny jejich. List náš jen přijímá oznámky naprosto čisté, oznamovatelé u nás nějaký humbuk, nějaký klam a šallu vypočtenou na vydírání lidu našeho, aneb jeho poškození vůbec a zdraví jeho zvláště, rozhodně nelze. Jsme zaplavováni nabídkami všelikých takových a podobných firem českých i cizích, však důsledně odmítáme, zachovávající v listu svém místo výhradně poctivému výrobku, poctivému obchodu a práci, avšak žel, že mnohé české firmy odborné a jiné, ba i Sokolové listu našeho si vůbec nevšímají a dají přednost plátkům všelikým, bezzásadním a s poměrně daleko menším kruhem čtenářstva se vykazujícím. Část oznámková jest u nás zcela zvlášť a na obsah listu nesmí míti vlivu žádného. Poplatek za oznamování jest nepatrný, kdežto rozšíření listu našeho od roku k roku vždy větší. Dnes tiskne se přes 10,000 výtisků, což zajisté dokazuje, jak list náš velice výhodným jest prostředkem oznamovacím, povážíme-li kam všude proniká. Odporčuje se sám, co do obsahu a uspořádání rovněž nad jiné vynikaje.

Svobodná Škola

Obrázkový časopis pro výchovu mládeže české v duchu svobodomyslném.

Předplatné: na rok 50c

ZDARMA žádejte číslo na ukázkou. 1408 So. East Ave., Oak Park, Ill.

Chráněno zákonem o čistých potravinách. Reference: Kašpar Státní Banka.

Za velkoobchodní ceny

můžete nakoupiti všeho druhu vína, brandy, whisky neb likéry.

Riesling, Burgundy, neb Port Wine.	Sherry, Tokajské neb Hořké Vín.
1 gallon za.....\$1.50	1 gal.\$1.75
5 gal. soudek za.....\$6.25	5 gal. soudek za.....\$8.00
10 gal. soudek.....\$11.25	10 gal. soudek.....\$13.50
26 gal. ½ sud.....\$26.50	26 gal. ½ sud.....\$29.00
52 gal. sud.....\$45.00	52 gal. sud.....\$48.00
Whisky-Brandy, Gin neb Rum za následující ceny:	
1 gal. za \$2.00, za \$2.50, za \$3.00, za \$3.50, neb za \$4.00.	
Likéry: Kmínka-Mandlová, Oranžová, Višňová, bílý neb červený Punč.	
6 láhvi za.....\$2.75	3 gal. za.....\$6.50
12 láhvi za.....\$5.00	4 gal. za.....\$8.25
1 gal. za.....\$2.25	5 gal. za.....\$10.25
2 gal. za.....\$4.25	6 gal. za.....\$12.00
Kapucínka, žaludeční hořká, nebo Double Kmínka, 1 gal. za \$3.00, 2 gal. za \$5.75, 3 gal. za \$8.50, 4 galony za \$11.00.	

Vybírejte si Váš oblíbený nápoj, zašlete potřebný obnos, aneb nenalezte-li jste co si přejete v této oznámce, dopište si pro ceník, kde naleznete veškeré zboží.

Veškeré zásilky a dopisy adresujte na adresu:

JOS. BERNARD, Dept. L.

1903 Blue Island Ave.,

CHICAGO, ILL.